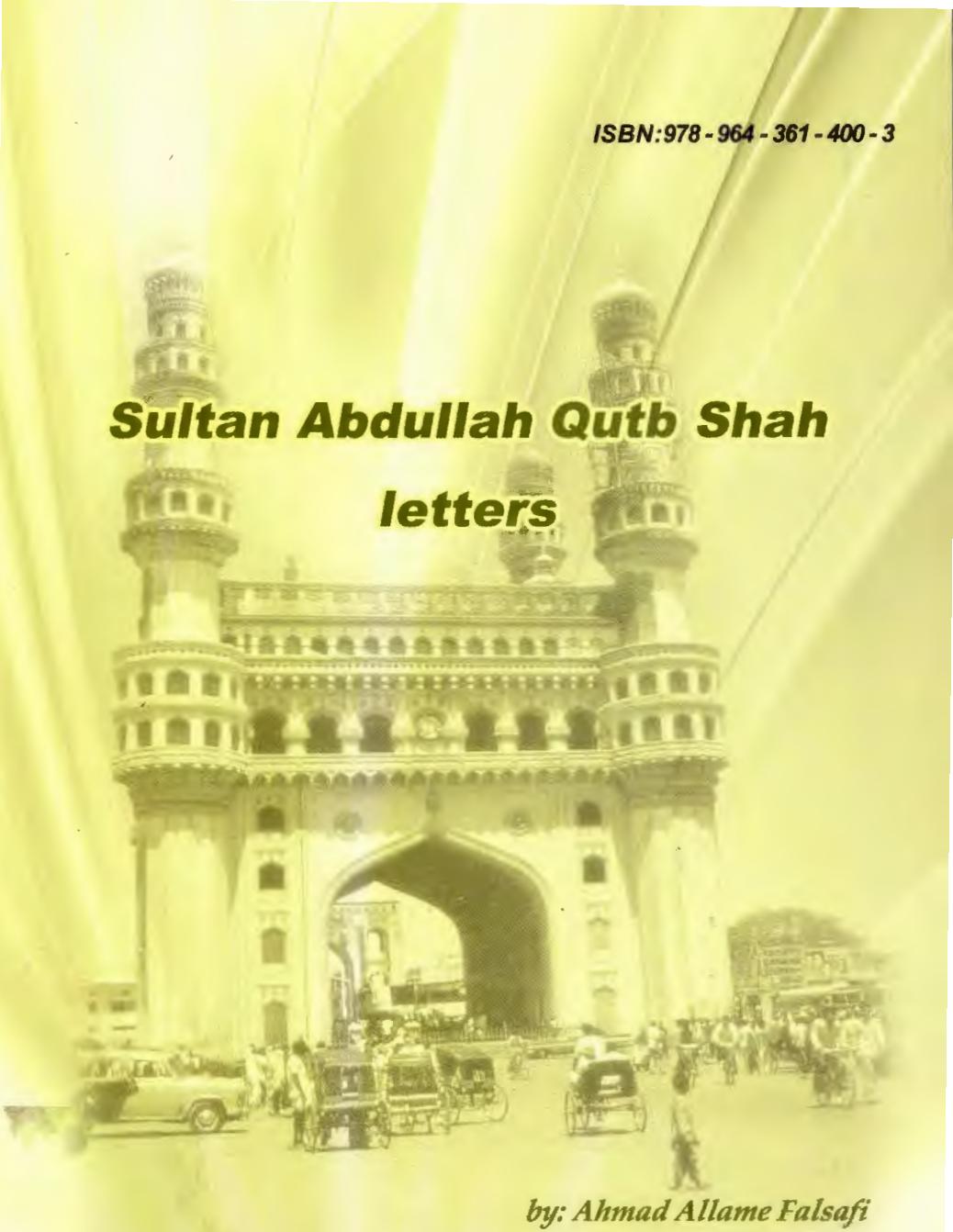

مکاتبات سلطان عبداللہ ظہب شاہ

به کوشش: احمد علامہ فلسفی

مرکز اسناد و تاریخ دیپلماسی

ISBN: 978 - 964 - 361 - 400 - 3

Sultan Abdullah Qutb Shah letters

by: Ahmad Allame Falsafi

The Center for Documents and Diplomatic History

Price: 15000 (Riyals)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مکاتبات سلطان عبدالله قطب شاه

به کوشش:
احمد علامه فلسفی

مرکز اسناد و تاریخ دیلماسی
تهران - پاییز ۱۳۸۶

فهرستنويسي پيش از انتشار

سرشناسه: علامه فلسفی، احمد، ۱۳۳۰-

عنوان و نام پدیدآور: مکاتبات سلطان عبدالله قطب شاه / به کوشش احمد علامه فلسفی؛ به سفارش مرکز استاد و تاریخ دیپلماسی.

مشخصات نشر: هرمان: وزارت امور خارجه، مرکز چاپ و انتشارات، ۱۳۸۶.

مشخصات ظاهری: ۱۴ و ۱۳۹ ص؛ مصور، نمونه؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۰۰-۳۶۱-۰

بهای: ۱۵۰۰۰ ریال

وضعیت فهرستنويسي: قبیلا.

پادداشت: نمایه.

موضوع: عبدالله قطب شاه، سلطان گلکنده، ۱۰۲۳-۱۰۸۳ ق.. نامهها.

موضوع: حیدرآباد (هند) - شاهان و فرمانروایان.

شناسه افزوده: ایران. وزارت امور خارجه، مرکز استاد و تاریخ دیپلماسی.

شناسه افزوده: ایران. وزارت امور خارجه، مرکز چاپ و انتشارات.

رده‌بندی کنگره: ۸/۹ ح DS ۴۸۵

رده‌بندی دیوبی: ۹۵۴/۸۴

شماره کتابشناسی ملی: ۱۱۳۰۰۲۵

مکاتبات سلطان عبدالله قطب شاه

به کوشش: احمد علامه فلسفی

چاپ اول: پاییز ۱۳۸۶

تعداد: ۱۰۰۰ جلد

طرح روی جلد: فاطمه حاجی محمدخان

طراحی، لیتوگرافی، چاپ و صحافی:

مرکز چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه

دفتر مرکزی: مینی سیتی، میدان شهید محلاتی، خیابان نخل، خیابان وزارت امور خارجه

تلفن: ۰۵-۲۲۴۷۲۷۳۶، دورنگار: ۰۵-۲۲۴۷۲۷۳۲

فروشگاه مرکزی:

میدان انقلاب، اول کارگر شمالی، پاساز البرز، شماره ۱۱

تلفن: ۰۲۹-۶۶۴۲۹۰۲۸۰-۶۶۴۲۹۰۲۸۰

فروشگاه شماره ۲: تهران، خیابان شهید باهنر، خیابان شهید آقایی

صندوق پستی ۰۴۷۴۶، تلفن: ۰۲۸۰۲۶۶۲

فروشگاه شماره ۳: تهران، انتهای خیابان شهید باهنر، میدان شهید باهنر، تلفن: ۰۲۲۹۲۲۷۰-۷۱

فهرست

پیشگفتار	یک
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاه ایران شاه عباس ثانی	۱
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاه هندوستان شاهجهان	۹
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده هندوستان، محمد داراشکوه	۱۲
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه و لیعهد شاهجهان	۱۶
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه	۲۰
جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه	۲۵
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه	۲۸
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه	۳۰
جواب نشان سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده هندوستان، محمد داراشکوه	۳۲
جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده هندوستان محمد داراشکوه	۳۵
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به محمد داراشکوه و لیعهد شاهجهان	۳۹
جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه	۴۲
جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه	۴۵
جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد اورنگزیب	۴۸
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده اورنگزیب	۵۲
جواب از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به پادشاهزاده محمد اورنگزیب	۵۵
جواب نشان از جانب حضرت والده سلطان عبدالله قطبشاه به صبیة شاهجهان بادشاه هندوستان	۵۷
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به علی عادل شاه بادشاه بیجاپور	۶۰
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به همشیره او بریصاحب زوجة سلطان محمد عادلشاه بیجاپور	۶۳

از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به عمه او که در ایران بوده ۶۵
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به عمه او که در ایران بوده ۶۸
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به نام صبیة میرنعمت الله که در ایران بوده ۷۰
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به میرز عبدالصمد در وقتی که به طریق حجابت پیش پادشاه هندوستان شاهجهان رفته بود ۷۳
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به مولانا عبدالصمد دیرالملک ۷۶
از جانب سلطان عبدالله شاه به مولانا عبدالصمد دیرالملک ۷۹
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به مولانا عبدالصمد ۸۴
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به مولانا عبدالصمد ۸۷
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به مولانا عبدالصمد دیرالملک ۸۸
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به میرفصیح الدین که به عنوان حجابت پیش شاهجهان پادشاه بود ۸۹
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به میرفصیح الدین ۹۱
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به میرفصیح الدین ۹۲
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به نام حاجی نصیرا حاجب پیش عادل شاه بود ۹۵
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به حاجی نصیرا ۹۷
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به حاجی نصیرا ۱۰۰
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به حاجی نصیرا ۱۰۲
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به میر سید حسن حاجب ۱۰۵
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به نام حاجی وکیل میرمحمدسعید میر جمله‌الملک که در ایران بود ۱۰۸
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به بهلول خان و عبدالرحیم خان امرای بیجاپور ۱۱۱
عقدنامه که حسب الحكم نواب اشرف اعلی اقدس سلطان عبدالله قطبشاه در وقت تزویج صبیة سلطان مسطور با چراغ دودمان دولت نامداری میرزا ابوالحسن دام اقباله ۱۱۳
وقدنامه که از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به میرمحمدسعید که در وقت سرشکری چند دیه از ولایت کرناٹک وقف عتبات عالیات نموده تولیت را به نام خود و اولاد خود مقرر داشته بود ۱۱۷
فرمانی که از جانب سلطان عبدالله قطبشاه درباب تعیین دوازده تومان تبریزی

وظیفه بهجهت میرزا رضی دانش تخلص مشروط آنکه در آستانه مقدسه امام ثامن ضامن علیه التحیة و الثناء به نیابت اشرف اعلی صبح و شام زیارت میکرده باشند	۱۲۰
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه دریاب وکالت میرسید میربهرانی که از طرف نواب میرزا نظامالدین احمد داماد سلطان مذکور وکیل ضبط املاک ایشان شده	۱۲۳
جواب سلطان عبدالله قطبشاه به نواب شایسته خان بهجهت بقایای پیشکش حیدرآباد	۱۲۷
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به نجابت خان از نبائر شاه نعمتالله ولی ..	۱۳۰
از جانب سلطان عبدالله قطبشاه به میرزا کافی ..	۱۳۲
فرمان که بهجهت سیادتپناه میرمحمدعلی در وقت روانه شدن مکه معظمه ..	۱۳۴
نمایه	۱۳۷

پیشگفتار

سرزمین دکن در جنوب هند واقع شده است و قریب به هفتصد سال، ایرانی تبارها در این ناحیه در هشت سلسله مختلف حکومت کردند. در دوره این حکومتها تمدن و فرهنگ ایرانی به ویژه هنر، زبان و ادبیات ایرانیان در این سرزمین شکوفا گردید.

سلطان محمدقلی قطب شاه چهارمین پادشاه سلسله قطب شاهیان، حاکم وقت دکن در جنوب هند، شهر حیدرآباد دکن را در سال ۱۵۹۰ م، تأسیس کرد. حیدرآباد مرکز ایالت آندرآپرادش، یکی از پنج شهر بزرگ و یکی از مهم‌ترین مراکز فرهنگی و تاریخی و مذهبی هند است که هم‌اکنون جمعیتی بیش از هفت میلیون نفر دارد.

قطب شاهیان که خاندانی ایرانی تبار و شیعه مذهب بودند، از ۹۱۸ تا ۱۰۹۸ / ۱۵۱۲ تا ۱۶۸۷ بر این منطقه حکومت کردند. سلطان عبدالله قطب شاه (۱۰۸۳-۱۰۲۰) بیشترین دوره حکومت را در سلسله قطب شاهی داشت و ۴۶ سال مقتدرانه فرمانروایی کرد. در دوره حکومت وی، که از نظر آسایش مردم معروف است، قلمرو قطب شاهیان گسترش یافت ولی قلعه گلکنده در سالهای ۱۶۳۶ و ۱۶۵۶ تحت فشار شدید گورکانیان دهلی که در مذهب حنفی متعصب بودند، قرار گرفت و از این

زمان سلسله قطب شاهیان رو به افول گذاشت، به ویژه که سلطان عبدالله قطب شاه تحت فشار شاه جهان گورکانی، مجبور شد نام ائمه اطهار و شاه ایران را از خطبه های نماز جمعه حیدرآباد حذف کند. با این حال، روابط وی با دربار ایران بسیار صمیمی بود و مبادله سفیر بین دو کشور ادامه یافت.

کتاب مکاتبات سلطان عبدالله قطب شاه، شامل گزیده و نمونه هایی از نامه نگاری در ادبیات زبان فارسی آن دوره میان سلطان عبدالله قطب شاه با سلاطین و افراد دیگر است. برای نمونه، سلطان عبدالله قطب شاه هنگامی که مورد حمله گورکانیان قرار گرفت، با ارسال نامه ای به شاه عباس دوم صفوی، از وی درخواست کمک کرد.

پژوهش و تحقیق درباره مکتوبات سلاطین حیدرآباد هند، از حیث مشترکات تاریخی، فرهنگی و مذهبی و نیز از لحاظ ماهیت و نحوه نگارش، برای ادبیان و مؤرخان قابل توجه و تأمل است.^۱

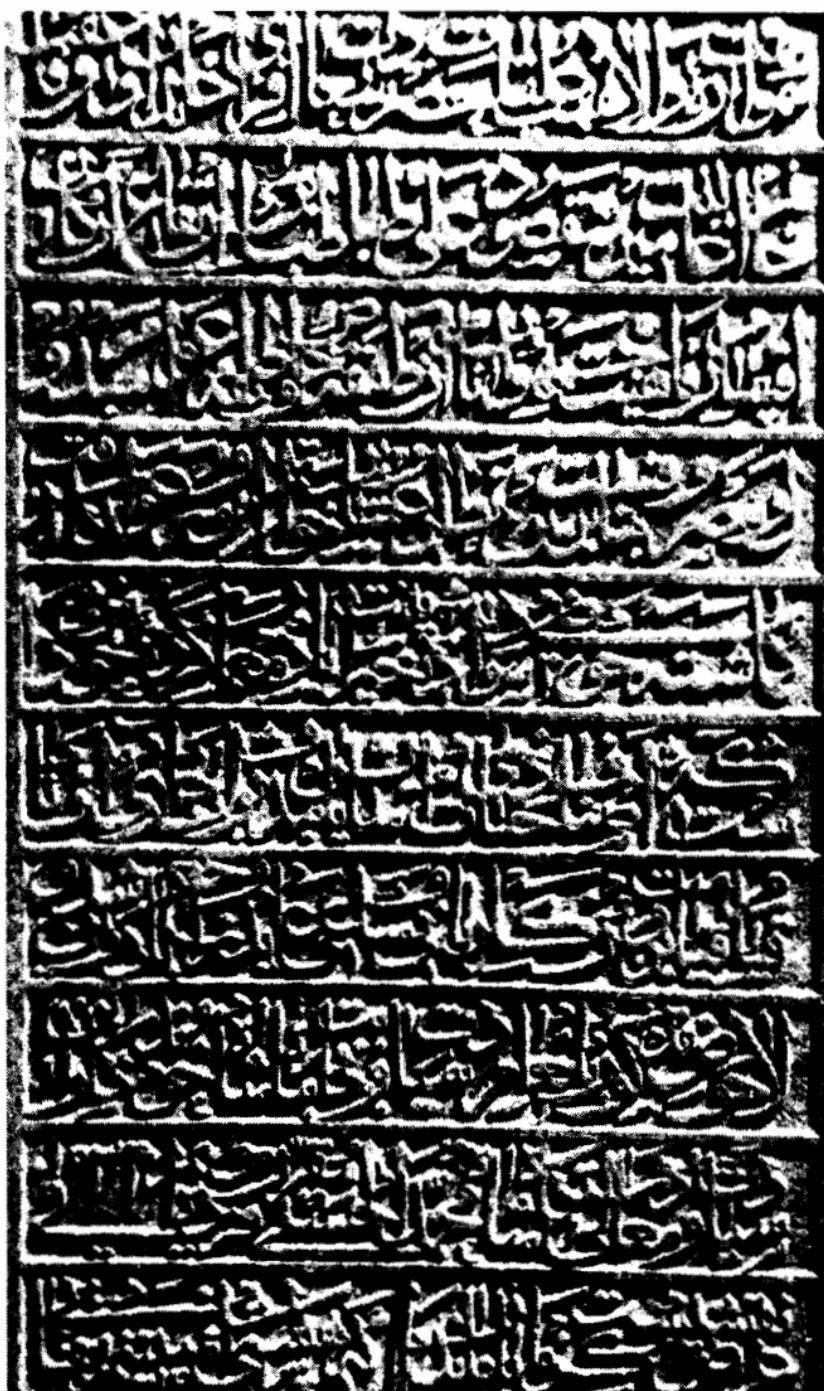
احمد علامه فلسفی
حیدرآباد هند - ۱۳۷۸

۱. شرح تاریخی چهار منار (تصویر روی جلد کتاب): تصویر روی جلد چهار منار نام دارد که در مرکز شهر حیدرآباد هند جای دارد. این بنای تاریخی عمارتی است مربوطی شکل که طول هر ضلع آن ۲۰ و ارتفاع آن ۲۶ متر می باشد. این بنادر ۱۵۹۰ م به دستور محمدقلی قطب شاه ساخته شده است. عمارت عظیم چهار منار که در جنوب میدان چهار کمان و با فاصله کمی از آن قرار دارد، بر روی چهار ستون تومند بنا شده و از هر چهار طرف دروازه های محرابی شکل

دارد و چون در چهارگوشة بام آن چهار منار بلند و زیبا ساخته‌اند، به همین نام معروف شده است. این ساختمان دو طبقه دارد. طبقه اول آن در زمان پادشاهان قطب شاهی مدرسه‌ای بوده که طالبان علوم دینی در آن تحصیل می‌کردند. طبقه دوم آن که با گچ بریهای زیبا تزئین شده، مسجدی بوده که طلاب مدرسه در آن نماز می‌گذارند. از چهار منار نیز به عنوان برج دیده‌بانی استفاده می‌شده است. نوع معماری و گچ بریهای داخلی این عمارت بسیار زیبا و نشانگر عظمت هنر معماری ایرانی و اسلامی دوران قطب شاهیان می‌باشد.

سلطان عبدالله قطب شاه هفتمین پادشاه حیدرآباد هند از سلسله قطب شاهیان

نمونه‌ای از کتیبه‌های سلاطین قطب شاهی به زبان فارسی

سر طوق بارک

حضرت سید ساجد بن امام زین العابدین علی الصَّلَاةِ وَالسَّلَامُ

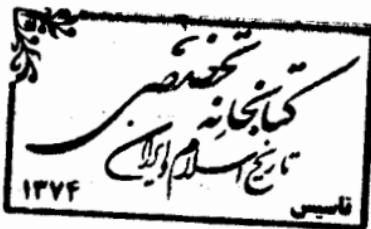
یا حضرت ملکه

فرمان جیان مطلع خوشید شاعع نشور لام التور و اجب لا تبع نزول وان طلاق میزت متقدون شرف مدد
هزف طبیور ایافت کرد ایات و شوکت پناه حضرت و مجازات و تعالی استگاه فرزنده رایات شجاعت هرگز
فرزنده ایات شہامت و فرزانگی عدوه دولت خواه خیرزاده نخلسان ارادت کشیں محمد امداده دست
و خیر خواهی هور د توجیهات سعادت آیات شاہنشاهی مصطفی الدود العیده کرن سلطنه العاید خان والیشان نوی
منع نیکان متصرف ایام طلاق خان والیشان احمر خان بیعتهات بیلیلی هایت شاهزاده ایتمهات غیر قطبی هایت
خره زنوز استنده هار شرف اسباب ایافت بدینه که چون ناطق فرمانات اشراف بریش سرمه تزویز و احوال سرخ گام هم
ملکه و تیغه و خقره و درویشان و میها ان است در نیو لا حقیقت و حضرت هاگه دخیلت که ای استگاهه هایی نیافردن
فراسانی و ارس شام گشت طوق بارک پر نصیبی تام همراه خود و اورده و ارمید را با بهشت خیاد گشته بخدمت
غل هنچه آوردن مدودان زان فرمان شاهی شرف اصدار ایافت که این طوق بارک را بطور طهم بانگزینید و در
دار اشغالی شاهی که بدلے ایس و است و امنن برک بیمار کر باد و را ارش غفاری بیماران باد شناخته گئے
حق فرید و دعا مر عالم داد راست کرد و زمی کیهان بلا دفع و بلا تصور از بید خرج شخانه از بر زمی عود و میل هنوز پرید
از تایخ فرمان و لام پرستوی ذکور رسائیده باشند و ببر سال غدر فرمان مجده و خوده میال پیال چارک و از منقل
فرمان میل اگر تاصل را باز و بند و بجز سکم فرمان کار کروند نست طارق قوم چبسم و میان بارک سکم کر که

پیکر حضرت فضیل استگاهه و عجیب منتهی

دوسره فرمان عبدالله قطب شاه

نمونه‌ای از مکاتبات سلطان عبدالله قطب شاه به زبان فارسی

از جانب سلطان عبدالله قطب‌شاه به پادشاه ایران شاه عباس ثانی

تا هر بامداد به امداد جنود اشرافات خسرو و پیضا لوای مهر سپاه، سپاه
مهر ظلمت شب به غیر از به راه تباہ هزیمت نزد دیگر نتواند یافت. همواره
افواج قاهره دولت و شوکت و اقبال و جیوش بحر خوش عظمت و
قدرت و اجلال اعلیحضرت خاقانی سلیمان مکانی، سکندر نظر، پادشاه
فریدون فرجم اقتدار، خسرو دارای کسری شعار، کیخسرو حشمت
سکندر نظر، بهرام صولت جمشید سریر، آسمان رفت سtarه حشم،
قدر قدرت خورشید علم، طراوت بخش بوستان معدلت و شهریاری،
نظرات افزائی گلستان عدالت و کامگاری، گرامی خلف خاندان امامت و
خلافت، گرانمایه گوهر عمان سعادت و رافت، مظہر آثار تأییدات
ابدی، مظہر انوار توفیقات سرمدی، ثمره شجره حدیقة ولایت و اقبال،
دوحة برومند ریاض کرامت و اجلال، محیط مرکز جود و احسان، مرکز

محیط بزر و امتنان، اعظم خواقین عالی مقدار، اعدل سلاطین والا تبار، متروج مذهب حق ائمه اثنا عشر، وارث اخلاق قدسیه حضرت خیرالبشر، مهبط عنایات یزدانی، سایه رحمت سبحانی بر مقاصد و مآرب دو جهانی مظفر و منصور باد. بعد از ارسال رسول دعای که زیان حال به شرح سوانحی که از غایت غرابت راه بیان بر قوت ناطقه بسته تواند گشود، مشهود خاطر انور خورشید سیما و مکشوف ضمیر منیر قمر الخلاکه دیده امید اصحاب ارادت و اعتقاد ضیا اندوخته و انوار جهان افروزش مشعل هدایت و ارشاد در راه مقاصد معتقدان خاندان ولایت افروخته، آنکه بر کافه جهانیان واضح و روشن و بر عامة عالمیان لایح و مبرهن است که از بدو طلوع کوکب دولت این خانواده تا حال آباء و اجداد این هواخواه خواه در حال شدت و خواه در حال رجا به رجائی واثق و امید صادق و عقیدت صافی و ارادت وافی دست توسل و اعتصام به حبل المตین عنایت و مرحمت بی عنایت متنسبان دودمان نبوت و امامت استوار داشته در موقع مکاره و حوادث به سایه حمایت و ظلال اعانت خواقین خاندان ولایت بنیان استظلال می جسته اند و به معارضت و استظلال اولیای آن دولت نامدار درین گل زمین که در حقیقت مرکزی است که دایره کفر و ضلالت بر آن محیط گشته، در رواج مذهب حق ائمه هدی صلواة الله عليهم بحسب قدرت و امکان کوشش نموده رؤس را به ذکر القاب همایون سلاطین فلک تمکین آن خاندان سعادت بنیان زیب و زینت داده اند، و نتیجه این عقیدت راسخه نوعی عائده روزگار اجداد این مرید اخلاصمند بوده که هرگاه یأجوج فتنه مخالفان آثار قدسیه امامت و خلافت، اراده رخنه این ملک و دیار می کرده، حمیت و

حمایت سکندر منشان آن دولت ابد قرین سد راه می‌شد، سیما در عهد سعادت مهد شاه جنت مکان فردوس آشیان شاه عباس ماضی اثارالله برهانه که هر وقت شراره شرارت به معاندان ملت از هر طرف به عزم استیلای این بوم و بر مشتعل می‌شده اولیای آن دولت‌اند طراز، چه از روی تهدید و اظهار قدرت و سطوت و چه از راه تمهید قواعد محبت و الفت به زلال معاضدت و معاونت در اطفای آن می‌کوشیده‌اند، و این قانون حمیت مشحون بسی از دهور و قرون مستمر بوده و اهالی این دیار و متابعان ائمه اطهار به میامن توجهات اولیای آن دولت ابد پیوند مسرّفه و آسوده و فارغ‌البال می‌گذرانیده‌اند و از آن بار که شهباز اعانت و حمایت اورنگ‌نشین بارگاه مغفرت و غفران سایه جناح عاطفت از سر معتقدان اخلاص‌کیش بازگرفته در مخلب عقاب عقوبت معاندان قوی باز و نوعی گرفتار که انحراف از جاده اطاعت و فرمان‌برداری ایشان به هیچ وجه در خاطر خطور نمی‌تواند کرد، بنابرین درین مدت ابد آمد که سریر خلافت عظمی به وجود اقدس و افسر سلطنت کبری به فرق فروزان‌سای مقدس آن رونق‌بخش مجلس همیشه بهار امامت و ولایت مفتخر و مباری است، به ملاحظه آنکه مبادا واقعه طلبان عداوت اندیش را بهانه دستاویز التهاب نوابر افتاده شود به راه مرابطة صوری و متعارفان رسمی را با مخصوصان درگاه گیتی‌پناه خلاف طور ستوده اسلاف مسدود ساخته به رابطه معنوی و ضابطه استحکام قواعد مؤالفت باطنی که آن از ازل است تا ابد خواهد بود قناعت و اکتفا کرده بودیم، به این حال ملات مآل در سال گذشته سانحه [ای] چند بر سر این هواخواه درگاه ولایت پناه گذشت که از اصلاح هر یک آنها از دایره قدرت توان

خارج و عمدۀ آن سوانح جرأت اندوز تمرد و عصیان محمد سعید بی‌سعادت است که حقوق نعمت چندین ساله ما را به عوق مبدل ساخت و آتش جهان‌سوز فتنه و فساد در عالم انداخت. تفصیل این اجمال که آن از جمله وقایع عظامی عالم کون و فساد می‌تواند بود آنکه چون صورت بدیع آن حلقه از صلب مشیت به مشیمه وجود آمدنی بود، بعد از آنکه پرده از روی کار این نابکار برداشته حقیقت حرام نمکی او به درجه ظهور رسیده، امر چند به خاطر این ارادت‌کیش سمت استقرار یافت که هر یک از آن به انفراده باعث آن شد که اهمال در استیصال و دفع آن خذلان مال رو دهد، اول آنکه اعتماد بر صدق عهد و دوستی مضمون عهده‌نامه که به ثانی لوح محفوظ ملقب است نموده اصلاح‌گمان آن نمی‌شد که سلطان خرم حقوق خدمات آباء و اجداد این ارادتمند را کان لم یکن انگاشته بر نقض عهد ارتکاب نماید و این مخدول را پناه دهد، چنانچه ظاهرآ مراعات مراتب مواثیق نموده مکرر نوشته‌جات وکلای دربار ایشان می‌رسید که در دفع این حق‌ناشناس به اقصی‌الغايت بکوشید که مبادا به عادل‌شاه متسل شود و دیگر آنکه پاس مراتب و حفظ مدارج ترییت و دست گرفتگی که اصحاب دول را در نشاء تعلق آئین و ملک‌داری رعایت آن ناگزیر است مرکوز ضمیر ارادت‌پذیر شده چنان در دل می‌گذشت که این درخت تلغی سرشت را که در باغ بهشت بی‌خبری نشانده سالها ترییت کرده‌ایم یکباره از پا در آوردن ثمرة بی‌مروتی، که هرگز مشاهده منسوبان درگاه ارادت نگشته، بار خواهد آورد و نیز صورت این معنی را که مبادا ناصیه اعتبار طبقات مغولیه در غربت آباد هند به داغ بی‌وفایی و نمک حرامی و حرام نمکی موسوم

گردد، پیش از پیش نظر بود، مجملاً ترتیب این مقدمات خیالی برای این ارادت اساس غفلت و برای آن حق ناشناس فرصت نتیجه داده در باطن بطانه مواضعه بد شد و سلطان خرم را به تطمیع و به تقلیل فریفته پیشتر از پیشتر راه غواص و ضلالت بیرون گرفت و در خلال این احوال پسر زشت کردار نابرخور دارش چنان مست باده غرور [و] خودکامی شده به ارتکاب اعمال ناشایسته غلو نموده که در مقید ساختن او اهمال و اغفال را مجال نمانده محبوس گردید. بعد از حبس این بد طینت سلطان خرم صحائف عود موائق را به دست در هم پیچیده بر طاق نسیان گذاشت و به تهدیدات قولی اکتفا نکرده فوراً به اراده استخلاص پسر بدگهر محمد سعید سی هزار سوار به سرکردگی سلطان اورنگ زیب بر سر ما نامزد کرده به ایلغار آمدند، چنانچه به اندک زمانی سلطان اورنگ زیب از یک طرف و محمد سعید بنا بر مواضعه که با هم داشتند با شش هزار سوار و هفتاد هزار پیاده که در کرناٹک با خود متفق ساخته بود از طرف دیگر آمده وقتی که اکثر سپاهیان اخلاص کیش چه در طرف کرناٹک و چه در اطراف دیگر متفرق بود، در حوالی شهر حیدرآباد به هم ملحق شدند. چون در آن وقت زیاده از چهار و پنج هزار سوار نزد این معتقد اخلاصمند موجود نبود، جنگ و صف آرایی را مناسب وقت ندانسته لاعلاج به تحضن قلعه محمدنگر مشهور به گلکنده که در یک فرسخی شهر واقع است قرارداده و لشکر سلطان اورنگ زیب دست به نهیب و تاراج گشوده در شهر حیدرآباد که در عرض مدت صد و هفتاد سال غبار شم ستور بیگانه بر چهره در و دیوارش نشسته بود غلغله بیداد برخاست و نفووس و اموال چندین هزار

کس از اهالی عرض و ناموس بر باد فنا رفته بسی از عورات سادات و سیدزاده‌ها از ذکور و اناث و به ذل اسیری و قید کفار و افاغنه در آمد و سلطان اورنگ‌زیب بعد از نهیب و تاخت و تالان شهر با تمامت سپاه به هیئت اجتماعی قلعه رانگین وار در میان گرفته مدت سه ماه و کسری از آن طرف لوازم قلعه‌گیری و از این طرف مراسم قلعه‌داری به ظهور رسیده جمع کثیری از جانبین مقتول و مجروح شدند، چون زمانه محاصره امتداد یافت و کار بر محصوران تنگ شد و بقیه السیف سپاه این هواخواه نیز متفرق و متلاشی گشتند و مانند مکروبان دشت و حشت خیز کربلا از هیچ جا رایحه اعانت و صدای حمایتی به گوش امید و مشام رجای متھیران نمی‌رسید، لاعلاج تن به مصادرت و نسبت در داده خارج آلاف و آلف و لکوک و کرور از نقود و اجناس و جواهر گرانها و اشیاء نفیسه از فروش و ظروف طلا و نقره و چینیهای فغفوری بلند قیمت و کتب و خطوط استادان و سایر آثار الیت که اندوخته چندین ساله بود و فرصت نقل آنها به قلعه نشد به تاراج رفت، بیست لک هون دیگر که سیصد هزار تومان بوده باشد تقبل نموده صلح واقع شد و بعد از صلح چینن سلطان اورنگ‌زیب محمدسعید را با اموال فراوان از نقد و جنس و مرضع آلات و الماس و یاقوت و باقی آنچه که در زمان اختیار خود چه اینجا و چه در کراتک از مال این مخلص معتقد به تقلب و خیانت فرامهم آورده بود همراه خود برد و بعد از رسیدن میرجمله اشقياء لیام به دربار سلطان خرم به مسامع علیه رسیده خواهد بود که او را به چه نوع اعزاز و احترام نموده دیوانی کل ممالک خود را به او دادند و ملک کراتک را که در مدت چندین سال کرورها به او خرج شده و چندین

هزار سپاه این هواخواه به قتل رسیده که به تصرف ما در آمده بود به انعام محمد سعید ضلالت فرجام مقرر داشته و با وجود وقوع این قضایا که مثل آن در هیچ عهدی نشان نداده اند هنوز اطفائی حرارت و شرارت آن مخدول نشد کروها به قتل نموده که از تسخیر حیدرآباد و بیجاپور و کل کرناٹک برای سلطان خرم حاصل کند و به این اراده مجدداً به سرکردگی آن بدطینت و بادشاهزاده اورنگ‌زیب سی هزار سوار نامزد دکن کرده به تاریخ چهاردهم شهر ربیع‌الثانی برآمده اینکه به سرعت می‌برآیند، خلاصه مطلب آنکه کار بر مخلص ارادتمند به غایت تنگ شده و کارد به استخوان رسیده و کار از دست رفته و دست از کار مانده امیدواریم و چشمداشت داریم که تعصب دین و مذهب و مرحمت حمیت طلب نپسندد که شعار حضرات ائمه معصومین ازین سرزمین که موطن غرباً و مأمن اتقیاست برآفتد و کوس ساکنان این ایمانکده از سعادت استماع گلبانگ علیٰ ولی الله که در عرض مدت صد و هفتاد سال به اعانت و حمایت سلطنت آن سلسله علیه به مسامع سکان سموات رسیده محروم ماند و آثار متبدعان و مخالفان سیر قدسیه اهل‌البیت صلواه الله علیهم که درین دیار رواج یافته باطل بر حق غالب آید، هر چند بر عالمیان لائح و ظاهر و بر جهانیان واضح و باهر است که هرگونه امداد و معاونتی که درین وقت تنگ از آن شهنشاه سریر نام و تنگ به این متحیران بر سد به غیر از احیاء سنت سنیّة اجداد عظام و ابقاءی آثار حضرات ائمه هدی علیهم الصلوٰة والسلام امر دیگر ملحوظ همت والا نهمت بندگان درگاه خلافت و امامت نیست، لکن چون به دیده تحقیق اندوخته این خانواده در حقیقت تعلق به اولیای دولت ابد پیوند خاندان امامت و کرامت دارد،

به عنون عنایت الهی وجه اخراجات سپاه منصور را که برای دفع این مایه شرور و فساد به سرحد قندهار نامزد شوند در وقت خود به خدمت وکلاء سرکار خاصه شریفه می فرستیم و عجاله الوقت محرقر هدیه برای خالی نبودن اخلاص نامچه مصححوب معتمد الخدمت میرانجی به موجب فرد جداگانه به خدمت سعادت مرتبت باریافتهای درگاه خلافت پناهی ارسال یافت.

از جانب سلطان عبدالله قطب‌شاه به پادشاه هندوستان شاه جهان

داعی دولت خواه بعد از ادای آداب عبودیت به موقف عرض مقدس
باریافتها کریاس قدسی اساس اعلیحضرت سلیمان مکانی
خلیفة الرحمانی می‌رساند که چون حقیقت عهدشکنی و خلاف میثاق و
پیمان عدالت پناه که به ایمان مؤکد شده بود بر مرحومی اسلام‌خان ظاهر
شد و به تحقیق پیوست که عدالت پناه چه در ظاهر و چه در باطن در
التهاب نائمه عناد و فساد می‌کوشد و در مراسم فتنه‌جویی به اقصی الغایه
اصرار دارد و قطع ماده خصوصیت و منازعت ایشان را درین دیدند که
شرط مصالحه و معاهده انتظام یابد که آنچه در نقود و اجناس و افیال و
سائر غایم که از رائلان و زمینداران کرناٹک به تصرف عدالت پناه
درآمده با وجود معاهده و مواثیق که فیما بین به طریق ثلث و ثلثان سمت
وقوع یافته بود به مشارکت این فدوی تعلق به عدالت پناه داشته باشد و هر

ولایتی که به موجب عهده میثاق از آن طرف تقبل غازی علی به تصرف این فدوی درآمده بالمناصفه تقسیم شود، چون امثال اوامر و نواهی بندگان درگاه خلافت پناه در کیش مریدان راسخ الاعتقاد به منزله اوامر و احکام الهی است و نیز در آوان نصرت نشان موکب همایونی سایه رحمت حضرت بیچون به سعادت و فیروزی متوجه سیر و شکار منزهات کابل شده بودند بندۀ فدوی به این مصالحه راضی شد و امناء از حضور اسلام‌خان و وکیلی از جانب عدالت پناه جهت تقسیم ملک تعیین شده به کرناٹک رفتند. از آنجا که دست عقول بشری از دامن ادراک اسرار تقدیرات فلکی کوتاه است مقارن این حال اسلام‌خان مريض شده به جوار رحمت ربّ غفور انتقال نمود عدالت پناه به مقضاء شیوه جبلی وقوع این سانحه را برای شکست عهد و میثاق از لطائف غیبی دانسته چندین از وزرای خود را که به سرکردگی ساهو بهوسله در کرناٹک مانده بودند به امداد و اعانت کفار تعیین نموده رائل زمینداران واقعه طلب معاونت و کمک عدالت پناه را فوز عظیم دانسته باگروه انبوه از سوار و پیاده در هنگامی که آنها به تمهید قواعد مقاومت ملک مشغول بودند مجدداً به عزم قتال و جدال به ولایت متصرفه این فدوی درآمدند چون دفع اشاره و جهاد با کفار از لوازم حمیت دین اسلام است، فوج این فدوی نیز که به سرکردگی میرجمله نامزد آن حدود بودند دست توسل به عروة الوثقای توجه و اقبال جهانگشای [و] سایه الطاف حضرت پروردگار که در جمیع اطوار شامل حال این مرید ارادت شعار استوار نموده به مدافعت سپاه کفار پرداختند و از آنجا که خلاف اوامر بندگان درگاه آسمان جاه متوجه مکال و خسران دنیا و دین و مثمر

ویال و هوان معاندین است ثمرة خلاف حکم و نافرمانی به کفار و معاونان آنها لاحق گشته هزیمت یافتند، بعد از وقوع جنگ و شکست کفار عدالت پناه به افواج خود به سرحد شهر بیدر که سرحد است آمدند، چون تا حال صاحب صوبه که عدالت پناه را از کریوه عناد و فساد به جاده مستقیم صلاح و سداد دلالت کند تعیین نشده فدوی به مقتضای وقت با ایشان طریقه مماشاتی را مسلوک داشته بی آنکه مصدر فسادی شود به بیجاپور مراجعت نموده و الحال به حسب ظاهر حرف صلح و صلاح در میان دارد، اما بعد از آنکه لشکر ایشان باز به کرناٹک رفته با رایل و زمینداران ملحق شوند، باید دید که از ایشان چه می ورزد. چون در همه حال جلائل توجهات علیای قبله جهانیان کفیل احوال مرید با اخلاص است، رجاء واثق است که اگر دیگر آثار فساد از ایشان به ظهور رسد باز توفیق نخواهد یافت. چون حقیقت این مراتب را به درگاه خلائق پناه که عموماً ملجاء جهانیان و خصوصاً مأمن و مرجع فدویان است عرض نمودن واجب بود به عرض این مقدمات جسارت نمود تا به هر چه حکم جهان مطاع آفتاب شعاع شرف صدور یابد امثال آن را سرمایه سعادت کوئین خود داند.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به بادشاہزاده هندوستان، محمد دارا شکوه

عرض داشت مرید ثابت‌الاراده که اعتراف به تقصیرات بی‌اختیاری
که نهایت ندارد دارد، بعد از تقبیل عتبه علیه عبودیت که غبار بارگاهش
توتیای دیده‌امیدگاهان تعلیم بندگی و انقیاد است ذرّه‌وار به موقف عرض
باریافتهای درگاه جهان‌پناه عالی حضرت جم‌جاه‌پناه، فریدون‌بخت،
سکندر تخت، خاقان کشورگشا، خسرو ممالک آرا، فروزنده اختر برج
صاحبقرانی، زیندۀ گوهر بحر سلطنت و کامرانی، نتیجه خاندان دولت
نامدار، خلاصه دودمان خلافت فلک‌مدار، مرجع سلاطین آفاق، ملجاء
خواقین به استحقاق، مطلع انوار ملک و ملکوت، مظهر آثار ناسوت و
لاهوت، مالک ازمۀ علوم و حِکَم، واقف اطوار حدوث و قِدَم، محیط
بسیط علم و عرفان، گوهر دریای تحقیق و ایقان، سفينة الاولیای بحر
مواج وجود، زورق قلزم کشف و شهود، چهره‌گشای سراپرده غیب و

شهادت، رونق افروز معالم ارشاد و هدایت، کثرت آرای وحدت گزین، ادهم خصلت سلیمان تمکین، صفاتی باطن هدایت و اهتما، جلای آئینه ولایت و اصطفا، کاشف رموز ایجاد و تکوین، تخت نشین بارگاه حق و یقین، سلاله قدسی نهادان والا گوهر، قسطاس مستقیم ناموس اکبر، برآرنده تاج و دیهیم، فرازنده لوای خلق و کریم، انتخاب نسخه جامع قضا و قدر، بسمله سوره فتح و ظفر، فرمان فرمای سواد اعظم عظمت و جهانداری، مملکت آرای اقلیم معدلت و کامگاری، ناصب رایات عدل و انصاف، قامع بنیان جور و اعتساف، آئینه اسماء و صفات الهی، زینت سریر شاهنشاهی، گوهر اکلیل جاه و جلال، شاه بلند اقبال دریا نوال خورشید همال می رساند که چون از نقش ناصیه روزگار هویداست که دعاهای اجابت قرین مریدان اطاعت سرشت به پایه عرش اوّل متکین اراییک قدس رسیده هنگام آنست که گلشن خزان دیده روزگار را از رشحات مسیحای مرحمت بادشاه سریر قضا و قدر، فرمان فرمای اقلیم قوی و قدر سرسبیزی پدید آید و کهن کاخ جهان بیامن عدل و انصاف عمارت بخش دلهای ویران معموری گردد، لاجرم زیان اخلاص بیان را به ادای شکر و سپاس کریمی که کرم بی پایان و لطف و رحمت بیکرانش التیام جراحات خاطر ستم ورزیدگان زمانه غدّار را به مرهم معدلت و مرحمت دارای جهان و ولیعهد زمان باز بسته گشوده بعض مطالب جسارت می نماید از آنجا که اشراقات صفاتی باطن فیض مواطن، رفت بخش سریر خلافت و ولایت، چهره گشای سرایر غیب و شهادت است، نیز جهانتاب این معنی که ارتباط و التجای مریدان راسخ الاعتقاد ظاهرآ با اغیار غدّار از روی اضطرار بوده به اختیار که در حقیقت و نفس

الامر همواره دست توسل و اعتصام به حبل المتن به عنایت بی غایت در رأی جهان و مرشد جهانیان استوار داشته بر ضمیر آفتاد نظری زینت بخش تاج و سریر پرتو افکن است، درین صورت اقامت صحیح و دلائل تقصیرات بی اختیاری را تحصیل حاصل دانسته و تکیه اعتماد بر بندگی و مریدی و فدویت خود نموده و امید صادق و رجای واثق امیدوار است که در آن هنگام رافت آغاز میمنت فرجام و ایام بهجهت افزای مسراًت انجام که ماهجه لوای کشورگشایی، خلافت و جهانبانی از افق اقبال بی زوال ابدی الاتصال زیبندۀ سریر صاحبقرانی طلوع نماید و نوبت نوازان سعادت ازلی کوس طنطنه سلطنت و گیتی ستانی شاهنشاه بلند اقبال را بربام چرخ مقرنس بلند آوازه سازند، همت علیای و معدلت جهان آرای خدیو جهانیان و آیه رحمت عالمیان بر تدارک جور و ستم و خسارت مریدان راسخ دم توجه فرموده، ولايت کرناتک که به صرف کردن لکوک و کروور به تصرف درآمده بود و قلعه ملک رام گیر که موروئی فدویان ارثی است و به زور و ظلم و جور از دست تصرف بیرون رفته به انعام ابدی مریدان مرشد پرست مرحمت شود و از آنجا که صیت درم پاشی و لک بخشی پادشاه تخت همت و احسان به مسامع جهانیان رسیده اگر بخشیدن دو لک مقرری مرحوم ناسور ستم مرید ثابت قدم و ضمیمه مرید پروری و متّم جهات مرحمت و عنایت گستری شود خود شک نیست که آوازه عدل و مروت و امتنان مرشد و مریبی فدویان اخلاص سرشت تا تمام قیامت در صحائف جراید روزگار ثبت خواهد شد و به انای این ذرّه پروری شاید در وقت خود از مرید مرشد پرست نیز خدمات شایسته به تقدیم تواند رسید. زیاده

جسارت حدّ فدویان راسخ الاعتقاد نیست تا شقّه نوای خسرو ثوابت و
سیار ذرّات مکنونات جهان را روشن دارد و رایات فتح و نصرت پادشاه
سریر گیتی ستانی بر مفارق جهانیان سایه افکن و همای همایون بال
خلافت جاوید را شاخسار نهال اقبال بی زوال زینت سریر صاحبقرانی
نشیمن باد.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده
محمد داراشکوه ولیعهد شاهجهان

داعی دولت خواه به ذرورة عرض مقدس نواب قدسی القاب جهانبانی
می‌رساند که نشان سعادت نشان فرخنده عنوان که درین ایام می‌مینست
فرجام مصخوب سیادت و نجابت پناه معالی دستگاه میر محمد طاهر تا
نزد فدوی ارادت سرشنست شده بود، در ساعتی که سریر آرایان انجمن
افلاک از نیز سعادتش نورانی توانند شد پرتو وصول بر ساحت احوال
عقیدت مال مریدان صافی اعتقاد انداخته از ورود آن طغرای عاطفت و
منشور مکرمت سرمفاخرت به اوچ کیوان سود، آداب و تسلیمات
به تقدیم می‌رساند و چون مضمون عنایت مشحونش محتوی بر شرائف
عاطف نامتناهی و منطوى بر ظهور جلایل عنایات اعلیحضرت خلافت
پناهی بود باعث ازدیاد رسوخ بندگی فدوی راسخ الاعتقاد گردیده مبانی
عبدیت و ارادتمندی که بنانهاده تأییدات ازلی و توفیقات لمیزلى است،

زیاده از آنچه به امداد خاصه زیان ثناگذار به موقف عرض توان درآورده است حکام پذیرفت، صاحب و قبله جهانیان سلامت مرقوم قلم عنایت رقم منشیان عطارد شیم شده بود که پیشکش این بنده معترض به عجز و قصور که در حقیقت نمونه هدیه مور بود، از عنایت حقارت و عدم لیاقت یکچندی منظور ایستادهای درگاه سلیمانی نشد و بعد از چند روز باریافتھای درگاه خلائق پناه به مقتضای ذرّه پروری و مرحمت گستری بنده فدوی را به سعادت قبول تحفه محقر بین الامثال ممتاز و سرفراز ساختند، بر رأی عالم آرای قبله جهانیان که گنجینه تحت حقائق کائنات و مخزن جواهر معارف وزارت مکنونات است، روشن و هویداست که مریدان صافی اعتقاد را تحفه [ای] که لیاقت نشار بارگاه آسمان جاه خلیفة اللہی توائد داشت جوهر گرانبهای اخلاص و بندگیست و دست مکنت و قدرت فدویان به تحف و هدایایی که لایق و قابل پیشکش بندگان درگاه شاهنشاهی که مجموع نفائس عالم در نظر همت گردون شکوهش فی الحقیقه اعتبار برگ کاهی ندارد بوده باشد، نمی‌رسد، نهایت چون مریدان در سر اعتقاد را لازم است که به وسیله ارسال محقر پیشکشی تحفه ارادتمندی و خلوص عقیدت خود را به عرض عرض راه یافتگان درگاه مرشد و قبله حقیقی درآورده انساء الله تعالیٰ به می‌امن توجهات علیای صاحب عالم و عالمیان به تدارک این تقصیر در تفحص تحفه لاثقه نهایت سعی و جهد به تقدیم خواهد رسانیده واقع در کیش ارادتمدان درست اعتقاد کدام سعادت و دولت بهتر ازین خواهد بود که تحفه [ای] که منظور انظر عاطفت و مرحمت سایه الطاف حضرت پروردگار و مقبول بندگان درگاه خلافت انتصار توائد شد به مساعدت

بخت بسلنده و طالع ارجمند یافت شود و به ذریعه این خدمت سعادت‌اندوز مرید صافی اعتقاد مورد عنایات گوناگون خلیفه حضرت ییچون گردیده سر افتخار و مبهات به اوج کیوان رساند، قبله دین [و] دنیا سلامت بنده و فدوی به کدام زبان و بیان ادای شکر عنایات موافور و توجهات نامحصور بندگان درگاه خلائق پناه را که نسبت به مرید راسخ الاعتقاد درین آوان سعادت نشان بظهور رسیده و حکم جهان مطاع عالم مطیع بارقه صدور یافته که عدالت پناه مطابق عهد و میاثق عمل نموده به تقسیم ثلث و ثلثان مقرر راضی شود و خلاف قول و پیمان را منتهج خسaran خود شناسد به تقدیم تواند رسانید. ایزد تعالیٰ به عون عنایت بیغاایت خویش سایه مرحمت حق را که واسطه امن و امان جهان و جهانیان و رابطه رفاه حال عالم و عالمیانست تا انقراض عالم بر مفارق عالمیان عموماً و بر سر معتقدان خصوصاً پاینده و مستدام دارد، نهایت از ناصیه اوضاع و اطوار عدالت پناه پیداست که طریقه عهدشکنی را از دست نخواهد داد و به اقصی‌الغایه در اطفای نائزه فتنه و فساد که شیوه جبلی ایشان است خواهد کوشید و چنانچه سرشنی طبیعت ایشان است که همیشه خلاف واقع نبوده چند معروض درگاه خلافت پناه می‌دارد و درین ضمن کار خود را از پیش می‌برده باز به واسطه دفع وقت نبوده چند خلاف واقع به درگاه گیتی پناه معروض خواهد داشت، برین تقدیر شک نیست که نکال مخالفت حکم نافذ اعلیحضرت ظلل‌اللهی که تصور آن در حوصله جرأت روزگار نمی‌گنجد، به ایشان عاید خواهد شد و به میامن اقبال جهان آرای مرشد و قبله مریدان صافی اعتقاد رجاء و اشق است که از آن فتنه‌جویی باز صرفه‌ای بزد. زیاده چه بی‌ادبی نماید باقی

حقایق حالات از عرضداشت سیادت و نقابت پناه میرمحمد طاهر
معروض درگاه جهان پناه خواهد شد، بنابراین تحفه محقری به درگاه
گیتی پناه ارسال داشت، امیدوار از عنایت که مریدپروری صاحب عالم
چنانست که آن هدیه محقر را ضمیمه پیشکش مرسول شده به وسیله
مرحومت بندگان صاحب عالم از نظر کیمیا اثر باریافتگان درگاه عرش پناه
بگذرد و مرید موروثی به سعادت قبول پیشکش بین الامثال سرافراز و
ممتاز گردد.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده
محمد داراشکوه

مرید راسخ الاعتقاد که اخلاص و ارادت بر صحیفه خاطر نگاشته و رایات سعادت اطاعت و انقياد در ساحت ضمیر برافراشته بعد از تقديم شرائط بندگی و تلثیم سده سنیه عبودیت که شیوه مریدان ازل و معتقدان یکجهت همان تواند بود ذرّه‌ای به موقف و در عرض مقدس عالیحضرت سکندر حشمت، دارا منزلت، سلیمان مرتبت، جمشید شوکت، فروزنده اختر برج صاحبقرانی، زیندۀ گوهر بحر سلطنت و کامرانی، قوت بازوی خلافت و جهانداری، آب گوهر جلالت و بختیاری، مرجع سلاطین آفاق، ملجاء خواقین به ارث و استحقاق، مطلع انوار ملک و ملکوت، مظہر آثار ناسوت و لاهوت، مالک ازمۀ علوم و حکم، واقف اطوار حدوث و قدّم، محیط بسیط علم و عرفان، گوهر دریای تحقیق و ایقان، زورق قلزم کشف و شهود، سفینه الاولیای عمان بیکران فیض و جود،

چهره‌گشای سرائر غیب و شهادت، رونق افروز مآثر ارشاد و هدایت،
 کثرت آرای وحدت گزین، ادهم خصلت سلیمان تمکین، سلاله
 قدسی نژادان والاگوهر، قسطاس مستقیم ناموس اکبر، برازنده تاج و
 دیهیم، فرازنده لوای خلق کریم، انتخاب مجموعه قضا و قدر، بسمله
 آیات بینات فتح و ظفر، فرمان فرمای سواد اعظم عظمت و جهانی،
 مملکت آرای اقلیم معدلت و کشورستانی، ناصب الراية عدل و انصاف،
 قامع بنیان جور و اعتساف، آئینه اسماء و صفات الهی، مولد تجلیات
 نامنتهايی، گوهر اکلیل جاه و جلال، شاه بلند اقبال دریا نوال خورشید
 همال ادام الله تعالیٰ ظلال اقباله و ابد میامن عدلہ و اجلاله می رساند که
 چون به دیده تحقیق مشاهد و معاین آگاهان اقلیم خلوص عقیدت است
 که صور حقایق مکتونات عالم خاصه خصایص احوال ارادت اشتمال
 مریدان راسخ دم در آئینه ضمیر مقدس به لمعات اشراقات صفوت و
 صفا و برارق انوار تصفیه و ضیاء ساحت صوامع مقدسان ملک و
 ملکوت را مستفى و مستیز ساخته با کمال وجوده مرتسم و مصور است،
 لاجرم عرض اسباب دیر رسیدن عرایض را به درگاه جهان پناه از مقوله
 تحصیل حاصل دانسته، به دعای خالی از شوایب دریا که وظیفة دائمی
 مریدان یکجهت است مزید اسباب ارتفاع الویه عظمت و جهانی و
 از دیاد مواد عروج بر معارج دولت و کامرانی آن رفعت بخش سریر
 عرش نظری نصفت و اقبال را بالغدو والآصال از مهمین متعال مسئلت
 می نماید، رجاء واثق است که آفتتاب جهانتاب دولت باهره و ماه
 عالم افروز معدلت باهره، آن آیه رحمت یزدانی و سایه لطف و مرحمت
 سبحانی که رشحات حیات بخش خلق عظیم و نفحات رفع پرور عاطفت

عمیش مرهم جراحات ستمدیدگان زمانه غدار و جاندار جور رسیدگان روزگار است، تا انقراض دهور و اعوام و انقطاع سلسله لیالی و لیام بر مفارق جهانیان تابان و ماهچه نژاد لوای جهانبانيش بر فراز طارم اخضر افروزان باد و ایادي آن دولت ابد قرین روی مرادان در آئینه متنمیات مراکز بنیان و بعد از آنجا که اشراعیات صفاتی باطن قدس مواطن، بلندی بخش سریر سعادت و ولایت، چهره گشای سرائر غیب و شهادت است، نیز جهانتاب این معنی که ارتباط و التجای مریدان راسخ اعتقاد با اغیار جوراندیش از روی اضطرار بوده نه اختیار و از بد و يوم التمیز الى آن بظاهر وباطن و صورت و معنی و در واقع و نفس الامر دست توسل و اعتصام به عروةالوثقای عنایت و مرحمت و اعانت و حمایت دارای جهان و مرشد جهانیان محکم و استوار داشته بر ساحت قدسیه ضمیر آفتاب نظیر، زینده تاج و سریر، پرتو افکن است والحمد لله و المنه از آن باز که به مفاتیح تأییدات الهی و مقالید توفیقات لمیزلی ابواب اطاعت موروثی و ارادت ازلی که سعادت کوئین به فتراک آن اعتصام دارد، بر روی بخت ارجمند مریدان درست اعتقاد باز شده و شاهbaz عنایت و مرحمت مرشد جهانیان و رهنماي عالمیان در اوچ مریدنوazi پر واژ دارد، همیشه مشکلات اهمه و مهمات مشکله و مقاصد کلیه ارادت منشان در بارگاه خلافت ابدمدت با تأمل عقده گشایی صاحب و قبله دین و دنیا گشوده شده، به وسیله اینقه این توجهات علیاه تلطفات والا همواره ناطقة ارادتمندان درست اعتقاد به شکر اشفاق و مراحم یدریغ جای حوزه دین و دولت و مظہر انوار لطف و مرحمت شیرین کام و رطب اللسان است، بنابرین مقدمات که نتائج حصول امانی و امال

را متضمن است، تکیه بر وثوق ارادت خود و نظر بر وفور عاطفت و مریدپروری و مرشد و رهنمای عالمیان نموده سه مطلب به عرض مقدس آن یکتاگوهر دریای خلافت و جلالت می‌رساند و امیدوار است که به توجهات مقریان بساط فتوت و احسان به درجه علیای قبول می‌رسد و به میامن حصول این مدعیات مرید اخلاص سرشت را بین الامثال سرفرازی نماید، وصیت مرؤت و مریدپروری و ادائی نصفت و معدلت گستری آن آفتاب جهانتاب مطلع عدل و انصاف به صورت دادن مطالب ثلاثة چهار رکن عالم را فروگیرد، او لا ولايت کرنا تک که به صرف کردن کرور و لکوک به تصرف درآمده بود و در حقیقت سبب این همه خرابی و خسارت و فتنه و فساد و التهاب نوایر شورش و انقلاب که شراره آن عالمی را سوخت و هنوز شرارت پیشگان سعی در نوقد و بر افروختن آن دارند و ثانیاً قلعه رامگیر که ملک موروشی مرید ارشی است و به زور [و] ظلم و جور از دست تصرف بیرون رفته به انعام ابدی مرید مرشدپرست مرحمت شود، ثالثاً پیشکش حال داخل باقیات سنتات بیست لک هون که یک کرور روپیه باشد مقرر و معین شد و مجموع بیست لک هون مقرر بال تمام واصل خزانه عامره شده، از این جمله شش لک و هشت و دو هزار و چهار صد و بیست و هفت روپیه و چهل و چهار هزار و چهار صد و هشتاد و پنج هون و نیم را که سی لک روپیه باشد مستوفیان عظام در مجری دادن عذر می‌آورند، حکم جهان مطاع به ماجرا دادن آنها به طریق قرارداد از موقف معدلت و بارگاه عدالت که از صدمه دور باش عدل و راستی هرگز ناحق را در آن راه نبوده صادر شود و به حصول این مقاصد حسابی تا یوم یقون الحساب رقم امتنان و آیات

احسان مرشد و مریبی مریدان اخلاص سرشت در صحائف جرايد
 روزگار ثبت گردد، زياده جسارت حد فدویان نیست تا ماهچه لواي
 جهانگشایي خسرو ثوابت و سيار ذرّات مکنونات عالم را منور دارد،
 راييات فتح آيات مرشد و خديو جهان بر مفارق جهانيان سايه افکن و
 شاهباز اوچ دولت و کامرانی را شاخسار اقبال بلند افسر تارک مبارک
 جهانبانی نشيمن باد.

جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده محمد دارالشکوه

مرید با اخلاص که اعتراف به تقصیر بی اختیاری که نهایت ندارد
دارد، به زبان ارادت اعتقاد به موقف عرض بندگان درگاه جهانپناه
اعلیحضرت جهانبانی کشورستانی سلیمان مکانی، مطلع انوار ملک و
ملکوت، مظہر آثار ناسوت و لاهوت، مالک ازمه علوم و حکم، واقف
اطوار حدوث و قدم، محیط بسیط علم و عرفان، گوهر دریای تحقیق و
ایقان، سفینه الاولیای بحر موای وجود، زورق قلزم کشف و شهود،
چهره گشای سرایر غیب و شهادت، رونق افزای مآثر ارشاد و هدایت،
کثرت آرای وحدت گزین، ادهم خصلت سلیمان تمکین، صفائ باطن
هدایت و اهتما، جلای آئینه ولایت و صفا، کاشف رموز ایجاد و تکوین،
تخت نشین بارگاه حق و یقین، خلاصه قدسی نژادان والا گوهر، قسطاس
مستقیم ناموس اکبر، برآزنده تاج و دیهیم، فرازنده لوای خلق و کریم،

قبله‌گاه دلان حق‌شناس، کعبه خدا پرستان عدل اساس، فرمان‌فرمای سواد اعظم عظمت و کامگاری مملکت آرای اقلیم حشمت و جهانداری، انتخاب نسخه جامع قضا و قدر، بسمله سوره فتح و ظفر، مطرح انتظار خداوند مطلق، قوت بازوی جهان‌گشایی خلیفه بر حق، مهینی دوحة ریاض خلافت بی‌زوال، بهینی شجره حدیقة جاه و جلال می‌رساند که نشان عالیشان فرخنده عنوان که در باب طلب والده ماجده سیادت پناه نقابت دستگاه عمدة النجبا نتیجه الاولیاء سیدالله شرف صدور یافته بود به استقبال آن آیه دولت و اقبال سربلند شد و موافق حکم معلی سامان و سرانجام ضروریات راه قدوة الحالف نموده روانه درگاه عرض انتباخ خواهد ساخت و همچنین به استقبال سعادت مآل نشان هدایت نشان والا شأن که مصحوب یوسف مصر عزت خواجه محمد یوسف با برکات، خاصةً مفاخرات مرید راسخ الاعتقاد و در اعز ازمنه ورود یافته بود سرفراز و ممتاز گشته آداب و تسلیمات به تقدیم رسانیده و او در پس سرای فاخره سرتاپای عقیدت را به زیور افتخار حلیة مباراکه زینت داد و در عنایت بی‌منتها که در مطاوی آن نقوش روحانی و رقوم سعادت دو جهانی شرف اندراج یافته بود آویزه‌گوش مفاخرت مرید صادق الاراده گردید. چون عرض کردن اسباب تقصیرات ظاهری در بادی النظر عذریست از حلیة لیاقت قبول مورد شکر عنایت بیغاایت در حقیقت امریست از شائبه شرح و بیان مبرا، انشاء الله تعالی متعاقب عرضداشت مرید مرشد پرست بر وجهی که به زیان ارادت ادای تهنیت و مبارک بادی که صدای کوس شادمانی به مسامع جهانیان رساند به تقدیم تواند رسانید و محتوى باشد بر وجوده تقصیرات بی اختیاری به درگاه

جهان پناه خواهد رسید، مرشد جهانیان سلامت، از آنجا که کار فرمایان
جهان اهتما بی ارشاد مرشد حقیقی بر مریدان راه مقصود بسته‌اند،
امیدوار چنانست که در دفع فسادی که به تحریک فتنه‌جویان اطراف
صورت وقوع یافته و حقیقت آن به قرار واقع به عرض اقدس رسیده، نظر
هدایت و ارشاد از مریدان راسخ الاعتقاد که در جمیع اوقات خاصه در
ایام سنوح حوادث دست توسل به عروة الوثقای عنایت و اعانت مرشد
مریدپرور استوار دارند، دریغ نفرمایند. زیاده جسارت ننموده امیدوار
است که تا دیده روزگار به انوار نیر جهان افروز روشن باشد، دولت
شاهی به بلندی اقبال بهین ثمرة شجره ریاض خلافت بی‌زوال تازان باد،
تحریر شهر شوال سنّه ۱۰۲۵ هجری.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده
محمد داراشکوه

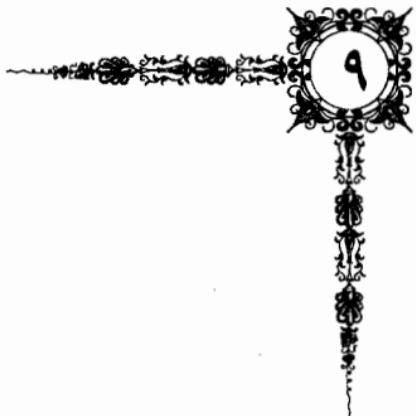
داعی دولت خواه به عزّ عرض نواب قدسی القاب جهانیان می‌رساند
که نقل فرمان قضا جریان که میامن توجهات صاحب و قبله جهانیان از
موقف خلافت کبری به نام ناظمان مهمات دکن در باب امداد و کومنک
این مرید اخلاص سرشت شرف صدور یافته رسیده باعث سریلنگی و
مباهات این فدوی راسخ العقیده گشت، و بین الامثال سر مفاخرت به اوج
کیوان سود، حضرت ایزد تعالی ظلال مرحمت بی‌متها و سایه عنایت
لایحصی قبله دین و دنیا را بر مفارق جهانیان عموماً و بر سر فدویان
ارادتمند خصوصاً تا انقراض عالم پاینده و مخلد دارد که زیان بیان
ارادت‌کیشان از ادای شکر مرحمت روز افزون و عنایات گوناگون قبله
جهانیان قاصر است، چون بر رأی عالم آرای و ضمیر بیضا ضیای مقربان
آستان فلک روشن و هویداست که این مرید درست اعتقاد را در همه

حال تکیه بر قصرگردون اساس مرحمت و حمایت قبله دین و دنیاست و به غیر از آن درگاه عالم پناه که ملجاء ارادتمندان راسخ اعتقاد است پناهی ندارد و به مساعدت طالع ارجمند و هدایت ازل پیوند از آن باز که دست توسل و امید به عروة الوثقی عنايت و حمایت قبله جهانیان استوار کرده، غبار اختلالی بر آئینه اخلاص و عبودیت مرید ارادتگزین نشسته و به عنایت الهی و تأیید نامتهائی مراسم بندگی و آئین فدویت روز به روز در تضاعف است، ازین جهت تکیه بر مریدی و ارادتمنشی خود نموده، مدعیان را بی غائله حجاب به توسط حجاب بارگاه فلك درگاه به عرض مقدس می رساند.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به بادشاہزاده محمد دارا شکوه

قبله جهانیان سلامت، قبل ازین معروض باریافتهای درگاه آسمان
 جاه داشته بود که چون زمیندار تنجاور و چنچی به این فدوی ملتجمی
 شده‌اند، امیدوار است که حکم جهان مطاع شرف صدور یابد که ولايت
 اینها به حصة ثلث و ثلثان که در عهدنامه قید است مقرر شود و چون یقین
 حاصل است که عدالت پناه به مقتضای شیوه جبلی خود اطاعت حکم
 جهان آرانت نموده، خلاف واقع معروض خواهد داشت که ولايت این دو
 زمیندار از تقسیم ثلث و ثلثان زیاد است، التماس چنان است که با فرمان
 جهان مطاع امینی نیز از بارگاه خلافت پناه به واسطه تحقیق این مقدمه
 تعیین شود، هم اجرای فرمان همایون نماید و هم حقیقت حالات طرفین
 را به خاطر آورده، به قرار واقع معروض دارد که نقد عقیدت کدام یک
 تومن ارادت کدامین سرکش است، بالفعل مصطفی خان بادشاہزاده

هفده هزار سوار و بیست و سی هزار پیاده در حدود چنچی به فاصله سه
 چهار کروهی برابر میرجمله و فوج این فدوی در مقام ستیز و آویز است،
 نهایت چون قوت مقاومت در خود نمی‌بیند مدد و کومنک طلبیده،
 عنقریب هفت هشت هزار سوار دیگر به سرکردگی اخلاصخان به او
 ملحق خواهند شد. چون فدوی را دست تسلی به حبل‌المعتین عنایت و
 حمایت قبله جهانیان محکم است به میرجمله نوشته‌ام که با مصطفی‌خان
 طریقه مدارا مسلوک داشته، منتظر رسیدن فرمان قضا توأمان و نشان
 سعادت نشان باشد. التماس از ذرّه پروری قبله معتقدان چنان است که
 پیش از آنکه جنگ در پیوندد فرمان جهان‌مطاع و نشان سعادت عنوان
 به امینی برسد تا عدالت پناه را مجال فتنه‌انگیزی نماند، زیاده جسارت
 ننموده.

جواب نشان سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده هندوستان، محمد داراشکوه

عرضیداشت معتقد در پیش اخلاص ارادت اختصاص بعد از تشید
مبانی عبودیت که به تصاریف زمان و انقلاب دوران صرصر اختلال
به قواعد مرسوم اساس آن راه نیاید، به موقف عرض مقدس
عالیحضرت سکندر مرتب سلیمان مکانی، بانی مبانی دولت و عظمت و
شوکت و کشورستانی، مرادبخش ارادت کیشان صافی اعتقاد، رونق
افروز سریر هدایت و ارشاد، زیب اورنگ جهانبانی، مرکز دائرة حق بینی
و حقیقت دانی، محیط بسیط لطف و احسان، مالک ازمۀ بزر و امتنان،
گرانمایه گوهر دریایی خلافت و کامگاری، بهین ثمرۀ ریاض سلطنت و
بختیاری، خلاصۀ قدسی نژادان والا گوهر، قسطاس مستقیم ناموس اکبر،
ناصیب رایات دین حق، مطرح انتظار عواطف خداوند مطلق، انتخاب
نسخۀ جامع قضا و قدر، بسمله سورۀ فتح و ظفر، مرحم خاطر

عقیدت‌کیشان فریدون حشمت دارا نشان، فروغ ناصیه جهانداری، غرّه جبهه شهریاری، مورد تأییدات آسمانی، چراغ عالم افروز دودمان صاحبقرانی ادام الله تعالیٰ ظلال دولته و سلطنته و معدله‌هی الى یوم القیام می‌رساند که نشان سعادت عنوان که به دستخط خاص موشح شده در اوائل شهر محرم الحرام مصحوب جلوداران سرکار دولتمردار زیب صدور یافته بود، در زمانی که لوای جهان‌گشاپی سلطان سعادت سایه می‌مینست و فرخی بر مفارق جهانیان گسترده دولت وصول ارزانی داشت و اعلام مفاخرت و میاهات ارادت‌کیشان درست اعتقاد به ذروه افلاتک برافراشت، آداب تسليمات به تقدیمی رسانیده، از آنجاکه صور حقائق انفسی و آفاقی در آئینه حق‌نمایی ضمیر اقدس انعکاس پذیر است، زبان خامه گوهر‌نشان که ترجمان اسرار غیبی آنست، اسباب دیر رسیدن عرائض را به درگاه جهان‌پناه که انسداد طرق و انقلاب روزگار علاوه آن شده ایمای فرموده است، اگرچه به اقتضای موائع صوری در ارسال عرائض تعویقی رو داده اما لله الحمد و المنه که به بدروه تأییدات ازلی چابک خرامان ارادت و اخلاص در مسلک باطن که شاهراه حقيقی است و از آفت انسداد و اختلال مصون است سرگرم تردداند و به دیده حق‌بین آثار عنایت روزافزون آن مهر سپهر سلطنت و جهانیان مشهور و محسوس شده، مواد ارادت و یکرنگی و اسباب خلوص عقیدت و یکجهتی یوماً فیوماً در تزايد است و بالغدو والآصال از مهیمن متعال اسباب ارتفاع الویه جاه و جلال آن نور حدیقة خلافت و اقبال را که رفاه حال جهانیان و انتظام امانی و امال عالمیان را متضمن است، مسئلت می‌نماید بر طبق مثل لازم‌الامتثال جلوداران سرکار فلک مقدار به اهتمام

مستحفظان طرق و حدود این اخلاص کیش به مقصد رسیده مراجعت به درگاه جهان پناه نمودند تا پیک تند خرام خورشید و ماه در جاده امن افلاک سپارند، شعشهه انوار اقبال دولت و جهانبانی آن شهسوار عرصه سلطنت و کشورستانی بر مفارق جهانیان تابنده باد.

جواب نشان از جانب سلطان عبد الله قطب شاه به بادشاہزاده هندوستان محمد داراشکوه

مرید راسخ الاراده بعد از تقدیم آداب عبودیت و عقیدت به موقف عرض بندگان درگاه جهان پناه عالیحضرت جهانبانی کشورستانی سلیمان مکانی، مطلع انوار ملک و ملکوت، واقف آثار ناسوت و لاهوت، مرادبخش مریدان راسخ اعتقاد، رونقا فروز جهان هدایت و ارشاد، زیب اورنگ جهانبانی، مرکز دائرة حق بینی و حقیقت دانی، محیط بسیط لطف و احسان، مالک ازمه بزر و امتنان، گرانمایه گوهر دریایی خلافت و کامگاری، بهین ثمرة ریاض سلطنت و بختیاری، خلاصه قدسی نژادان والا گوهر، قسطاس مستقیم ناموس اکبر، قبله گاهی دلان حق شناس، کعبه خداترسان عدل اساس، انتخاب نسخه جامعه قضا و قدر، بسمله سوره فتح و ظفر، مرهم خاطر عقیدت کیشان سکندر خصلت دارا نشان، مطرح انتظار عواطف خداوند مطلق، قوت بازوی جهان گشایی خلیفة بر حق،

برازنده تاج و دیهیم، فرازنده لوای خلق کریم، فروغ ناصیه جهانداری، غرّه جبهه شهریاری، پادشاهزاده عالی مقدار والاگهر، نور باصره سلاطین هفت کشور، مورد تأییدات آسمانی، چراغ دودمان صاحبقرانی می‌رساند که دو قطعه نشان فرخنده عنوان که هر یک نشانه عاطفت و مرحمت بیکران تواند شد مصحوب رفت و معالی پناه عزت و عوالی دستگاه محمد صالح ییگ عز اصدار یافته بود، در ساعتی که از سعادت مملو و زمانی که به میمنت و فرخی مشحون بود، بانفایس تبرکات خاصه که افتخار مریدان درست اعتقاد را نساجان کارخانه عاطفت و مریدنوازی به اتمام رسانیده بودند، فیض ورود ارزانی داشته، سر مفاخرت و مبارفات معتقد راسخ الاراده به وصول آن آیات بیتات مرحمت بیکران به اوج آسمان رسیده، آداب تسليمات به تقدیمی رسانیده، از غایت لطف و مرحمت که در ذات مقدس مرادبخش جهانیان مجھول و مقطور است، شمهای از عواطف و مراحم بی‌پایان و نبدی از مراتب مریدنوازی که نسبت به مریدان صافی اعتقاد به منصة ظهور رسیده بودند به درگاه خلافت پناه آنها فرموده بودند، به زیان قلم مرحمت رقم منشیان عالیشان جاری شده بود، با رأی این عواطف یدریغ که نظر به وثوق اخلاص و عقیدت خود کرده، همیشه از بندها آن درگاه آسمانجاه متوقع و مأمول است، مراسم شکر و سپاس مریدانه به تقدیمی رسانیده حضرت عزت جلت الاوه سایه مرحمت و ظلال عاطفت آن مهین دوحه ریاض خلافت را تا انقراض دهور و اعوام بر سر مریدان حقیقی پاینده دارد که شمول عنایت بی‌دریغش بر دور و نزدیک یکسان است و آفتاب عاطفت بی‌پایانش در همه حال بر احوال مریدان، از آنجا

که همگی همت علیای صاحب عالم و عالمندان همواره با صلاح حال مریدان و حصول امانی و آمال معتقدان مصروف است مرقوم کلک عنایت سلک شده بود که اگر به استصواب و استدعای این مرید راسخ‌الخلاص حقیقت سانحات به درگاه خلافت پناه نوشته باشد، اثر زودتر و بهتر خواهست بخشید، بر رأی جهان آرا که آئینه صور حقائق انسانی و آفاقی است صورت این معنی بهزیباتر وجهی صورت و چهره‌نماست که هرگاه عرض مطالب از سواب اعراض مبررا باشد دلنشیزتر است و پیرایه قبول و اجابت زود می‌تواند یافتد، خاصه هنگامی که زمانه از هجوم عرضگویان خالی نباشد، بنابرین درین مدت با وجود حدوث سوانحی که زیان را تاب برداشت آن نباشد، به ملاحظه آنکه مبادا عنایات جبلی و مرحمت فطری آن مرشد حقیقی به اغراض محمول شود حقیقت حالات و کیفیت سانحات را به خدمت سراسر سعادت صاحب عالم عرضداشت نکرد و در وقوع حوادث خود را به این عطیه تسلی ساخته که به ذریعه اینیقه مناسبات صوری و معنوی حقیقت احوال مریدان صافی نیت بی‌توسط زیان قلم نامحرم بر آئینه ضمیر حقنمای صاحب عالم و عالمندان انطباع پذیر است. مرشد و مری اجهانیان سلامت، بر عالمندان روشن و هویدا و بر ضمیر مقدس قبله دین و دنیا لایح و چهره‌گشاست که از آن باز که آباء و اجداد این فدوی به هدایت ازلی دست توسل و اعتقام به حبل المتن عنايت و مرحمت دودمان سعادت بنیان اعلیحضرت خلافت پناهی استوار داشته‌الی الان که میراث بندگی و اطاعت این مرید درست اعتقاد رسیده به‌غیر از شیوه انقیاد و عبودیت و فرمانبرداری امر دیگر را مجال عبور در خاطر بندگان

ارادت سرشت نبوده و خدمات و بندگی و جانفشنایی که والد بندۀ فدوی در راه اطاعت و اخلاص و عقیدت اعلیحضرت خلافت پناهی به تقدیمی رسانیده و مراسم جانسپاری و فدویت که ازین مرید صافی اعتقاد نسبت به بلندگان درگاه جهان پناه خلیفة‌اللهی به تقدیم رسانیده و می‌رسد با عالمیان ظاهر است، وجود این مراتب چیزی رو می‌دهد که از چه رو دست حوادث از دامن احوال پر ملال مریدان یکرنگ کوتاه نمی‌شود و صورت ارادت و بندگی معتقدان صافی طویت به قرار واقع بر مرآت ضمیر مقدس خلیفة‌اللهی که به‌غیر از خورشید طلعتان صدق و راستی را در آن مجال خطور نیست جلوه ظهور نمی‌دهد. رجاء واثق است که به میامن توجهات ظاهری و باطنی مرادبخش عامه مریدان حقيقی و بندگی و عبودیت این مرید که به‌غیر از بلندگان درگاه خلافت پناه معین و حامی ندارد در خاطر اقدس ظلال رحمت الهی چهره‌نمایگردد. زیاده چه نگاشته رود.

از جانب سلطان عبد‌الله قطب‌شاه به محمد داراشکوه ولی‌عهد شاه‌جهان

به عزّ عرض نواب قدسی القاب جهانیانی کشورستان می‌رساند که عنایت بندۀ پرور و مرحمت سعادت‌گستر که درین ایام خجسته انجام از بندگان درگاه خلافت و عتبه‌بوسان بارگاه معدلت به وسیله عنایت و حمایت صاحب عالم و عالمیان درباره این مرید درست اعتقاد بارقه ظهور یافته التماس فساد اساس عدالت پناه در باب کیفیت تحصیل باقی پیشکش نموده بود به درجه قبول نرسیده و ملا عبد‌الصمد حسب‌الحكم جهان آرا آن مراتب جلیله را که از جلایل اسباب سرفرازی بندۀ فدوی است با خصائص عنایات و توجهات صاحب و قبله جهانیان که نسبت به این ارادتمند شرف ظهور یافته مفصل نوشته بود، باعث زیادتی امید این بندۀ امیدوار که در جمیع اطوار التجا و اتکا به درگاهی دارد که غبار ساحت قدس مساحت‌ش تویای دیده حق و راستی است، گردیده،

الحمد لله كه به رهنمونی سعادت ازلی دست توسل این مرید اخلاص
 کیش بذیل مرحمت و تربیت مربی و مرشدی استوار است که به میمنت
 آثار مرحمتش مکائد و مخداع اریاب عناد و اصحاب فساد را مجال
 تأثیر نیست، این مرید معتقد را آن قوت ناطقه کجاست که ادای شکر
 هزار یک از توجهات و بندهنوازی که از بندگان بارگاه معدلت و اجلال
 درباره فدویان با وجود کمال تقصیرات و به تقدیم نارسیدن خدمات
 شایسته شرف ظهور یافته و می‌یابد تواند کرد، بی‌شایبه زمانه سازی که
 اکثر غرضمندان زمان را از آن‌گریزی نیست، این همه عنایت و مرحمت
 را که از عتبه بوسان درگاه خلافت نسبت به کمترین بندگان فدوی سمت
 ظهور و صورت وقوع می‌یابد از اثر توجه و حمایت صاحب عالم و
 عالمیان که در جمیع مواد شامل حال و کافال آمال این معتقد است
 می‌داند و چون در ضمیر مقدس صاحبزاده جهانیان صورت این معنی که
 عدالت پناه از آن باز که بنده را در داعیه مخالفت با خود متفق نتوانست
 ساخت، کمر عداوت این معتقد درست اعتقاد را بر میان بسته، هر وقت
 به دستاویز مکیدتی اسباب فتنه و فساد می‌آورده انطباع پذیرفته، امیدوار
 است که بی‌شیوه عنایت گستری و طریقه انيقة بنده پروری همیشه منظور
 نظر عاطفت و حمایت صاحب قبله جهانیان بوده از صدمه دور باش
 توجهات عالم آرا سخنان مکیدت بیان عدالت پناه در درگاه عرض انتبا
 بار نیابد. لله الحمد و المنه که حقیقت وصول باقی پیشکش مقرری هم
 که آن را دستاویز فتنه انگیزی خود ساخته به موجب فرد جداگانه که
 ملا عبد الصمد از نظر انور متصدیان سرکار فیض آثار خواهد گذرانید،
 معروض رأی عالم آرای صاحب قبله جهانیان خواهد شد. چنانچه

پیوسته حقایق صدق و کذب اقوال عدالت‌پناه در درگاه عرش جاه به روشن ترین وجهی ظاهر شده، قبله دین و دنیا سلامت، از آنجا که ناگزیر مرتبه بندگی و اخلاص است که به هر چند وقت فدویان وسیله ارسال حقیر پیشکشی جوهر عقیدت و ارادت خود را به معرض عرض درآمده غرض تحفه محقری به خدمت باریافتھای درگاه صاحب عالم و عالمیان ارسال داشته، امیدوار است که به قول آن بندۀ فدوی را سریلنگ سازند.

جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه

داعی دولت خواه به عزّ عرض نواب قدسی القاب جهانی
کشورستانی، سکندر فطرت دانش پژوه، سلیمان حشمت داراشکوه،
زیب اورنگ دولت و کامرانی، زینت افروز معلم صاحقرانی،
مرادبخش طوائف بنی آدم، قدر قدرت ملائک شیئم، ولیعهد دولت
جاوید طراز، خورشید رای ذرّه نواز، بهین صورت، آئینه جمال مطلق،
مهین دوده جویبار خلیفه برق، فروغ ناصیه خلافت و جهانداری، چراغ
افروز دودمان سلطنت و کامگاری، افسر تارک سربلندی، گوهر اکلیل
خردمندی، فیروزه تاج فیروزی، فصّ خاتم سعادت و بهروزی، قوت
بازوی حشمت و اقبال، مطلع نیز عظمت و اجلال، ذرّة التاج نصفت و
ابهت، واسطة العقد شوکت و جلالت، مهبط انوار و انتظار مرحمت
یزدانی، مطرح اشعة عنایات ظل سبحانی، مورد جلایل الطاف نامتهاجی،

منظور عاطفت جهان افروز شاهنشاهی، صاحب عالم و عالیان، شاهزاده جهان و جهانیان می‌رساند که نشان فرخنده عنوان و مثال سعادت نشان که از موقف مراحم سلطانی نامزد فدویان اخلاص سرشنست شده بود که در ساعت پیکر محفل آراییان با انجمن افلاک از نیز سعادتش نورانی تواند شد، پرتو وصول بر ساحت خاطر ارادتمنشان راسخ الاعتقاد انداخته، از ورود آن طغایی دولت سر مفاخرت به اوچ کیوان سود، آداب و تسلیمات به تقدیم رسانید، چون مضمون عنایت مشحونش محتوی بر شرائف عواطف سعادت قرین و منظوی به شرف قبول هدیه محقر ارادتمندان اخلاص‌گزین بود، موجب ازدیاد رسوخ عقیدت و ارادت گردیده، مبانی اعتقاد و اخلاص قویم الاساس که بنا نهاد بانی تأییدات ازلی و توفیقات لم یزلی است، بیشتر از آنچه به امداد خامه ثناگذار از هزار یکی به معرض عرض توان درآورد استحکام و ارتصاص پذیرفت. لله الحمد که وثوق فدویت و عقیدت این دولتخواه را صورت این معنی افتخار اندوز که در مرآت حقیقت‌نمای خاطر اقدس بندگان اعلیحضرت سلیمان مکانی ظلال مرحمت علیای سبحانی خلیفة الرحمانی نقش پذیر گشته، به ذریعه معارج توجهات صاحبقرانی پایه نسبت فدویت این اخلاصمند به اوچ سما رسیده، دلیلی است روشن بر رأی خواطر قدسی مظاهر ایستاده پای محفل خلد برین برایمنی پرتو افکن خواهد بود که پیش از آنکه این ارادتمند به سعادت نوازشی که افتخار خواقین عالم تواند شد مستعد و سربلند گردد، به رهمنوی هادی سبیل اطاعت و انقیاد که سرمایه مفاخرت فدویان است، به غیر از سایه مرحمت ظلال عاطفت یزدانی مل جاء نداشت، حالا که به میامن ارتقای

مدارج بخت بلند آفتاب جهانتاب ذرّه پروری از افق الطاف و عنایت عالم آرای شهنشاهی سلیمان بارگاه بر وجنات آمال ارادت کیشان تابنده پیداست که توسل فدویان به حبل المتن عواطف ظل سبحانی درجه درجه خواهد بود، رجاء واثق است که به میامن جلالی عنایات نواب جهانبانی حقیقت عقیدتمندی این فدوی بهقرار واقع معروض بارگاه خلافت پناه گردد. صاحب قبله جهانیان سلامت [باد] چون به توسط صدق اخلاص کیشی از موقف مرحمت عالم آرای شاهنشاهی رخصت یافته که به عرض هرگونه مقصدی سرفراز و ممتاز شود به عرض عالی متعالی می رساند که از آن زمان سعادت نشان که عنایت خاص مظہر الطاف الهی نسبت به این فدوی شرف ظهور یافته ناشره حد امثال و اقران التهاب یافته، به حواسی ولایت این اخلاص کیش انواع خرابی رسانیده اند و هر روز به بھانه [ای] متمسک شده فتنه انگیزیها و شر افزاییها می نمایند.

جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده محمد داراشکوه

دعای اجابت انتساب صمیم قلب و خلوص اعتقاد جهت بقای عمر و دولت جاوید طراز ابد مقرون و استمرار و اعتلای سلطنت و عظمت، تأکید انباد خلود مشحون، عالیحضرت والامربت، متعالی منزلت، کیوان رفعت، خورشید افاضت، آسمان حشمت، ستاره حشم سکندر سریر فریدون علم، مهر سپهر عظمت و اقبال، بدر بلند قدر سمای سلطنت و اجلال فرمانروای دولت إِنَّا مَكَنًا، فرمان پذیر طاعت إِعْدُلُوا هُوَاقِرَبُ اللَّتَّقُوْيِ، مصدر فتوحات سرمدی، مظهر الطاف ایزدی، ثمرة شجرة سلطنت عظمی، نقاوه دودمان خلافت کبری، زینت بخش اورنگ سلطنت و شهریاری، زیب افزای سریر معدلت و کامگاری، گردون وقار عالمیان مدار، غرّه جبهه عظمت و کشورستانی، چراغ خاندان عظیم الشأن گورکانی، زور بازوی بختیاری، فروع پیشانی جهانداری، فریدونجا

جمشید دستگاه، پادشاهزاده عالیمقدار والاگهر، نور دیده سلاطین هفت کشور، اجری احکام نصفته و معدلته علی صحائف الشهور والاعوام و ادام ایام اقباله و اجلاله ترادف اللیالی والایام، از درگاه مواهب العطیات جل شانه و عظم سلطانه مسئلت نموده به مسامع جاه و جلال می رساند که نشان عالیشأن مرحمت عنوان مكرمت بنیان، محتوى بر عنایات و توجهات خاص الخاص و مشتمل بر پرسش و تفقد فدوی به اختصاص که مصحوب عزّت و رفعت پناه محمدت و کمالات دستگاه احمدیگ نامزد فرموده بودند، در ساعتی مشحون به سعادت گوناگون عزّ و صول فیض شمول فرموده، باعث مزید اعتبار و افتخار و وسیله امیدواری و سرفرازی گردید و بعض مراتب عالیه هدایت و ارشاد که از نیابت رافت و اشفاق و کمال عطوفت و مکارم اخلاق و بنا بر رعایت حقوق بندگی قدیمی که بر ذمه همت والا نهمت سلاطین معدلت آئین لازم است، سیماً خانواده قویم الارادة مرحوم مغفوری که آبا عن جداً متول و منسوب به آن دودمان عظیم الشأن خلافت توأمان بوده‌اند، آنچه در ماده انجام رکوز خاطر فیض مظاهر که ترجمة الشفقه علی خلق الله است فرموده، درباب آنکه مرید موروئی یکی از معتقدان خود را در آنجا بفرستند و بعضی مقدمات دیگر که به تقریر عزت دستگاه مشاراً الیه حواله رفته بود از سعادت اطلاع بر آن مراتب جلیله خصوصاً برای معنی شگرف که مرید موروئی اطاعت خصال را به شرف محترمیت و ارجاع به چنین خدمت سرفراز فرموده بودند، وثوق و امیدواری تمام به مراحم عالیه و مکارم متعالیه برسانیده، سیادت و نجابت پناه معتمد صلاح‌اندیش مزاجدان میر میران که حسن ظن به فهمیدگی اصلاح‌اندیش

او حاصل بود روانه آن صوب گردانیده، تأکید و مبالغه نموده که انشاء الله تعالی فرزند عدالت پناه مرحوم را به شرائط مواعظ و نصایح و لوازم هدایت و ارشاد مطلع و آگاه گردانیده زود مراجعت کند. اگر چنانچه به دلالت توفیق و رهنمونی بخت بقا و ثبات دولت و خیریت حال و مال خود را منظور داشته متوجه به ذات مقدس صفات ملکی ملکات آن قبله و کعبه مرادات گردیده به شاهراه بندگی و نیکو خدمتی در آیند، زهی مساعدت طالع و معاضدت بخت، والا نتیجه آن خواهند یافت. مجملًا فدوی اطاعت‌کیش خود آنچه در هر باب حکم عالی شرف نفاد یابد مطیع و منقاد است، چون باقی احوال انشاء الله تعالی بعد ازین مفصل عرضداشت نموده خواهد شد زیاده حد خود ندید، امید که کواكب مواكب سلطنت و عظمت کامگاری و یواقیت مراتب معدلت و نصفت و بختیاری تابنده و پاینده، مخلد و مستدام باد، به محمد و آل و اصحابه خیر الاصحاب والآولاد بالنون والصاد.

جواب نشان از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده محمد اورنگ زیب

مرید موروئی درگاه جهان پناه که آیات بیتات اخلاص و ارادت بر صحیفه خاطر عقیدت ما بر نگاشته، در آیات بینات انقیاد و اطاعت در میدان ضمیر اعتقاد پذیر برافراشته، بعد از تسویه صفوف دعائی که به بد رقه صفائی طویت و خلوص نیت عازم تسخیر در دارالملک اجابت شده، الویه بشارت در ساحت صوامع متکین ارائیک قدس برافرازد، به زبان صراحة و ابتهال به موقف عرض مقدس قوه باصره دولت جاوید طراز، غرّه ناصیه سلطنت ابد انباز، تازه نهال جو بیار ابهت و اجلال، نوباوۀ ریاض نصفت و اقبال قوت الظهر خلافت و جهان بانی، مسرت الصدر عظمت و کشورستانی، نور حدقه معدلت و شهریاری، نور حدیقة سلطنت و کامگاری، گرامی گوهر دریای لطف و احسان، درخشندۀ اختر آسمان بز و امتنان، جوان بخت خورشید سریر، جهان آرای روشن

ضمیر، شاهزاده والا قدر عالی گهر، خلاصه قدسی نژادان هفت کشور، صاحب زاده عالم و عالمیان ادام الله تعالی میامن ایام سلطنته و معدله و نصفته الی یوم الان که آستان نصرت و فیروزیش آماده و ابواب فتح و بهروزی بر روی عزم جهانگشای گشاده باد، می رساند که حرز بازوی دولت و اقبال و کتابه پیشطاق سعادت و افضال یعنی مثل خورشید مثال و توقيع لازم الامتثال که به دستخط خاص عنایت اختصاص موشح شده و به مودای «انی عبدالله آتانی الکتاب» از عرش مرحمت بی پایان شرف نزول یافته بود، در ساعتی که طنطنه کوس سلطان سعادت جهان را فرو گرفته بود دولت ورود ارزانی داشته، در گردن جان و دل حمائل کردم. چون آثار عنایت بیغايت از مطالع آن آيات رحمت یزدانی طالع و انوار مرحمت بی نهايت از مقاطع آن با صدق الهمات زمانی لامع بود، سر مفاخرت مرید راسخ اعتقاد بر آسمان سود و از روایح روح پرور عنایتهاي گوناگون که در مطاوی آن گلستانه ریاض عاطفت شرف اندراج یافته بود گلشن به صد ارادت نشان صافی طویت به تازگی نظارت یافت، از غایت لطف و مرحمت نامحصور که ذات مقدس به آن مخبوء و مفظور است به شمه‌ای از تدبیر صائب و نتیجه افکار ثافیه که از آن بیغايت جوان و به تدبیر پرایه ظهور یافته، درباب قید محمد سعید که به حبس ابد محبوس باد ایمائی فرموده بودند، چون ادای شکر این عطیه که از عطیات مجده الهی است از حیطة قدرت کام و زبان بشری بیرون است لاجرم عنان کلام به صوب دعا دوام جاه و جلال و استدعای حصول اسباب فتح و نصرت آن بهین ثمرة حديقة دولت و اقبال معطوف داشتن انسب می نماید، رجاء وائق است که چنانچه بر زبان قلم اعجز رقیم که

مواد الهامات غیبی و ترجمان فتوحات لاریبی است جاری شده، قادر ذوالجلال این لطیفه را به مقتضای رأی صائب در آئین جهانداری بر تمامی اسباب کشورستانی مقدم بود، مقدمه فتوحات و طلیعه تأییدات ساخته، ظفر و فیروزی قرین روزگار فرخنده آثار اولیای دولت ابد طراز گردد، بمنته العیم و لطفه الجسم حامی و مرشد مریدان راسخ الاعتقاد سلامت، از آنجا که خاطر مقدس به استحصال مطالب معتقدان فدوی متوجه است، مرید مرشد پرست را به جمع داشتن خاطر ارشاد فرموده بودند، از آن باز که همین همایون بال سعادت و حمایت، آن مهر سپهر عظمت و اجلال بر تارک مفاخرت مریدان اخلاص سرشت سایه گستردہ، از جمیع جهات خاطر ارادت قرین مطمئن است «چه غم دیوار امت را که دارد چون تو پشتیبان» لیکن از خبر وحشت اثر نهضت رایات جاه و جلال به صوب نربدا چندان تفرقه و توزع به خاطر ارادتمندان هجوم آورده که تسلی و اطمینان را در آن محال خطور نمانده، امیدوار از مهیمن عنایات متعال و کریم ذوالجلال چنان است که به هر جانب که روآری چو تقدیر کاتب را شود نصرت عنان گیر بر ضمیر منیر که چون آئینه سکندر و جام جهان نماست، مانند آفتاب روشن است که تا این حدود از غبار مرکب آن روشنی بخش دیده سعادت و اقبال زیب و زینت داشت، هرگونه مقصدی که ارادت کیشان را رو نمی داد همان لمحه به توسط آن واسطه العقد سلسله لطف و مرحمت به عرض اقدس مرشد مربی جهانیان، صاحب عالم عالمیان می رسید، از آنجا که تابش نور خورشید بر دور و نزدیک یکسان است، امیدوار است که بعد مسافت حجاب مقاصد مریدان نشده، بعد از توجه رایات عالیات به طرف

برهان‌پور به دستور سایه حمایت و عنایت از مفارق معتقدان باز ندارند، چون از غایت اشفاع و ذرّه پروری حکم به ارسال وجوه مجراء دادنی صادر شده یادداشت آنچه که به دفعات واصل خزانه عامره شده و تا حال متصدیان سرکار فلک اقتدار مجراء نداده‌اند پیش سیادت و نقابت پناه عمدة الاماصر میر فضیح الدین محمد فرستاده شد که به نظر انور بگذارند، باقی حقایق را سیادت پناه مومنی‌الیه به عرض مقدس خواهد رسانید. زیاده جسارت حد مریدان مرشد پرست نیست تا پرتو شقه لوای خورشید جهان منور است سایه چتر دولت بی‌زوال آن رونق بخش اقلیم سلطنت و اقبال بر مفارق مریدان تابنده و پاینده باد.

از جانب سلطان عبدالله قطب‌شاه به پادشاهزاده اورنگ‌زیب

داعی دولتخواه که آیات بنیات عبودیت و انقیاد به مودای «آنی عبدالله آتانی الكتاب» کتابه پیشطاق بخت بلند و سوره اخلاص دار نصرت، حرز بازوی طالع ارجمند اوست، بعد از زینت و زیب اورنگ سلطان دعای که غبار موکب اجلالش سرمه دیده نقابت تواند بود و طاعت‌منشان عالم قدس به استقبال آن اکتساب سعادت توانند نمود، به عرض اقدس نواب قدسی القاب جهانیانی کشورستانی که طنطنه طلیعه مقدمه‌الجیش مقدم همایونش صدای کوس بشارت و شادمانی به گوش جهانیان رسانده، می‌رساند که دارنده جهان و حیات‌بخش جهانیان که باز آوردن عمر دوره به قدرت خاصه او بازیسته می‌داند که از آن بار که شعبده باز ایام ابواب محرومی بر روی روزگار فدویان باز کرده و شهباز بخت از آشیان دکهن [دکن] پرواز نموده و همای همایون بال عنایت قبله جهانیان سایه مرحمت از سر نوشتگان آفتاب حوادث بازگرفته، بعد

ازین از روی پیرامون خاطر فدویان نمی‌گذشت که چمن برای بهارستان
 قضا و قدر یکبار دیگر از چشمه‌سار فضل و عنایت خویش آب رفته را
 به جوی بخت دکهن بازآرد و از خاک آستان قبله داستان چهره امید
 محرومان را آبرویی بخشد، حمد لله ثم حمد لله که دعای بسیاری
 ارادتمندان راسخ العقیده به عز اجابت اقران یافت و پرتو آفتتاب
 جهانتاب عاطفت قبله جهانیان بر ساحت ارادت خیز این دیار تافت و ماه
 رایت اقبال کعبه امالی از افق این مملکت طالع شده، کوکب طالع
 مریدان از مطلع تایید طلوع نمود و نفس مراد نیازمندان در آئینه امید
 صورت بست و دست قدرت قضا و قدر ابواب مرحمت بر روی اهالی
 این حوالی گشاده، از آنجاکه از تباشير صبح استدلال به طلوع خورشید
 انور می‌توان نمود از لمعان انوار عاطفت و ذره پروری حضرت
 خلیفة‌اللهی روشن می‌شود که نظر به رفاه حال و استحصال آمال ساکنان
 این ملک و دیار نموده بندگان قدیم را که خوکرده استظلال ظلال
 مرحمت آیه رحمت الهی‌اند مجدداً در سایه معدلت قبله جهانیان
 آسوده و مرفه ساخته‌اند، چون خدمتی که یارای این عطایای جلیله در
 معرض ظهور توان آورد به غیر از کردنی‌های دعا در دست مکنت و
 قدرت فدویان نیست، امیدوار چنانست که عرصه‌گیتی تا انفرض عالم
 جولانگاه سمند خوشخرام دولت و اقبال بی‌زوال پادشاه دین پناه که دل
 آگاهش همیشه مهبط انوار مراحم بیکران و خاطر الهام پذیرش همواره
 متوجه انتظام آمال عالمیان است، باد قبله دین و دنیا سلامت، چون از
 روی حقیقت سعادت معاودت مریّ جهانیان به صوب صوبه دکهن در
 نظر فدویان فرحي است بعد از شدت، لاجرم فضیلت پناه ملا فرج الله را

که فیما بین منسویان این مرید درست اخلاص موافر اعتماد و حسن ظن خدمت‌گذاری امتیاز دارد، با محقر پیشکشی روانه درگاه جهانیان پناه نمود که به زیان ارادت فدویان شرائط تهنیت و مبارکبادی مقدم همایون که طراز بهجهتهای گوناگون است به تقدیمی رساند. زیاده چه بی‌ادبی نماید تا حد بندگان اجرای علوی انتظام امور عالم سفلی را که به سر کواکب و حرکات سیارات راجع می‌دارند، آفتاب جهانگرد دولت و اقبال آن قبله مقبلان از مطلع تأیید و افق تایید طالع و لامع باد، بر بَرَّ العِبَاد.

جواب از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به پادشاهزاده محمد اورنگ‌زیب

مرید راسخ الاعتقاد و معتقد ارادت اختصاص، بعد از تقدیم لوازم اطاعت و مراسم انقیاد که مسلک مستقیم معتقدان صافی اعتقاد است به موقف عرض مقدس عالیحضرت سکندر مرتب، فریدون حشمت، جمشید منزلت، سلیمان مکانی، زیب اورنگ سلطنت و جهانبانی، ماه عالم افروز فلک عظمت و کشورستانی، فرمان فرمای سواد اعظم شوکت و اقبال، سریر آرای اقلیم وسیع نصفت و اجلال، زینبندۀ گوهر دریای خلافت کبری، فروزنده اختر سیمای سلطنت عظمی، دوحة برومند ریاض دولت و کامگاری، محیط بسیط معدلت و بختیاری، سلاله خواپن والاگهر، قسطاس مستقیم ناموس اکبر، فروغ ناصیه جهانداری، غرۀ جبهۀ شهریاری، برازنده تاج و دیهیم، فرازنده لوای خلق کریم، انتخاب مجموعه قضا و قدر، بسمله سورۀ فتح و ظفر، مهبط تأییدات

آسمانی، چراغ جهان افروز دودمان صاحبقرانی که نصرت و فیروزی همواره ملازم رکاب ظفر انتسابش باد، می‌رساند که نشان سعادت نشان و مثال خورشید تمثال که در اواسط ریبع الثانی نامزد این اخلاص کیش شده بود در ساعتی که ریبع روزگار از نسیم سعادتش در اهتزار آید، دولت ورود و سعادت وصول ارزانی داشته آداب و تسلیمات به تقدیمی رسانید و از روایح عنایت بی‌غايت که از مهبت آن نقوش روحانی که حرز بازوی مباراکات تواند بود وزیده، مشام اخلاص و ارادت عطرآگین شد از غایت مریدنوازی زیان خامه‌گوهر فشنان به اثر سعادتات که ثمرة ریاض توجهات آن مظہر آثار عاطفت و مرحمت است ایمائی فرموده بودند، لله الحمد و المنه که نهال اخلاص و ارادت درست مریدان راسخ دم و معتقدان ثابت قدم به زلال چشمہ سار تأییدات یزدانی چنان بارور شده که به مقتضای عنایت فطری و مرحمت جبلی سفارش مرید مرشد پرست را به یکدیگر می‌نویسنده، چون ادائی شکر موهبت عظمی از احاطه قوت کام و زیان بشری بیرون است به قدم عجز بطی این وادی بی‌پایان نمودن و ناطقه ارادت و اخلاص را به دعای از دیاد اسباب جهان‌گشایی و مزید مورد ممالک آرایی رطب اللسان ساختن اولی می‌نماید، رجاء واثق است که شیوه مریدپروری و شمه مرحمت گستری همواره مطعم نظر حقین بوده، دیده امید و آمال جهانیان از شعشهه ماهچه لوای جهان‌گشایی آن مظہر عنایات گوناگون روشن و حدیقة رجای عالمیان از نسائم اقبال بی‌زوال آن مطلع آفتاب عالمتاب جاه و جلال عزت افزای گلشن باد، برب العباد بحرمت النون و الصاد.

جواب نشان از جانب حضرت والدۀ سلطان عبدالله قطب شاه به صبیغه شاهجهان بادشاه هندوستان

بعد از تلیم سده سنیه کورنش و تسلیم و تقییل عتبه علیه تحیت و تعظیم از خصیص صرافت بلاد به عرض مقدسه خدمه حورا سرشت، نواب قدسی القاب، قمر رکاب، خورشید لقای علیا جناب، زهره احتجاب، عفت قباب، پردهنشین گشتن خلافت عظمی، خلوت گزین هوداج سلطنت کبری، بلقیس سریر عصمت و لطافت، مریم سرادقات حشمت و پراهی بانوی پردگیان استار عنایات سبحانی، مطفة اشعة انوار عطایای یزدانی، ملکه جهان و جهانیان، معظمه مخدرات حورا نشان، مرسله عفت و بزرگواری، درةالتاج تارک عظمت و جهان آرای سلسله مکرمات، جلباب دین و دولت، اسوه مستورات حجب سعادت و مکرمت، موسسه قواعد علیا عدل و احسان، ممهدة مراسم متعالیه بر و امتنان، زیور حجله نشینان مقصورات الطاف، چله پردگیان شرف عفاف،

زینت رخساره ملت مبین، ناموس الدنيا و دین می‌رساند که نشان سعادت بنیان که از موقف علیای مرحمت بی‌پایان نامزد این معتقد شده بود در ساعتی که زیور سعادتش زیب چهره پر دگیان تشق سماوی تواند بود سعادت داده، ارزانی داشته فرق مباراک ارادتمندان را به او ج افلاک رسانید و باعث سریلنگی دو جهانی گردید، چون عرایس مضامین آن طفرای سعادت تزئین به حلیه عنایات گوناگون آرایش یافته، زهره جیان شهرستان عنایت علیا از غایت ذره پروری ذره را به خورشیدی نوازش فرموده بودند، سر مفاخرت و سریلنگی به او ج کیوان سوده، آداب و تسلیمات به تقدیمی رسانیده، زهی سعادت موری که به قوت اخلاص و عقیدت منظور عاطفت سعادت پژوه دارای سلیمان شکوه گردد، رسوخ فدویت و اعتقاد فرزند ارادتمند را صورت این معنی که در آئینه حقایق نمای ضمیر مقدس بندگان اعلیحضرت سلیمان مکانی، ظلال مرحمت کبریائی سبحانی نقش پذیر نشده، دلیلی است استوار و برهانی است روشن مانند آفتاب جهانتاب در نصف النهار، رجاء واثق است که به میامن توجهات عالیه نواب خورشید نقاب حقیقت خلوص ارادت فرزند عقیدتمند مطابق واقع معروض باریافتهای درگاه عرش انتباہ شاهنشاه سلیمان بارگاه گردد، بر عالمیان ظاهر است وقتی که فرزند ارادت پیوند به سعادت این قسم نوازشی که طراز مباراک خواهیں روزگار است استعاد نیافته بود به رهنمونی اطاعت و انقياد که سرسر دولت روزافزون ارادت کیشان است، همیشه به حبل المتنین عنایت عالم آرای اعلیحضرت خاقانی سلیمان مکانی توسل جسته از آفتاب حواتم روزگار به غیر از ظل ظلیل سایه مرحمت پروردگار پناهی نداشت، حالا که به میامن

مساعدت بخت بلند و معاضدت طالع ارجمند، خورشید ذرّه پروری از
مشرق عنایت عالم افروز شاهنشاهی بر ساحت آمال فدویان تابندهٔ تارک
افتخار ارادت کیشان بین الامثال به اوج آسمان رسیده است، پیدا است که
وثوق عقیدت و اخلاص فرزندی درجه خواهد بود، چون پرددگیان
سرادقات عنایت علیاً گوشہ نشینان نهانخانه اخلاص و اعتقاد را به زیور
مرحمت نوازش فرموده، تبرک یک جفت بازو بند مرصع و یک
پهونچی مرصع سرفراز ساخته بودند، سر افتخار و سربلندی به اوج
آسمان سوده، آداب [و] تسلیمات به تقدیمی رسانیده تا گوش و گردن
پرددگیان تئق افلاک به هیا کل مرصع ماه و خورشید مجلی است، زیور
عنایات علیای نواب خورشید نقاب قمر رکاب زیب آمال عالمیان باد.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به علی عادل شاه بادشاه بیجاپور

تا آثار نوائب از گردن روزگار حادث و جهانیان ناپایدار محل مکاره و حوادث است همواره ذات قدسی صفات عالیحضرت سلیمان متزلت، سکندر مرتبت، فریدون فر، جمشید منظر، پادشاه جوان بخت کامگار، شهریار کیوان وقار، گردون اقتدار، زیب سریر سلطنت و کامگاری، رونق بخش اقلیم معدلت و بختیاری، المختص به عنایت الله سلطان علی عادل شاه از آلام و نوائب و مکاره و حوادث و مصائب محروس و مصون بوده، بر سریر دولت و سلطنت مستقر باشند، بعد از اهدای مثر ایزد دعواتی که به صیقل صدق و صفا زنگ کلفت آلام از آئینه خواطر دانندگان اطوار روزگار بی مدار تواند زدود، مشهود ضمیر بیضا نظیر می دارد که از عرضداشت افادت پناه افاضت دستگاه، حاجی نصیرا حاج و کاکاجی هر کاره به وقوع پیوست که نظام امور

خیر و صلاح کافل مهام رسد و فلاح خیرخواه عموم خلائق مطرح انتظار
 عنایات حضرت خالق مشمول رحمت و غفران ملک احده خان مبرور
 مغفور خان محمد بی آگاهی و اطلاع آن مطلع انوار سعادت به قتل
 رسیده از استماع این مقدمه هائله چندان الم و محنت در پیشگاه خاطر
 حق بین راه یافت که دست تقریر باد یا شرح و بیان آن نمی‌تواند رسید،
 فی الواقع این قسم دولتخواهی که در مدت حیات به‌غیر از طریقه مرضیه
 اخلاص و یکرنگی و حلال نمکی سپرده باشد بی‌گمان سر از نقاب
 هلاک کشد، جای هزار گونه تأسف و تحسر است، لکن از آنجا که هیچ
 فردی از افراد موجودات از قید مصائب نرسنه و دلهای همگی مخلوقات
 از تیغ جفای زمانه غدار ناپایدار مجروح و خسته است در هنگام حدوث
 این وقایع محنت‌اندوز و آوان این وقوع سوانح جانسوز به‌غیر از رضا
 به قضای ربانی و تن در دادن به قضایای آسمانی چاره متصور نیست و نیز
 از عرائض حاجب و هر کاره چنان ظاهر شد که آن به نظر آثار سعادت و
 کامگاری چند روز است که به‌سبب این نازله غم‌افزا که به حسب تقدیر
 بی‌گمان رو داده از خور و خواب بازمانده همگی اوقات شریف را
 به حزن و اندوه و سوکواری می‌گذرانند، استماع این خبر محنت اثر خود
 موجب افزونی آلام خاطر محنت قرین گردید، هر چند نظر به نیکی ذات
 و ستودگی صفات خان مرحوم مبرور نموده گنجایش دارد که این المها
 دامنگیر خاطر قدردانان شود، اما چون بر ضمیر منیر لایح و هویداست که
 این مراتب هر چند بی اختیاریست درین نشاه نفعی به رسیدگان جهان
 جاویدان نمی‌رساند، طریقه‌دانان با اطوار جهان بی‌مدار مقتضی آنست
 که منهاج مستقیم شکیبی و اصطبار از دست نداده به خیرات و مبراتی که

موجب ترویح روح آن مبرور تواند شد اشتغال فرمایند، الله تعالیٰ آن
نهال جویبار دولت و کامرانی را از تندباد حوادث و آلام روزگار ناپایدار
مصون داشته درین واقعه صبر جمیل و ثواب جزیل کرامت کناد، بحق
علی و اولاده الامجاد، إنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ.

از جانب سلطان عبدالله قطب‌شاه به همشیره او بريصاحب زوجه سلطان محمد عادل‌شاه بيجاپور

نواب قمر رکاب، خورشيد احتجاب، عليا حضرت، زهره منزلت،
زهره رفت، مريم خصلت، رابعه سيرت، جليلة الذات، كريمة الصفات،
قدسية السمات، زيدة مخدرات، طهای خدارت و طهارت، قدوة
مستورات، حجلة عفت و نزاهت، چراغ شبستان عظمت و اجلال، بانوی
حریم عصمت و اقبال، همشیره معظمه مکرمه تنفقه دامت میامن ایام
عفتها و عظمتها و اجلالها الى يوم القيام به اقل عطوفات و اکمل توجهات
خاطر اشرف مخصوص بوده معلوم دارند که بر کافه مخصوصان و
نژدیکان آن درگاه والا على الخصوص برآن حذر معلی نیک ظاهر
اینست که توجهات ظاهر و باطنی و اظهار مراسم عاطفت و تربیت عالی
حضرت سکندر منزلت جنت مکانی فردوس آشیانی برادر مبرور و
مغفور انار الله برهانه در سایه امارت و ايالت پناه، وزارت و بسالت

دستگاه، خلاصهٔ خواقین نامدار، نقاوهٔ امرای عالی‌مدار، افضل ارادت‌منشان اخلاص‌کیش، اکمل فدویان عقیدت‌اندیش، خان والاشان عالی مکان افضل‌خان، به چه مرتبه و کدام پایه و درجه بود و فدویت و جانفشنایی و ارادتمندی و حلال نمکی خان والامکان چه در زمان حیات برادر مغفور مبرور و چه درین هنگام شورش فرجام به چه مثابه است، در این صورت سزاوار حق‌شناسی و شایان قدردانی که در آئین دلاسا و تأليف قلوب سپاه و سردار از اجل مهماتست، مستدعاً آنست که چنانچه خان والا قدر رفیع مکان همواره خوکرده عاطفت و مرحمت برادر مغفور بوده به وفور اعتماد و اعتقاد از سایر امرا منفرد و ممتاز بود، همچنین نوعی مشمول عواطف و مراحم عالی‌حضرت سليمان مکانی برادر والا‌گهر و آن زیب حجله عفت و عاطفت گردد که به دستور سابق بین‌الامثال ممتاز و مستثنی بوده بداند که در مراتب قدردانی فروگذاشتی نمی‌شود و وجه حسن خدمات او مثمر حصول امانی و آمال است.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به عمه او که در ایران بوده

علیا حضرت مریم خصلت، رابعه سیرت، جلیلۃ الذات، مرضیة
الصفات، قدسیة السمات، زیب حجلة نجابت و لطافت، زیور سرادقات
نزاهت و خدارت، زیده مستورات، طهای عفت، سلالۃ مخدرات حریم
عصمت، خدیجۃ الزمانی، بلقیس مکانی و امت میامن برکاتها و عفتها به
اتم دعوات زاکیات و تقدّمات عطوفت آیات اختصاص یافته و خاطر
ملکوت ناظر اشرف اعلى را متوجه خیریت احوال و ملتفت حصول
امانی و آمال خود دانسته، معلوم دارند که چون نسبت توسل و ارادت
مریدان راسخ الاعتقاد به دودمان خلافت بنیان اعلیحضرت سلیمان
مرتبت، سکندر منزلت، بهرام صولت، بادشاه جمجاه ملائک سپاه،
فلک بارگاه، اعدل خواقین روزگار، اعظم سلاطین عالی تبار، معمار
کارخانه دولت و دین، خلاصہ دودمان عالی نشان و کرامت بنیان طیبین و

طاهرین جهانبانی و کشورستانی صاحبقرانی شاه عباس الصفوی
 الموسوی الحسینی بهادرخان خلد ملکه و سلطانه و افاض علی العالمین
 بره و احسانه بر عالمیان ظاهر است و معتقدان را از تاب آفتاب حوادث
 تغیر استطلال به ظلال مرحمت و حمایت منشان آن آستان سعادت نشان
 ملجاء دیگر نیست، مرکوز خاطر چنانست که چون شاه جهان پادشاه هند
 بهاغوای میر محمد سعید نمک حرام دفاتر عهد و میثاق را بر طاق نسیان
 گذاشتند با ما بر سر پرخاش است و با آنکه در سال گذشته چنانچه مسموع
 آن زيدة مخدرات شده خواهد بود، پسر خود محمد اورنگ زیب را با
 سی هزار سوار بر سر ما فرستاده از نهیب و غارت حیدرآباد فرو گذاشت
 نکرده، امسال هم سی چهل هزار سوار دیگر به سرکردگی سلطان
 اورنگ زیب و میر محمد سعید به عزم تسخیر دکن فرستاده، از آنجا که از
 هیچ جانب ما را امید امدادی و معاونتی نیست، اگر خدا نخواسته کار بر
 ما تنگ شود روی التجا به درگاه جهان پناه خاقانی سلیمان مکانی
 خواهیم آورد. باید آن عصمت قباب به عرض مقدس رسانده، چنانچه
 در زمان سعادت عنوان شاه جنت مکان، علیئین آشیان، شاه صفی انار
 الله برهانه، نیز شرایط احتیاط به عمل آمده بود و فرمان به تأکید و قدغن
 به نام کپیتان ولنده و انگریز صادر گردد مصحوب معتمدی نزد ما بفرستند
 که هرگاه روانه آن صوب شویم، در جمیع ابواب نوعی لوازم مصاعی و
 امداد به ظهور رسانند که سالمًا غانماً به ساحل امن و امان توانیم رسید.
 البته البته درین باب نهایت سعی بجا آرند که از غایت احتیاط لازم وقت
 افتاده است و دیگر معلوم آن قدواه محبان بوده باشد که در سال گذشته
 مصحوب محمد صابر ملازم سرکار پانصد هون جهت قلمکار به رسم

ارمغان برای آوردن جنس معهوده شیرازی الاصل فرستاده بودیم، از آن باز خبری از او نرسیده، باید در وقت مناسب به عرض مقدس رسانده به دستور سابق رقم دوازده هزار قرآن از آن جنس معلوم که در هر موسم می‌آورده باشند بگذرانند و نیز چون قدری مشروط یطوس [نام معجونی است] خوب فرد اول ضرور است، از هر جا توانند به هم رسانده دهنند و اگر احتیاج افتاد به خدمت باریافت‌های درگاه جهان‌پناه معروض داشته از قسم خوب که اطبای سرکار فلک اقتدار بپسندند طلبیده بفرستند. زیاده اطباب نرفت، پیوسته از احوال خیر مآل اطلاع داده خاطر اشرف را متوجه حصول مقاصد خود دانند. تحریراً به تاریخ اوائل شهر جمادی الاول سنّة [؟] هجری نبوی.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به عمه او که در ایران بوده

بعد از ابلاغ دعای که در حجر تریت پردگیان سرادق محبت و اخلاص پرورش یافته بر فراز سریر بلند پایه اجابت رسیده باشد، مشهود خاطر محرمان مریم عفت و عصمت آنکه چون رابطه اعتقاد و اخلاص و نسبت توسل و اختصاص ارادت کیشان این سلسله به دودمان ولایت نشان اعلیحضرت سلیمان مکان، دارا حشمت، سکندرشأن، پادشاه جم جاه که از قدیم الایام الى الان بر عالم و عالمیان روشن و هوی داشت مقتضی و مستدعي آنست که این اخلاصمند همواره به وسائل رسول و رسائل و ارسال تحف و هدايا که لایق آن بارگاه والا تواند بود جوهر بلند قیمت اعتقاد و ارادت خود را در طبق عرض گذاشته از مشکوه خواطر قدسیه مقریان آن درگاه عرش پناه اقتباس انوار عنایت و اعانت می کرده باشند، لکن چون بنابر تسلط و اقتدا دشمنان قوی دست که از دور و نزدیک در کمین بهانه جویی نشسته اند، صورت یافتن این معنی به حسب

ظاهر و علاییه از خیر قدرت و امکان ارادتمندان بروون است، لاجرم به مقتضای «ما لا یدرک کله لا یترک کله» موازی ده هزار هون اسباب از امتعه و اقمشه و تنسوقات این دیار مصحوب غفران‌ما آب شیخ محمد خاتون که فیما بین منسوبیان این درگاه به‌مزید اعتبار و اعتماد منفرد و ممتاز و از محترمان راز این نیازمند درگاه بی‌نیاز بود نمود که بعد او را که توفیق زیارت حرمین به‌احراز دولت تقبیل عتبه خلافت شرف امتیاز یافته به‌وسیله گذرانیدن آن اسباب بر وجهی که احدی اطلاع نیابد حقیقت اخلاص و ارادتمندی معتقدان را با سایر خصوصیات این دیار که زیان قلم محروم اظهار آن مراتب نیست به‌عرض نزدیکان آن درگاه فلک بارگاه رساند. چون مشاورالیه اسباب مرسوله را با اکثر اموال که همراه داشت از راه بندر مچهلی پتن روانه بندر مبارک عباسی نموده خود روانه بندر می‌شد و در آن مکان به‌جوار رحمت حق پیوست، استدعاء از آن مشق چنانست که اسباب مسطوره را که وکلای شیخ مرحوم علیحده امانت نگاه داشته‌اند از آنها بازیافت نموده در وقت مناسب از نظر انور بندگان اعلیحضرت خاقانی گذرانیده، شرح احوال و اوضاع این ملک و رسوخ عقیدت و وثوق ارادت معتقدان به قرار واقع معروض باریافتگان درگاه عرش انتباه دارند و معدرت تقصیرات را که به سبب موانع مسطوره شده به آئین بهین خواهند خواست، زیاده چه نوکریز خامه گردد.

از جانب سلطان عبد الله قطب شاه به نام صبیه میر نعمت الله که در ایران بوده

فرمان همایون از دیوان عنایت مشحون عطوفت مقرن چنان شرف
صدور یافت که عصمت مآب، عفت قباب، مریم سیرت، رابعه سریرت،
زیده مخدرات، جلب طهارت، اسوه مستورات، سرادق خدارت، سیده
جلیله، صبیه عفیفه، غفران پناه میر نعمت الله به توجهات خسروانه
اختصاص یافته و خاطر عطوفت مآثر نواب همایون را کفیل حصول امانی
و آمال خود شناخته، بداند که عرضه داشت آن عفت قباب را که مشتمل
بود بر آنکه باریافتگان بارگاه عرش انتباه اعلیحضرت خاقانی صاحبقرانی
مریدان صافی طویت را در طلب حکمت و حذاقت پناه، حکیم
محمد تقی و یا دیگری از حکمت پژوهان که در سلک حکمای معتبر
بارگاه سلیمانی شرف انسلاک دارند مختار ساخته اند، از نظر انور گذشت
و مساعی جمیله آن جلیله حجله عفت در معرض استحسان درآمد، از

آنجا که عنایت و مرحمت و شفقت و مریدنوازی مرشد کامل در جمیع اطوار شامل حال مریداند درست اعتقاد است، کمال ظهور دارد که در باب هر یک از حکمای ارسطومنش که در بارگاه خلافت به ذریعه حدس و حذاقت به شرف قرین و منزلت اختصاص یافته‌اند طلب شود حکم نافذ فرستادن او از موقف عواطف جهان آرای مرشد ولی نعمت جهانیان صادر خواهد شد، نهایت چون نزدیکان این درگاه به سبابه تجربه که از جلالی اسباب اعتماد است، شناسایی نبض حدس و حذاقت دیده خبرا و خلاصه حکما، عمدۀ ارباب فطرت و فطانت، قدوۀ اصحاب حدس و کیاست، حکیم میرزا ابوالقاسم شیرازی، که یک چند در سلک مزاج دانان محفل همایون منسلک بود شده‌اند، می‌باید که آن عصمت قباب چنانچه آداب دانی او را سزد در وقت مناسب او لا دعای صدق سیمای مزید اخلاص‌کیش را به خدمت فیض موهبت مرشد حقیقی عرض نماید و بعد از آن معروض دارد که چون حکمت پناه حکیم ابوالقاسم مشارّالیه به مقتضای روابط سابق و مواعید صادق مکرر عرائض مبني بر تصمیم عزیمت خود به این صوب ارسال داشته و خاطر اشرف متوجه آمدن اوست به این جانب و بنابراین وداعی متصدیان سرکار عالی مبلغ چهارصد تومان به جهت خرج راه حکمت پناه مشارّالیه در اینجا تحويل حق نظر جوهری نموده‌اند که در دارالسلطنه اصفهان کسان او مبلغ مذکور را حواله گماشتگان حکمت و حذاقت پناه نمایند، اگر از موقف عنایت بی‌غایت مرشد و ولی نعمت جهانیان حکم جهان مطاع عالم مطیع شرف اصدار یابد که حکمت و حذاقت مآب مومی‌الیه را مجال الخلل و اهمال نداده درین موسوم روانه این صوب نمایند،

مرحمنی خواهد بود خاص که مرید با اخلاص را به صدور آن شرف اختصاص بخشیده‌اند و شفقتی ممتاز از سایر اشفاع شاهنشاه آفاق که به جدّ و جهد آن عاقله عفیفه متواتر و متوالی از مکافی قوت به مظاهر فعلی رسیده، درین صورت در باب صورت یافتن این معنی مرغوب زیاد از این مبالغه فرمودن را تحصیل حاصل دانسته، حصول این مدعای را به سعی و اهتمام آن نتیجه نقیای کرام حواله نمودیم. می‌باید توجهات اشرف را پیوسته شامل حال و کافل امانی و آمال خود دانسته، عرايض ایشان محبوب‌تر کیفیت احوال خود متواتر به درگاه معلی می‌رسیده باشد، تحریر فی شهر جمادی الثانی سنّة ۱۰۷۶ هجری نبوی.

از جانب سلطان عبد الله قطب شاه به میرزا عبد الصمد
در وقتی که به طریق حجابت پیش پادشاه هندوستان
شاه جهان رفته بود

افادت و افاضت پناه، حشمت و اقبال دستگاه، زبده مخلسان حقیقت
آگاه، عمدۃ العلماء و الفضلاء، میرزا عبد الصمد معلوم نمایند
عرضیداشتی که بعد از ملازمت تمام سعادت بندگان درگاه نواب قدسی
القب جهانیانی کشورستانی، سکندر فطنت دانش پژوه، سلیمان حشمت
داراشکوه، زیب اورنگ دولت و کامرانی، زینت‌اندوز معدلت
صاحبقرانی، مرادبخش طوائف بنی آدم، قدر قدرت ملائک حشم،
ولیعهد خلافت جاوید طراز، خورشید رای ذرّه‌نواز، بهین صورت، آئینه
جمال مطلق، مهین دوده ریاض اجلال خلیفة بر حق روانه نموده بودند
رسید. چنانچه از عنایات لاحصی و توجهات بی‌منتهای آن موقوف
عاطفت صاحب و قبله جهانیان نسبت به این فدوی بارقه ظهور یافته،

مفصل نوشته بودند بهوضوح انجامیده باعث هزارگونه امیدواری و سرفرازی این ارادتمند گردید. زیان ثناگذار از ادای شکر و سپاس توجهات و بنده پروری صاحب قبله جهانیان که همیشه درباره این عقیدت کیش درست اخلاص بهمنظور رسیده و می‌رسد عاجز و قاصر است، خاصه عنایت خاصی که در حقیقت سجل اعتبار و نسبنامه افتخار سلسله این مرید معتقد خواهد بود و بهوسیله جلیله این نسبت سعادت تربیت سر مفاخرت این راسخ الاعتقاد بین الامثال و الاقران به اوج آسمان خواهد سود، از فرط بنده پروری مجدداً بر زیان گوهرشان صاحب و قبله عالم و عالمیان جاری شده و آن دولت خواه حسب الحکم جهان آرام قوم نموده بودند، بیان ستایش آن از حیز قدرت خامه زیان فدویان بیرون است، هر چند مور ضعیف را به تحفی که لیاقت درگاه سليمانی داشته باشد دسترس نیست و سرانجام سامانی که لائق بارگاه نواب قدسی القاب جهانیانی تواند بود، اندازه هیچ کس نی کن چون حفظ مراتب نام و ناموس ناگزیر حالت معتقدان درگاه آسمانجاه است به تخصیص این مرید درست اعتقاد که بهوسیله جمیله این نسبت سعادت بخش اگر از اقبالمندان جهان تفوق جوید رواست و اگر به دولت این سرفرازی با نامداران عالم دعوی امتیاز نماید بجاست، بنابرین همگی خاطر اخلاص سرشت آن مرید سرپرست مصروف آنست که تاریخنگام سعادت فرجامی که نظر کرده به ذمه سرادقات عزت قابلیت خدمت محترمان خلوت سرای خلافت تواند یافتد به قدر مقدور در تهیه سامان و ضروریات این مهم لازم الاهتمام شرایط جهد و کوشش به تقدیم رسد، التماس از برهان حریم عاطفت و پرستاران

مرحومت قبله جهانیان که آداب و رسوم بنده پروری آئینی است در شأن سعادت نشان بندگان ایشان آن است که به مقتضای مضمون «کل امر مرهون باوقاتها»، صورت این معنی که معنی صورت عنایت و ذرہ پروری صاحب مربی باید دانست، به وقت خود در آئینه حقیقت نمای خاطر مقدس قبله دین و دنیا جلوه ظهور نماید تا هم سرانجام آن کار سعادت مدار بر وجه شایسته به اتمام رسد و هم منظورة خدمتگاران حورا سرشت قابلیت خدمت پردازیان دولت سرای خلافت هم رساند.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به مولانا عبدالصمد دبیرالملک

افادت و افاضت پناه، حشمت و اجلال دستگاه، عمدۀ اخلاص کیشان حقیقت آگاه، زبدۀ العلماء، قدوّة الفضلاء معلوم نمایند عرض داشتی که بعد از متوجه شدن رایات جاه و جلال به دولت و اقبال طرف کشمیر جنت مثال و توقف نمودن بندگان درگاه صاحب و قبلۀ جهانیان در دارالسرور لاهور روانه نموده بودند رسید و حقیقت پیغام چند که عدالت پناه به تعریض میرزا فتح الله حواله نموده و میرزا مشاڑیه آن پیغامها را به عرض اقدس باریافت‌های کریاس حق اساس رسانید و بندگان درگاه خلافت پناه به مقتضای عدالت و غور رسی که سررشنۀ طبع اقدس عتبه بوسان آستان مقدس است حکم فرموده‌اند که آن دولت خواه جواب آن مراتب را به عرض رساند همگی به وضوح انجامید، زهی جرأت و جسارت که عدالت پناه در عرض مراتب خلاف واقع و نابود

گویی دارد، واقع در درگاهی که نقش حق و راستی کتابه پیش طاق الوان به عدل به نیایش باشد سجی را که خلاف آن بر عالمیان ظاهر و عهدنامه‌ها بر کذب آن ناطق باشند، چون توان به عرض رسانید به همه حال کذب قول عدالت پناه را همین دلیلی است وافی که با وجود شرط و عهده‌ی که در باب کنديکوته نموده و نقل آن عهدنامه را آن دولتخواه از نظر حق بینی که ارکان دولت ابد قرین گذرانیده خواهد بود پیغام نموده که کنديکوته را ما با رضا و اطلاع او به تصرف در آورديم کلیه، اينست که چون عدالت پناه تيقن می‌دادند که ما به موجب قرارداد ثلث و ثلثان ثلث خود را از او خواهیم طلبید چنان‌که او ثلثان خود را از ما نقد گرفته هر چند وقت خلاف واقعی را دستاویز فتنه و فساد می‌سازد و برای دفع الوقت مطالبه واقعی ما اين قسم گفتگو را، که کذب آن بر عالمیان ظاهر است، به عرض حجاب بارگاه صداقت پناه می‌رساند. الحمد لله و المنه که مرافعات دعوی ما و عدالت پناه به درگاه حق پناهی حواله شده که صورت کذب و صدق و نفس حق و باطل در آئینه ضمیر بندگانش ظاهر و هويداست و تتمه پيشکش مقرری که تحصيل آن را عدالت پناه عمده اسباب فتنه‌انگيزی خود ساخته، مكرر به عرض اقدس رسانیده بود بحمد الله که به توجه و عنایات صاحب و قبله عالم و عالمیان اکثر آن درين اوقات واصل خزانه عامره شد و قلیلی که مانده هم در اين زودی عائد خزانه چيان سرکار فيض آثار خواهد شد و آنکه عدالت پناه همیشه زبان شکوه و شکایت ميرجمله ما گشوده‌اند هرگاه ايشان پاس شأن و شوکت خود را نگاه نداشته آخر ما را طرف خود دانند ما را درين صورت چه باید کردن و آنکه آن افاضت پناه کارآگاه از گلشن بهار

خاطر فیض مظاہر صاحب جهان و جهانیان نسبت به این فدوی استشمام را به چه سوء مزاجی نموده‌اند، چه گوییم که از خار خار این خبر خیریت اثر بر ما چه گذشته و می‌گذرد؟ حاشا که تندباد افسون و وسوسه ارباب عرض ساحت قدس مساحت ضمیر اقدس قبله جهانیان را غبارآلود تواند ساخت. از آنجاکه فدوی در شاهراه اطاعت و انقیاد ثابت قدم است راه تنفر خود نمی‌برد، باید که آن دولت خواه خیراندیش از نزدیکان بارگاه فلک شکوه تحقیق این مراتب را که از چه روی صورت وقوع یافته بکند و حقیقت را به سرعت سریعه عرضه داشت نماید تا در اصلاح آن مراتب کوشش به عمل آید.

از جانب سلطان عبدالله شاه به مولانا عبد الصمد دبیرالملک

افاضت و افادت پناه، عزّت و کمالات دستگاه، عمدۀ معتمدان عقیدت‌اندیش، زیدۀ دولتخواهان اخلاص‌کیش، قدوّة‌العلماء و الفضلاء مولانا عبد الصمد معلوم نمایند عرضه داشتی که درین ولا روانه نموده بودند رسید و حقیقت احکام مطاع و اوامر لازم الاتّباع که نواب مستطاب عمدۀ‌الملکی سعد‌الله‌خان معه سائر القابه حسب‌الحكم جهان آرای دولتخواه اظهار فرموده بودند و آن دولتخواه مراتب علیه را مفصل نوشته بودند همگی مفهوم و معلوم گردید. الحمد لله والمنه که راه نمایان تأییدات ازلی چراغ هدایت در راه اعتقاد و بنده‌گی این فدوی افروخته‌اند که قدر نعمت عنایت و مرحمت مرشد و ولی نعمت خود را که از اجل نعمای و آلای حضرت پروردگار است به قرار واقع می‌دانیم. انعام فرمودن دو لک هون واجبی نعمای توجهات و مرحمت و ذرّه پروری مرشد جهانیان ذرّه و به درجه قبول نرسیدن التماس

عدالت پناه از آن بحر بیکران قطره ایست این فدوی را، قدرت و قوت آن کجاست که ادای شکر هزار یک از عنایات و مراحم خسروانه که همیشه از موقف عاطفت بندۀ پروری بندگان درگاه خلائق پناه مرشد حقیقی نسبت به کمترین فدویان با وجود کمال تقصیرات و به تقدیم نارسانیدن خدمات شایسته سمت ظهور و صورت وقوع یافته و می‌باید تواند کرد، لَهُ الْحَمْدُ كَه حقيقة احوال هر یک از بندگان مطیع و عاصی و خصوصیات اوضاع ادانی و اقادی بر مرآت ضمیر بیضا تنویر بندگان خلیفه بر حق صورت انطباع پذیرفته، از آنجا که عدالت پناه به افروختن نائمه فتنه و فساد و برافراختن رایات خلاف و عناد مقطور و مجھول است به هر چند وقت برای فتنه جویی مقدمات فساد آمیز ترتیب می‌دهد و الامثال ما بندگان فدوی را که سعادت دارین خود را به رضاجویی و خوشنودی صاحب و مرشد عالمیان منوط می‌دانیم و به غیر از عجز بندگی و فخر فرمانبرداری دستاویزی نداریم قدرت و یارای آن کجاست که خلاف حکم نافذ ظلال مرحمت کبریای ایزدی که با احکام قضا و قدر توأم و با اوامر و نواهی الهی همدم است در خاطر گذرانیده، اسباب خسran و نکال دین و دنیا برای خود فراهم آوریم و در ارسال پیشکش مقرری که ادای آن در شریعت بندگی و اخلاص از سائر واجبات اهم و اوجب است اهمال نماییم، آن دولتخواه می‌باید به موجب فرد جداگانه به عرض بندگان درگاه خلائق پناه رساند که از تاریخی که نواب مستطاب شایسته خان به صوبه دکن تشریف آورده‌اند تا حال فلان مبلغ به دفعات واصل خزانه عامره شد و باقی هم به عنایت الهی و به عون مرحمت ظل الله تا رسیدن این نوشته عاید متصدیان

سرکار فیض آثار خواهد شد و آنکه عدالت پناه عرضه داشت نموده که مبلغی از وجه مصالحه ازیشان طلب دارم و در ادای آن تعطیل نمایند، بسیار خوب شد که مصدر این گفتگو ایشان شدند، حقیقت این مقدمه برین نوع است که وقتی که میان ما و عدالت پناه عهد و شرط شد که هر چه از کرناٹک از مال و ملک و سایر غنایم و جواهر و نقود و افیال و غیره ها به تصرف عسکرین درآید دو ثلث از عدالت پناه باشد و یک ثلث از ما، ملکی که به تصرف ما در آمده بود، او ثلثان خود را به نقدی قرار داده پاره [ای] را گرفت، چنانچه حقیقت آن از نقل صلحنامه که فرستاده ایم ظاهر خواهد شد و آنچه از ملک و مال کرناٹک به تصرف درآورده نه از ملک و نه از مال تقسیم به ما داد، هرگاه او تقسیم ملک و مال کرناٹک را به موجب عهد و شرط به ما بدهد ما هم وجه مصالحه آنچه مانده باشد به او خواهیم داد، ملکی که عدالت پناه گرفته و بالفعل در تصرف ایشان است خود احتیاج ثبوت ندارد و آنچه از جواهر و افیال و نقد و سایر اجناس و اموال به تصرف او درآمده باشد اثبات آنها در عهده ما کذب و افترای عدالت پناه را دلیلی بهتر ازین نیست که ملکی که در کرناٹک به تصرف ما درآمده بود ثلثان آن را نقد مصالحه نمود، اگر مایی که نقد و جنس و جواهر به دست لشکر می آمد حصه خود را به طریق اولی جواز است گرفت، باری الحمد لله که مرافعه ما و عدالت پناه به درگاهی حواله شده که ضمیر مقدس بندگانش آئینه صورت حق و باطل است، طرفه حالی است که با آنکه عدالت پناه مورد چندین عنایت و مرحمت که هرگز هیچ یک از امثال واقران او را میسر نشده و ما رشک نمی بریم و او به حال ما رشک می برد و از غایت حسد عرض

کردن مراتب خلاف واقع را همیشه شعار خود ساخته اگر او به دیده
 انصاف نظر به مراتب عنایات و توجهات که از بندگان درگاه گیتی پناه
 نسبت به او واقع شده می‌انداخت و قدر آن نعمت عظمی که با وجود
 آنکه نه لک هون که هر سال نقد می‌داد در وجه انعام او مقرر شده
 پانزده لک هون دیگر از ملک بی نظام به او مرحمت فرموده‌اند،
 می‌شناخت، بس ازین گفتگوی حسدآمیز خواهست بست و آنچه او
 به صیغه پیشکش به درگاه گیتی پناه فرستاده حاصل یک فصل ملک
 بی نظام و آنچه نقد می‌داده نمی‌شود و آنکه از موقف مرحمت بی‌پایان
 حکم و لازم‌التابع شرف صدور یافته که به تدارک تقصیرات گذشته
 جواهر بلند قیمت و چهار زنجیر فیل که هر یک به یک لک ارزش داشته
 باشد در وجه پیشکش روانه درگاه جهان‌پناه باید نمود، باعث حیرت و
 اضطراب و سراسیمگی این فدوی شد که در پیشگاه خاطر اقدس عتبه
 بوسان آستانی که کعبه آمال راستان است، صورت این معنی چون راه
 یافته باشد که خذلان و بی‌سعادتی این ارادت کیش به درجه [ای] رسیده
 که با وجود قدرت و دسترسی و ارسال تحف لایق که پسند خاطر بندگان
 درگاه عرش پناه تواند بود احتمال می‌دارد، فی الواقع هرگاه عنایت و
 مرحمت و بندۀ پروری مرشد در ماله فدوی به مرتبه [ای] باشد که آنچه از
 تحف و اجناس به صیغه پیشکش به درگاه خلائق پناه فرستاده می‌شود
 به مقتضای مراسم خسروانه در وجه پیشکش مقرری مجرما می‌شود، چه
 احتمال دارد که خیال محال نگاه داشتن آنچه دست مکنت و قدری
 بندۀ پروری به آن رسد در خاطر ارادت سرشت عبور تواند کرد به خاک
 پاک پای مبارک بندگان خلیفه‌الله‌ی که تویای دیده اخلاص بین مریدان

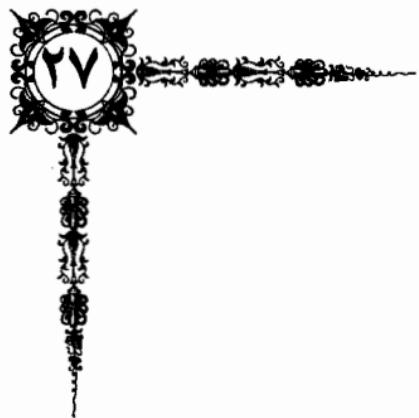
سرپرست است قسم که ارزش یک لک روپیه یا نصف آن یا ثلث آن داشته باشد در سرکار اینجانب وجود ندارد، بر بندگان درگاه جهان پناه ظاهر است که درین ملک فی الحال فیل خوب به هم نمی‌رسد و فیلی که از زیر بادات تجارت می‌آرند از آن قبیل نیست که ارزش یک لک روپیه داشته باشد. نهایت چون وظیفه صدق و بندگی و درست ارادت آنست که در تقديم خدمات لایق بر امثال و اقران فایق آید، خلاصه اوقات در تفحص و تجسس تحف و هدایایی که منظور نظر کیمیا اثر بندگان درگاه جهان پناه تواند شد صرف می‌نماید، امیدوار است که به مدد بخت بلند جواهر بلند قیمتی که به وسیله پیشکشی آن قدر و قیمت بندگی در افزایش تواند بود به هم رسانیده روانه درگاه گیتی پناه نماید، بالفعل به مقتضاء فرمان برداری فیل و غیره روانه نمود، از نظر کیمیا اثر بگذراند شاید به درجه قبول درگاه والا رسد.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به مولانا عبدالصمد

میرزا عبدالصمد معه سایر القابه بدانند که عرضه داشتی که درین ولا
روانه نموده بودند و بدومضمون عرضه داشت عدالت پناه که به درگاه
صاحب عالم و عالیان ارسال کرده و ادعای نموده که این جانب هر سال
به طریق مقرری به ایشان چیزی می‌داده و آن دولتخواه این مراتب را
حسب الامر بندگان صاحبزاده جهانیان مفصل معروض داشته بود
بهوضوح پیوست حیرت رومی دهد که عدالت پناه در آن درگاه حق پناه
که ساحت قدس مساحتش از آلایش غبار خلاف متّه است چون
جرأت به غرض این قسم دعاوی و تهمتها بی که در هیچ وقت از اوقات
صورت وقوع نداشته می‌نماید، او لا ثانی لوح محفوظ که به عین اعتبار
حفظه عرش مجید منظور و ملحوظ است بر صدق و کذب این مدعای
گواهی است عادل و بیته است کامل، چه در آن دستور العمل حق بین و

حددانی به حکم نافذ ظلال مرحمت حضرت سبحانی مرقوم و مسطور است که اگر عدالت پناه نسبت به این فدوی خواهد به نحوی از آنجا زیادتی نماید تأدیب و تنبیه او بر ذمه شحنة عدالت، خلیفة زمان و نگاهبان جهانیان لازم بود و چون هرگاه عدالت پناه به مقتضای عادت خود که به عناد و افساد مقطور است بساط منازعه و مناقشه فروجیده در قطع و فصل آن حکم جهان آرای فرمان فرمای جهان حکم بوده اگر در عرض مدت چندین ساله ازین مقوله سخنی مذکور می شد شک نیست که حقیقت آن به عرض اقدس عتبه بوسان آستان قبله راستان و باریافهای درگاه صاحبزاده جهان و جهانیان خواهست رسید و با کیفیت قرار و مدار و منشاء تقبیل آن در یکی از عهده نامه ها که در این مدت مرد بعد اخیر درباب فیما بین این جانب و عدالت پناه صورت تحریر یافته و نقل همه آنها در نزد آن دولتخواه است مذکور خواهد بود و قطع نظر از این مراتب که هر یک از آنها برای کذب قول عدالت پناه حجتی است قاطع، مریدی که رقوم اطاعت و بندگی فرمان فرمای جهان نقش ناصیه بخت بلند اوست به نسبتی کدام رتبه از مراتب اعتبارات من و ذلت قبول و پیشکش مقرری عدالت پناه متوجه نقیض مطلوب است، اگر گاهی ایشان هدیه برای این جانب فرستاده این جانب هیچ به تحفه یادبود ایشان کرد کلیه، این است که چون عدالت پناه در سوابق ایام می دانست که بدون موافقت و مراجعت این جانب تاب مقاومت رایل که به غایت قوی بودند از او به قرار ثلث و ثلثان ما را در انتزاع ملک کرناتک و استیصال رایل و زمینداران با خود شریک و متفق ساخت حالا که رایل و اکثر زمینداران کرناتک به عنوان عنایت الهی و به میامن توجهات عالم آرای حضرت الله

مستأصل شده و در عوض ثلثان خود از این جانب نقد گرفته می‌خواهد به‌این تهمتها متمسک شده حصة ثلث ما را ندهد و ازین غافل است که کارفرمایان جهان تقدیر مرافقه و محاکمه ما و ایشان را به درگاه شاهنشاهی حواله نموده‌اند که در ریاض عدل و انصافش نهال خلافت بارور نیست، در خاطر مقدس بندگانش حیف و میل را به هیچ روگذری نهاده و نگارد.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به مولانا عبدالصمد

افاضت و افادت پناه، عزّت و کمالات دستگاه، زیسته مخلسان
حقیقت آگاه، عمدة الفضلاء و العلماء معلوم نمایند که چون از اطوار
پیداست که به خدمت شاهزاده عالم و عالیان سلطان معظم عریضه
نوشتن و هنگامه ارتباط را گرم داشتن مرضی خاطر انور صاحبزاده
جهان و جهانیان سلطان جیوئیست، از این جهت به خدمت شاهزاده
عالیان عریضه ننوشته عرض مدعای را به دریافت و آداب دانی آن
افادت پناه حقیقت آگاه حواله فرمودیم به قسمتی که حقیقت حالات و
اظهار اخلاص و ارادت و یکجهتی ما را به نوعی که دلنشیں شاهزاده
عالی گهر شود و از هیچ مرمر موهم مفسد نباشد به عرض ایشان خواهند
رسانید و حقایق حالات و اخبارات آن حدود را به قرار واقع تحقیق
نموده عرضه داشت خواهند کرد و زود رسیدن اخبارات واقعی آن
صوب را لازم وقت خواهند شمرد.

از جانب سلطان عبد الله قطب شاه به مولانا
عبدالصمد دبیرالملک

افادت و افاضت پناه، حشمت و اجلال دستگاه، محمد و معالی
اکتناه، زبده مخلسان دولت خواه، نقاوه ارادت منشان حقیقت آگاه،
عمدة العلماء و الفضلا مولانا عبدالصمد معلوم نمایند که صفابخش
ریاض دولت و اجلال صاحبزاده فلک قدر بلند اقبال از روی لطف و
مرحمتی که حروف ساعاتش فهرست اوراق روزگار را سزد، جلد دوم
روضه الصفا طلب فرموده اند، حسب الامر و القدر کتاب مسطور نزد آن
اقبال پناه فرستاده شد می باید که در وقت مناسب از نظر انور نسخه
جامعه عظمت و اقبال منتخب مجموعه شوکت و اجلال صاحبزاده
جهانیان بر سانند، شاید به امرار نظر انور آن نظر یافته تأییدات نامتناهی
منظور عاطفت الهی به سعادت افتخار و میاهات مستعد شویم.

از جانب سلطان عبد‌الله قطب‌شاه به میر فصیح‌الدین
که به عنوان حجابت پیش شاه‌جهان بادشاه بود

فرمان همایون شرف صدور یافت آنکه سیادت و نقابت پناه، نجابت و معالی دستگاه، عمدۀ معتمدان دولتخواه، السید الامجد امیر فصیح‌الدین محمد توجهات خاطر اشرف مستظهر و مستوثق بوده بداند که نشان فرخنده عنوان و تبرک سعادت نشان که از درگاه فلک بارگاه نواب قدسی القاب جهانبانی کشورستانی مصحوب رفت و عوالی پناه ابوشجاع نامزد این فدوی شده بود در ساعت سعادت افروز پرتو وصول بر تارک مفاخرت عقیدتمندان انداخت آداب تسلیمات به تقدیم رسانید و وفور عنایت عالم آرا که از فحوای سعادت افزای آن طغایی دولت جاوید مستفاد بود موجب ازدیاد رسوخ عقیدت و ارادت گردید، مبانی اعتقاد که بنا نهاده دست تأیید ازلی است بیشتر از بیشتر ارتصاص و استحکام پذیرفت و فرمایش که وکلای سرکار عالی متعالی به موجب

تفصیل جداگانه فرموده بودند سرانجام آن را باعث سرفرازی دانسته به عاملان بندر حکم شد که شرایط وقت و اهتمام به تقدیم رسانیده، اسباب را بروجھی که مرغوب و پسندیده خاطر قدسی مناظر بندهگان صاحب عالم و عالمیان تواند شد مستعد نماید، سیادت پناه چون به رهنمونی قاید توفیقات لمیزلی این اخلاصمند را به غیر از درگاه جهان پناه صاحب عالم و عالمیان ملجمایی و پناهی نیست، از این رو عقیدت و ارادت خود را نسبت به سایر بندهگان زیاده می‌دانیم، در این صورت اگر توجه جهان آرایی قبله عالم و عالمیان چنانچه در جمیع مراتب ذرّه‌پروری شامل حال معتقدان است در رجوع این قسم خدمات نیز کفیل احوال فدویان شده بی‌وساطت غیری به اقدام خدمت هرگونه فرمایشی که پسندیده خاطر مقدس باشد سربلند سازند، هر آئینه باعث زیادتی امید و افتخار این فدوی خواهد شد، چه بندهگانی که از درگاه آسمان جاه به این خدمات مأمور می‌شوند نمی‌شود که مطلب چند پیشنهاد خاطر خود نسازند و آخر به ناخوشی برسانند و پرخاش جویی را عمدۀ مطالب بدانند.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به میر فصیح الدین

سیادت‌پناها بعد از روانه شدن شما مژده مقدم سعادت توأم زنبوره
 گوهر دریای خلافت که عرصه جهان را زینت بخشیده‌اند سامعه افروز
 معتقدان شده، می‌خواستم در آن وقت به وسیله ارسال پیشکشی شرایط
 تهنیت و مبارک باد به تقدیم رسائیم، چون سیادت‌پناه میرابوالقاسم به
 سرعت روانه درگاه والا شود، حصول این مقصد شریف در آن هنگام
 دست به هم نداد، متعاقب هدیه تهنیت مقدم دُر صدف سعادت و
 کامگاری را به زودی رسیده دانند، زیاده چه ارقام رود.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به میر فصیح الدین

علوم آن سیادت و نقابت پناه، عزت و نجابت دستگاه، محمد و
معالی اکتناه، نقاوه مخلسان بلا اشتباه، خلاصه حقیقت منشان قدیمی،
قدوة دولتخواهان صمیمی، عمدة الاماجد والاعیان بوده باشد که عرضه
داشتی که درین ولا روانه درگاه معلق نموده بودند از نظر انور گذشته و
متکلمات با نقل فرمان قضا جریان که به نام ناظمان مهمات صوبیه دکن در
باب امداد و کومنک این فدوی اخلاص سرنشت از موقف خلافت
عظمی شرف صدور یافته و حقیقات عنایت بیغايت که از جانب بندگان
قدسی مکان، صاحب عالم و عالمیان نسبت به این فدوی بارقه ظهور
یافته، مفصل به وضوح پیوست ساعث از دید عقیدتمندی این
راسخ الاخلاص گردید بادشاه علی الاطلاق ظلال مراحم بی‌متهائی و
توجهات علیای صاحب جهان و جهانیان را تا انقراض عالم بر مفارق
مریدان معتقد مخلد دارد که زبان بیان فدویان در ادائی شکر و سپاس

عنایت‌گوناگون و مرحمت از حد افزون قبله جهانیان فاصله است، چون بر رأی عالم آرای صاحب عالم و عالمیان روشن باد که این مرید درست اخلاص را در همه حال تکیه بر قصر مشید عنایت و مرحمت صاحب دین و دنیاست و به غیر از آن درگاه آسمان‌جاه که مأمن اخلاص‌کیشان است ملجه و پناهی ندارد و از آن باز که به مساعدت بخت به رهنمونی هدایت ازل پیوند دست توسل به عروة‌الوثقای حمایت و عنایت قبله جهانیان استوار کرده، بر عالمیان ظاهر است که غبار اختلالی بر چهره اخلاص و بندگی فدویان نشسته و آثین ارادتمندی و رسوم اخلاص‌منشی روز بروز در تزايد و تضاعف است، بنابراین نظر بر اخلاص و عقیدت خود نموده مدعیان را بسی شائبه حجابی به وساطت حجاب بارگاه جهان‌پناه به عرض مقدس می‌رساند می‌باید که آن سیادت‌پناه مطالب را بروجھی که مرقوم خامه اهتمام شده معروض درگاه آسمان‌جاه دارند. بر آن زیده دولت خواهان پستدیده خدمت معلوم است که اصل مطلب آنست که فرمان قضا جریان و نشان سعادت عنوان شرف صدور [و] عز ورود یابد که ولایت دروغه حنجی و ذروهه تنجی و رکه به پناه ما درآمدۀ‌اند به حصة ثلث و ثلثان که در عهدنامه قید شده مقرر شود و چون شک نیست که عدالت‌پناه چنانچه شیوه جبلی اوست اطاعت حکم جهان‌مطاع ننموده خلاف واقع معروض خواهد داشت که ولایت این دو زمیندار زیاده از تقسیم ثلث و ثلثان است باید که به عرض مقدس رسانیده با فرمان جهان‌مطاع دواتین تعیین شوند یکی برای عدالت‌پناه و دیگری جهت این جانب با فرمانی به نام میر محمد طاهر شرف صدور یابد که هم اجرای حکم والا قدر نمایند و هم

به حقیقت این مقدمه رسیده کیفیت مناقشه را با سایر خصوصیات حالات طرفین به خاطر آورده به قرار واقع به عرض مقربان آستان قبله داستان رسانند تا حقیقت ظاهر شود که نقد عقیدت کدام تمام عیار و جنس ارادت که قبول درگاه مرحمت را سزاوار است و مکر درین باب به آن سیادت پناه حکم شده که باید که فرمان قضا جریان و نشان سعادت نشان یا امینی از درگاه جهان پناه تعیین شود تا اجرای حکم جهان مطاع نماید و بالفعل مصطفی خان با شانزده هفده هزار سوار و بیست سی هزار پیاده به فاصله سه چهار کروهی در حدود خنجبی برابر میر جمله بهستیز و آویز درآمده و چون قوت مقاومت در خود نمی بیند مدد طلبیده، عدالت پناه اخلاص خان را با هشت و نه هزار سوار به مدد فرستاده عنقریب به مصطفی خان ملحق خواهد شد چون دست توسل ما به حبل المتن عنایت و حمایت صاحب عالم و عالمیان محکم است بر میر جمله فرموده ایم که با مصطفی خان طریقه مواسا را مسلوک داشته منتظر رسیدن فرمان جهان مطاع و نشان فرخنده عنوان باشد، باید که آن سیادت پناه نوعی سعی نماید که فرمان قضا جریان و نشان والا قدر به امین زود برسد که همگی تلاش و سعی ایشان مصروفست که این دو زمیندار را از تصرف ما بیرون برنند و ما مکرر این مراتب را به میر محمد طاهر گفته ایم و او به درگاه آسمانجاه معروض داشته معلوم نیست که سبب دیر رسیدن فرمان همایون و نشان سعادت عنوان چه چیز است.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به نام حاجی نصیرا حاجب پیش عادل شاه بود

فرمان جهان مطاع آفتاب شعاع واجب الاتباع از دیوان همایون سلطنت مشحون چنان شرف نفاذ و عز اصدر یافت که فضیلت و افادت پناه، حقیقت و افاضت دستگاه، عزت و محمدی اکستان، طایف مطاف فضل و کمال، زایر حریم عز و افضال، زبدۀ فضلا و علماء، حاجی الحرمین الشریفین المتقدین حاجی نصیرا به صوف توجهات شاهانه عز اختصاص و شرف امتیاز یافته بداند عرضه داشتی که درین ولا به درگاه معلی ارسال داشته بودند که نقاوه خواقین بلند مکان رفیع القدر عظیم الشأن خان محمد از روی یگانگی گله‌ها می‌فرمودند که فرامینی که درین ایام به نام ما صادر شده تغییری نسبت به ازمنه دارد در محل طغرا واقع شده می‌باید آن معتمد حقیقت آگاه جواب این مقدمه را به میزان دریافت خود سنجیده، چنان خاطرنشان خان والا شأن نمایند که هرگاه

مراتب اخلاص منشی و دولتخواهی خان عالی مکان یوماً فیوماً در تزايد و مدارج توجهات و عاطفت ما نسبت به ایشان آنافاناً در تضاعف باشد اراده تغییر سلوک و تبدیل اطوار سابق را کجا مجال عبور در ضمیر اقدس تواند بود، همانا این مظنه از اینجا ناشی شده باشد که چون گاهی در بعضی از فرامین مطلب بسیار اندراج می‌یابد از محل طغرا که همیشه در برابر سطر نهم کشیده می‌شود تا سطر اول کمتر به نظر در می‌آید و هرگاه مطلب کمتر مندرج شود بر عکس و حقیقت این معنی بعد از موازنۀ فرامین سابق و حال ظاهر خواهد شد که در همگی فرامین سابق و حال طغرا در مقابل سطر نهم نوشته شده و نیز از روی احتیاط معروض داشته بود که آنچه از وقایع شنیده می‌شود اگر آن را عرضه داشت نماید ملاحظه دارد که مبادا ثانی الحال خلاف آن ظاهر گردد و اگر به مجرد شنیدن وقایع را معروض ندارد بیم آنست که مطلب ضروری العرض برون شود و هر دو صورت موجب خجلت و انفعال است، باید که آن معتمد بعد از آنکه به قدر شرایط تفحص به جا آورده باشد آنچه بشنود عرضه داشت کند، اگر ثانی الحال خلاف آن ظاهر شود چون لوازم خدمت خود را بجا آورد باعث خجلت او نخواهد شد.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به حاجی نصیرا

فرمان جهان مطاع خورشید شعاع از دیوان همایون سلطنت مشحون
 چنان شرفت صدور و عز ورود یافت که فضیلت و افادت پناه، عزت و
 افاضت دستگاه، زیب کارشناسان حقیقت آگاه، عمدة الفضلاء و العلماء
 بوده باشد حاج حرمی فطنت و ذکا، حاجی نصیرا، به وفور توجهات
 خاطر انور اشرف اختصاص یافته بداند که چند روز قبل از این فرمانی
 محتوی بر شرح کیفیت حرکت ناهنجار سدی جوهر کندنول به نام آن
 عمدة دولتخواهان شرف اصدار یافته بود که باید حقیقت این مقدمه
 ناخوش فتنه آمیز را که آثار عداوت و نفاق از آن هویداست به عرض
 اقدس اعلیحضرت سليمان متزلت، برادر عالی گهر برساند تا حال اثری از
 این مطلب ظاهر نشد، زیرا که شیطنت و افساد او روز بروز در تزايد است
 و اصلاً ازین امر ناشایست دست باز نمی دارد و از وحامت و ندامت این
 کار اندیشه نمی کند، چنانچه چند روز قبل ازین فرمان معلی مشتمل بر

نصیحت او که شاید بر رکاکت این حرکت پی برد از این فساد انگیزی باز آید به نام او صادر شده بود و قطعاً متوجه نشده در جواب عرضداشت کرد که مقدم دید من چون فرار نموده به پسر و نکت ریدی متول شده از این جهت لشکری به آن طرف فرستاده ام و حال آنکه مقدمی که او نام برده رعیت قدیم ولایت ماست حاصل چون حبسی کندنول بهره [ای] از مآل اندیشی ندارد و به این قسم معاذ یزنا موجه متمسک شده در افساد و فتنه جویی مصراً است هر چند این معامله در بادی النظر سهل می نماید، اما چون در حقیقت متضمن خلل‌های عظیم است و باعث آن خواهد شد که دشمنان قوی دست که منتظر این طور هنگامه اندازین، صورت استنباط مخالفت و معاندت طرفین نموده در اراده آن مصمم شوند، بنابراین می باید که آن معتمد دولتخواه چنانچه سخن‌دانان کارآگاه را به نزد این معنی را به ادلّه لایقه خاطر نشان و دل نشان نزدیکان محفل قدسی شمائل عالیحضرت سلیمان مکانی کرده فساد و خللی را که از این کار عداوت تدار متوار خواهد شد بر وجهی که سریعاً اثری بر آن مترتب تواند شد در خدمت بندگان برادر والاگهر معروض دارد و این مطلب را اهم اعظم جمیع مطالب دانسته نوعی شرایط سعی و اهتمام به تقدیم رساند که از آن لازم الاتباع به نام سدی جوهر صادر گشت، مصحوب یکی از معتمدان آن درگاه گیتی پناه که او را او لا به نصایح سودمند و بعد از آن به وعده وعید و تهدید ازین ناعاقبت اندیش باز تواند آورد، پیش رو فرستند. فی الواقع در چنین وقتی که قوی دستان از دور و نزدیک منتهز فرصت اند و در کمین غدر نشسته اند بایستی طریق الفت و اتحاد راه مستقیم یگانگی و مؤاخات نوعی مسلوک باشد که

واقعه طلبان استشمام رایحه بیگانگی فیما بین منسوبان این دو دولتخانه نتوانند کرد، چه جای آنکه بوی از مخالفت و معاندت نشنوند و درین اوقات به واسطه اطفای ناثرۀ مفسدت فتنه‌انگیزان اگر امداد قول و فعلی از جانب بندگان برادر عالی گهر به منصبه ظهور برسد، خود در نظر اهل عالم اظهار آثار عداوت و نفاق چه صورت خواهد داشت. حاصل از چندین جهت که به ادنی تامّلی صلاح و فساد آن بر همه کس ظاهر است ضرور و لازم و واجب و متحتم است که عالیحضرت سلیمان مرتبت که ضمیر انورش آئینه‌ایست حق ناما که صور حقایق انفسی و آفاقی در آن متصور و منعکس است حبسی ناعاقبت‌اندیش را به زجر و تهدید ازین حرکت فتنه‌خیز که برای دشمنان منصوبه‌ایست بزرگ باز دارند و این معامله را سهل و اندک ندانند و نوعی توجه و عاطفت بزودی دارند که سدی جوهر به و خامت مال از اراده خود آگاه شده متقادع شود و کومال مفسد گوشمالی که باعث عبرت مفسدان دیگر گردد بیابد، درین باب تأکید عظیم و قدغن تمام دانسته بر حکم فرمان معلی رود.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به حاجی نصیرا

حاجی نصیرا مع القابه بدانند باید که به رسیدن فرمان معلی به ملازمت
بنگان رفیع مکان، عالیحضرت سلیمان منزلت، سکندر مرتبت، برادر
والاگهر که گوهر ذات قدسی صفاتش از مکارم آلام صوری و معنوی
محروس باد، استعاد یافته، از جانب اشرف همایون به روشی که
صحبت‌بخش مزاج آداب طرزشناسان تواند شد مراسم پرسش به تقدیم
رسانیده معروض دارند که از خبر وحشت اثر عارضه که به حسب تقدیر
چند روزی عارض ذات مقدس بوده چندان الم و نگرانی قرین خاطر
اشرف واقع شد که شرح آن به طومار نمی‌گنجد، الحمد لله و المنه که
مزده صحت وجود مقدس برادر والاگهر که گزند روزگار هرگز بنیاد
تدارک کلفتها نمود و آنچه بد بود گذشت و آلام و محن نصيب اعدا و
بداندیشان دولت ابد طراز گردید و همچنین از جانب نواب فلك
احتجاب، عليا حضرت، مریم سیرت، خدیجه سریری، بلقیس مکانی،

والدۀ معظمه مکرّمه و آمن میامن ایام عظمتها و اجلالها لوازم پرسش بجا آورده معروض دارند که از شنیدن خبر کلفت اثر چندان الٰم و دلگیری در حريم خاطر قدسیه ایشان راه یافته بود که شرح آن از حیّز تقریر و بیان بیرون است و همیشه صحت ذات قدسی صفات عالیحضرت سلیمان منزلت را که موجب انتظام مسرت و شادکامی است از شافی حقیقی مسئلت می نمودند و مبلغ پانصد هون که نزد آن افادت پناه مرسول شده به رسم تصدق از جانب والدۀ معظمه از نظر انور عالیحضرت برادر عالی‌گهر بگذرانند و دقیقه از دقایق پرسش و شرح آلامی که از استماع این خبر محنت‌اندوز به خاطر اشرف همایون و والدۀ مکرّمه معظمه راه یافته فروگذاشت بکنند والسلام.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به حاجی نصیرا

علوم آن افادت پناه افاضت دستگاه محمد و معالی اکتناه، زبدۀ مخلسان بلا اشتباه، قدوۀ حقیقت منشان دولتخواه، عمدة الفضلاء و العلماء بوده باشد که می‌باید بعد از رسیدن این فصل بالخير به ملازمت عالیحضرت سلیمان متزلت، سکندر مرتبت، دارا حشمت، فریدون شوکت و کسری معدلت، برادر والاگهر و علیاحضرت مریم خصلت، رابعه سیرت، بلقیس مکانی، خدیجه‌الزمانی، همشیره معظمه مکرمه دامت میامن ایام عطوفتها و اجلالها سرفراز شده معروض دارند که چون هر کاری در گرو وقت خود است و گشايش هر مهمی به زمانی خاص باز بسته است، درین وقت که شیرازه عالم نور شرارت شریر بد طینت به صرصر قهر منتقم حقيقی فرونشسته و گلزار ارادت از خس و خاشاک فتنه‌اندیشان پاک و مصقاً شده وقت آنست که برای ضبط کردن ملک کرناٹک و نظم و نسق آن ولايت فکر بر اصلی بکنیم و چون به مقتضای

یگانگی و یکتادلی از بد و این دو دولتخانه پایدار الی آن همواره مهمات و معاملات این دو دولتخانه که به دیده تحقیق به ترتیب آسمان اتحاداند و در معنی خیال دویی را مجال خطور در خاطرها نیست و نبوده است به معارضت و مظاهرت یکدیگر صورت انتظام یافته ازین جهت در باب به دست آوردن ملک کرناتک و استحصال این مطالب که از چندین جهت عمدت‌ترین مقاصد و مآرب طرفین است چشم داشت امداد و معاونت به هر نحوی که در خاطر راست‌اندیش ایشان به صواب اقرب باشد از برادر والاگهر داریم، چون در نظر حقین خداوندان خداوند آرای صائر فواید و منافی که بر ضبط و تصرف نمودن ولایت کرناتک مترتب و مضاریه و مفاسدی که بر این حال کردن این معنی متفرع است از آن ظاهرتر است که احتیاج به دلایل و براهین تواند داشت، خیالی به خاطر رسیده که تقدیم این مقدمه بر سایر مطالب ضروریه اولی و انسب است، حاصل چون به دیده تحقیق نفع و ضرر و خیر و شر و نیک و بد هر یک ازین دو دولتخانه به‌دیگری راجع است آنچه ما را هر وقت در باب صلاح و خیریت این دو سلسله علیه به خاطر رسیده و می‌رسد بی‌شائبه بیگانگی و غائله‌جویی و خودداری برادر والاگهر و همشیره قدسیه السیر نوشته و می‌نویسیم و همه وقت ایشان را از ما فی‌الضمیر و مرکوزات خاطر اشرف مطلع و آگاه می‌ساخته اگر درین باب نوعی دیگر در خاطر راست‌اندیشی ایشان مقرر و متمكن شده باشد ما را از حقیقت آن آگاه سازند تا بنای کار را برابر آن گذاشته مطابق آن به عمل آوریم، غرض می‌باید که آن معتمد کارдан تمامی این مراتب را به شرح و بسط تمام به عرض ایشان رسانیده به وجه

دلنشیں معروض دارند کہ در باب متصرف شدن ملک کرنا تک از ایشان
توقع و چشمداشت معاونت و امداد داریم و آنچہ در جواب این
مقدمات بفرمایند حقیقت را مفصلأً عرضه داشت نمایند.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به میر سید حسن حاجب

سیادت پناه عزمت و محمدی دستگاه، دولتخواه مؤتمن، میر سید حسن حاجب به توجهات خاطر عطوفت ناظر اختصاص یافته بداند عرضه داشتی که درین ولا روانه درگاه والا نموده بودند از نظر عالی گذشت و آنچه در هر باب موفق داشته بودند همگی به وضوح پیوست. باید آن معتمد بدانند که داننده آثار و اطوار کماهی، متخلق به اخلاق کریمه الهی، زیور سریر سعادت و کامگاری، محور فلک هدایت و بختیاری، سرو سرفراز جویبار شوکت و اقبال، آفتاب جهانتاب جهان عظمت و اجلال، جوهر فرو خزینه بادشاهی در یکتای گنجینه شاهنشاهی، ستون چار دیوار فتوت و مرؤت، قاعدة استوار رواج دین و دولت، گوهر محیط بز و امتنان، مرکز دائرة جود و احسان، مهبط تأکیدات آسمانی، نواب قدسی القاب جهانبانی کشورستانی، مرشد و مریب جهانیان که رأی عالم آراء و ضمیر حق نما باش سراب از چشمۀ

کشف و کرامات و خاطر پاکش مفتاح ابواب مشکلات است، صورت واقعات نادر به نظر حقیقین مشاهده فرموده التماس آن معتمد را در باب معاف فرمودن زکوٰۃ قبول کرده بودند و در حقیقت آنچه در دل ما بوده به زیان گوهر نشان آورده‌اند بلکه از زیان ما حال شقاوت مال مفسد ناحق‌شناس را بیان کرده‌اند، درین صورت مکابره و مبالغه آن معتمد در باب معافی زکوٰۃ به موقع واقع نشده و در واقع صورت همانست که به تلقین ملتهبان غیب در خاطر مقدس بندگان صاحب عالم که آئینه‌ایست حق‌نما پرتو افکنده که در زجر و توبیخ شقی که طریق کفران نعمت را به قدم غوایت پیموده و حقوق تریست و رعایت چندین سال را بر طاق نسیان و پای فته در وادی عصیان گذاشته، باید کوشید چون به مفصله هدایت از پی صفات باطن فیض مواطن مرشد جهانیان به درجه‌ایست که مرکوزات خاطر ارادتشان را به مجرد اراده اظهار یافته‌اند، وظیفه دریافت آن معتمد دولت‌خواه آنست که در وقت مناسب به عرض اقدس رساند که چون ارادتمندان را در جمیع اوقات خاصه در هنگام وقوع سوانح به‌غیر از آن درگاه ملجأی نیست، توقع داریم که در دفع و رفع این سانحه فته‌خیز که به اغوای مفتّنان اطراف افساد آن آناهانا در تزايد است، رأی ازین و خاطر حق‌بین را که در حقیقت می‌منه و می‌سره نصرت و ضروری است هادی راه و مریدان ساخته حکم فرمایند که اصلاح این مقدمه را که مفسدة اهمال آن بر عالمیان معلوم و تهیه تعجیلش باعث آنست که ناصیه اعتبار ابنای جنس به داغ بدنامی موسوم گردد به‌چه طریق باید کرد، از آنجاکه در اخلاق‌سکده خاطر خود حمایت و حمیت صاحب عالم را به رأی العین مشاهده فرموده‌ایم، قبل ازین هم

برین نمط سخن چند از خصائص این معامله به محرم بارگاه عزت میرزا محمد مؤمن پیغام کرده بودیم که در خلوت خاص به عرض مرشد جهانیان رسانده جوابی که کلیه مقاصد مریدان تواند شد حاصل نماید، متوجهیم که نظر به کم فرصتیهای فتنه‌جویان که دیده عاقبت‌بین و خرد مآل‌اندیشی ندارند، فرموده دریای زخار حمیت حامی مریدان حقیقی نوعی به تلاطم درآید که به نسیم رشحه از آن شست‌وشویی خس و خاشاک کی که ریخته دست افساد مفتّنان است میسر شود. هر چند حقوق عنایت و مرحمت صاحب عالم و عالمیان از آن زیاد است که خیال تدارک آن را در خاطر مریدان مجال عبور تواند بود اما به این حال امیدوار هستیم که در وقت خود با رأی امداد و معاونتی که از جانب بندگان مریبی و مرشد جهانیان به ظاهر و باطن در قلع ماده این فساد به ظهور رسد از فدویان نیز به دستیاری ایثار مال و جان خدمات شایسته به تقدیم تواند رسید و آنکه در باب کم بودن قیمت هفت زنجیر فیل معروض داشته بودند چه جای مضایقه است، هرگاه از روی عقیدت و اخلاص ایثار نقد و جان را در راه بندگی شرف روزگار خود دانیم دوازده هزار روپیه را خود چه قدر خواهد بود که در میزان اعتبار سنجیده شود، خاصه وقتی که مجرای خدمت ارادت‌منشان منظور نظر مریدپرور مرشد جهانیان بوده مطلب اصلی این باشد که به وسیله مناسبت قیمت افیال پیشکش معتقدان پسند خاطر اقدس مقریان بارگاه خلافت شود، هر چه درین باب به خاطر مقدس صاحب عالم رسیده عین صلاح است.

از جانب سلطان عبد‌الله قطب‌شاه به نام حاجی محمد
 شفیع وکیل میر‌محمد سعید میر‌جمله‌الملک
 که در ایران بود

حاجی محمد شفیع به توجهات خاطر قدر شناس اشرف اقدس
 مستظر و امیدوار بوده بداند که چون همگی توجه اشرف اعلیٰ به ترتیب
 و رعایت ارباب فضل و هنر و حکماء دانشور مصروف است و طبع
 همایون اکثر اوقات خجسته به صحبت اطباء حکمت آثار راغب و مایل
 و همواره مسائل طبی و دلایل حکمی طراز محفل قدسی شمایل است،
 خاطر انور پیوسته چون متعلق آنست که چندی از حکماء صاحب رأی
 و اطباء حکمت آرای ملازم سرکار عالی بوده در ظلال عاطفت بیدریغ
 کامیاب مطالب خویش باشند خاصه درین وقت که حکمت و
 حذاقت پناه حکیم کریما را ایام کهولت دریافته اراده وطن مألوف دارد
 و حکیم نامداری که در قانون حکمت و فنون طبی نعم البدل او تواند بود

و در مراتب معالجات حدس و حذاقت معتمد عليه باشد درین دیار نیست، بنابراین به آن دولت خواه مؤمن که از ناصیة اخلاقش نقش حسن خدمات هویداست حکم می‌شود که چون صیت فضل و آوازه حکمت هر یک از حکماء نامدار و افضل روزگار که ملازم رکاب سعادت انتساب عالیحضرت سکندر حشمت خاقانی سلیمان مکانی اند و هر کدام به قدر قابلیت و استعداد خود از جلایل مراحم خسروانه بهره‌ورنده سامعه افروز مجلسیان حضور انور شده، خاطر اشرف به نایر اعتماد ارادت و اخلاص موروئی که نسبت به خاندان عرش بنیان خلافت و امامت دارد و همیشه به ذریعه اعتقاد راسخ هرگونه استدعایی که از آن درگاه آسمان‌جاه بنموده به حصول آن کامیاب گشته خواهش آن شده که مجلس عالی به دریافت صحبت لازم‌المرتّت یکی از آن حکماء عالی مقدار زینت یابد، می‌باید حقیقت این مقدمات را بروجهی منتج مقصود تواند بود به وسیله التفات و توجه نواب مستطاب عالمیان مآب اعتماد الدّولة الخاقانیه که معاقد مقاصد عموم جهانیان با نامل عاطفت عقدۀ گشایش گشوده و رشحات سرچشمۀ لطف عالم آرایش غبار اشکال از چهرۀ آمال عالمیان زدوده به عرض اقدس رسانیده نوعی مساعی جمیله در انصرام این خدمت که خاطر اقدس به اهتمام آن متعلق است به تقدیم رسانیده که در موسم آینده یکی از آن اطبای نامدار که رخصت یافتن او از درگاه گیتی‌پناه به سهولت اقرب باشد روانه این صوب شود، چون منسویان این طرف نیز فی‌الحقیقه در اعداد بندگان درگاه جهان‌پناه معدودند ظنّ غالب آنست که اگر خاطر حکمت افروز نواب عالمیان مآب به صورت دادن این معنی توجه فرموده حقیقت در

وقت خود به عرض اقدس رسد، معنی این صورت درآید آئینه مرام
جلوه ظهور خواهد نمود، چون از نبض ارادت صحیح المزاج خود
استنباط حصول این مقصود فرموده‌ایم زیاده برین احتیاج به مبالغه
نمی‌دانیم.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به بہلول خان و عبدالرحیم خان، امرای بیجاپور

امارت و ایالت پناهان، وزارت و جلالت دستگاهان، حشمت و شوکت انتباها، فروزین آسمان دولت و امتنان، نیرین فلک ابھت و اجلال، کفتین میزان عز و علا، صفتین عرصه مجدد اعتلا، تیغ دو دم نیام شهامت و کامگاری، دو دیده روشن تھور و نامداری، قلب و جناح جنود یکتادلی و یگانگی، میمنه و میسره سپه فیروزی و فرزانگی، خان والاشان لازم التکریم، بہلول خان و عبدالرحیم خان به صوف توجهات خاص الخاصل و الوف تلطافت لازم الاختصاص خاطر فیض مظاهر اشرف مخصوص و مبتهج بوده، بدانند فرمان جهان مطاع آفتاب شعاع واجب الاتباع از دیوان همایون سلطنت مشحون چنان شرف صدور یافت که رفت پناه عزت و سعادت دستگاه، معتمد مؤمن، فتح الله بیگ حواله دار بسدر مچھلی پتن به توجهات شاهانه سرفراز گشته آن

امارت پناهان میرزا مسطور را که نزد ایشان می‌رسد با پنج هزار سوار زینت داده در ظل خود امن دهنده و چه و شکایت کلیه، که خلف او انتقال کرده بیخشنند، زیاده چه نوک ریز خامه اتحاد را قمه گردد.

عقدنامه که حسب الحکم نواب اشرف اعلیٰ اقدس سلطان
 عبدالله قطب شاه در وقت تزویج صبیة سلطان مسحور با چراغ
 دودمان دولت نامداری میرزا ابوالحسن دام اقباله

عرايس مشكين نقاب سخن که در حجر عصمت متکثين ارایك
 قدس و مقدسان صوامع انس پرورش يافته لايق و سزاوار حجله قدسيه
 سپاس و ستايش شاهنشاهي است که قضای محکمه حکمتش برای القای
 موجودات مهمات سفل را به صداق نقدین ماه و مهر که رایج دارالخلافة
 قدرت كامله اويند در سلک ازدواج آبائی علوم انتظام داده و دایه لطف
 و مرحمنش بنات مكرمان بنات را که دوشيزگان سرادق غيباند در مهد
 زمردين آئين به صد آب و تاب ترييت نموده ستاري که در سراپرده سير
 عفاف ملکوتش قدم خيال غروه محروم و زنان بلقای خطبا در وصف
 پرديگيان عفتکده جبروتتش ايکم است مصوری که قافاضی و ساده رفيع
 ستيش زيان به عن امتزاج عناصر نگشاد، چهره بندی هيو لا در مشيمه

خاک صورت نبست، تعالیٰ شأنه عن وصف الواصفین و عقد لایی به عون و محامد و نقد خزاین مدریع و مناقب سزا از واسطه العقد سلسلة رسالت و جلالت که حورامنشان حجرات مقدسات حق و یقین به خواستگاری مجلس آرایان قصر ابداغ نامزد حامیان خوره دین میپیش شده‌اند، شریف النبی که اغصان شجره طیئه نسل کریم الاصلش از زلزال جویبار مصادرت و دامادی شرف دودمان حضرت ابراهیم ابوالحسن علیهمَا صلواة اللهُ الملک العلی العظیم مثمر و بارور گشته صَلَی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِہِ الْمَعْصُومِینَ، اما بعد بر ضمایر خورشید مآثر چهره گشایان مخدّرات تشقیق حقایق که بزم آرایان عشر تکده تکوین مستورات خیام مقاصد دینی و پر دگیان جلباب مآرب یقینی را به زبان کلک عقد بسته و نقاب رخسار هرگونه مطلبی به سرانگشت تحقیقشان گشوده‌اند، در حجاب ارتبات محتجب و مختفی نخواهد بود که خداوند یگانه که از خویش و پیوند ییگانه است، به مقتضای کلام قدس نظام خویش که فانکحوا ما طاب لكم من النساء بقای سلسلة بنی نوع انسان تیمماً طبقه علیه سلاطین نامدار و خواقین ذوی الاقتدار را که انتظام مهام کافه کائنات به وجود اقدس انسان مبسوط است به تناکح و توالد باز بسته بناءً عليه علی هذا عالیحضرت شاهنشاهی، مظہر قدرت الهی، زیب چهره جهانیانی، بانی مبانی کشورستانی، انتخاب مجموعه قضا و قدر، مقدمه جنود فتح و ظفر، خلاصه نتایج عناصر و اجرام، سلاله امتزاج لیالی و ایام، چشم جهان جود و اقبال، حال رخسار خلافت و اجلال، کام بخش عامه جهانیان، خاقان سکندر نشان، نواب اشرف اقدس خلّد الله ملکه و سلطانه، صبیّه جلیله اعیانی خود علیاًحضرت مریم سیرت، رابعه

حصلت، خدیجه سریرت، ملکة قدسی ملکات، مالکة سماوی، برکات زینبندۀ سرادق سلطنت و خلافت، قیداً حجلة عظمت و جلالت، بانوی حرم‌سرای دولت، نقاب‌گزین هودج عظمت، چراغ شبستان آگاهی، زیور دودمان شاهنشاهی المسّمات..... و اجلالها را بنا بر قرب قرابت و انحصار وراثت به صداق شصت هزار هون سیورای رایج دارالسلطنة حیدرآباد حمیت عن الفتنه و الفساد.

فرد: به روزی که دولت برومند بود نظرها سزاوار پیوند بود در سلک ازدواج ثمرة شجرة دولت و اقبال نتیجه طبیة سلسلة عظمت و اجلال، اختر نورافزای برج کامگاری، گوهر گران‌بهای صدف بختیاری، مطرح اشعة عنایات الهی، مطعم انظار ترییت شاهنشاهی، خلف دودمان سلاطین نامدار، شرف خاندان خواقین ذوی‌القدر، المشمول بعنایة الملك المهن میرزا ابوالحسن دام اقباله که نسب شریف‌ش به سه واسطه به پادشاه جم‌جاه غفران‌پناه سلطان ابراهیم قطب‌شاه انارالله برهانه می‌رسد انتظام دادند و بنده‌گان منبع‌المکان، مقتداً طوائف انام، مرتضای ممالک اسلام، افلاطون منش، ارسسطو بیش، کاشف اسرار علوم و حکم، واقف اطوار حدوث و قدم، حکیم‌الملک با خدام والامقام، افادت و افاضت‌پناه، حشمت و اقبال دستگاه، عمدة مقربان بارگاه جهان‌پناه، زيدة معتمدان پیشگاه فلک‌جاه، مولانا عبدالصمد دبیر‌الملک به وکالت طرفین در حضور نواب مستطاب والا جناب اختر برج سیادت و افاضت و افضل گوهر درج سعادت و نجابت و اقبال جامع خصایل شریفة روحانی، مستجمع اخلاق مرضیه انسانی المقتدى به اجداد الامجاد علماء و عملاً المحتدی با آیه الاسعاد

اسماً و رسمأ المشمول بهعواطف الاحد السرمد ميرزا نظام الدين احمد و
جناب سعادت و اقبال پناه نجابت و اجلال دستگاه، مدارالمهام سلطنت
کبرى، دستور العمل وزارت بر رأى صوابنما اعتمادالدوله البهية
السلطنة اعتضاد الخلافة السنیة الخاقانيه، عمدۃ نجباي نیک سیر سرخیل
شاهی، سید مظفر و شریعت و افاضت پناه اقضی القضاۓ شیخ عبدالنبی
النجفی و سایر مخصوصان محفل قدسی شمایل و مجلسیان حضور خلد
ممائل خطبة نکاح به قانون شریعت غرای مصطفوی خوانده به تلقین
كلمات ایجاب و قبول اقدام نمودند و حضار مجلس عالی زیان تهنیت و
مبارک بادی گشوده ناظمان مناظم غیب والهام مناسب مقام بهاین ایيات
مسرت آیات تکلم فرمود:

رباعی

جندا عقدی که عقد ملک را داد انتظام

جندا عهدی کزو شد رونق عالم تمام

تا در آن بزم همایون گوهرافشانی کند

آسمان از بد و فطرت پر جواهر داشت جام

امید به فیض جشن آریان دارالسرور تأیید آسمانی که عهد این
مواصلت همایون و عقد این مؤانست میمنت مقرون بر کافه محرمان
بارگاه جهان پناه خجسته و میمون باد. تحریراً فی التاریخ شهر رجب

المرجب سنہ ۱۰۷۲ هجری مقدسہ.

وقف نامه که از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به میر محمد
 سعید جملة الملک که در وقت سر لشکری چند دیه از ولایت
 کوئناتک وقف عتبات عالیات نموده تولیت را به نام
 خود و اولاد خود مقرر داشته بود

سپاس بی قیاس و ستایش عالی اساس مالک الملکی را جل شانه و
 عظم بر هانه سزد که ذات سعید شاهنشاه سریر رسالت را در تسخیر
 کوئین مظفر و منصور ساخته واقف اسرار ملک و ملکوت گردانید و
 والی ولایت و امامت و عترت طاهره آن حضرت را که برج آسمان
 هدایت اند بطنابعد بطن تا انقراض عالم به تولیت بقاع مقدسه عصمت و
 کرامت از سایر امم شرف امتیاز بخشید، علیهم صلوة الله الملک
 المجید، اما بعد بر واقفان موافق ملک و ملت و مالکان ممالک دین و
 دولت که بقاع معموره سعادت ازلی وقف اعمال حسنة ایشان شده و
 مملکت مزروعه هدایت لمیزلى به اقطاع افعال رضیه ایشان مفوض و

مقرر گشته لایح و هویدا خواهد شد که طغرا کشان مناسیر دیوان قضا و
 قدر به حکم توقيع رفیع «انی عبدالله آنانی الكتاب» کتابه رفاه حال عبدالله
 را بر پیشطاق ایوان والا بنیان نیت خیر طویت ما نقش نموده و والیان
 ممالک توفیق و تأیید ولایت دلپذیر والا پادشاه سریر خلافت و
 ولایت و املاک سعادت خیر حب ائمه اطهار را که هر یک قطب فلك
 عصمت و کرامت اند به تمليک و توظيف عقيدة راسخة ما مقرر و معین
 فرموده‌اند و سکان عتبات عاليات عنایت ايزدی و زوار روضات
 مقدسات توفیقات صمدی ما را مستحق دولت تکفل و شایسته سعادت
 تقلد انتظام احوال عموم برایا به تخصیص ارباب صلاح و استحقاق
 دانسته‌اند، لاجرم به اقتضای سنت سنیه و سجیه مرضیه اسلاف کرام
 و آبای عظام همگی نیت حق بنیان کلب آستان علی ولی الله سلطان
 عبدالله قطب شاه مصروف و متعلق آنست که مستحقین بلاد و امصار هر
 دیار خاصه متوطنان اماکن مشرفه على الخصوص ساکنان عتبات عاليات
 و مجاوران نجف اشرف اقدس اعلى على ساکنها من التحيات اعليها و
 ازکيها از وجوده خيرات و اوقات و سایر مبرات به خط او فرو نصیب
 اشتمال مستفيض و بهره‌مند بوده، به فراغ مال و جمعیت خاطر به
 سعادت عبادت و شرف طاعت حضرت متعال جلت نعمائه مستعد و
 مشرف باشند، بناءً عليه هذا درین هنگام نصرت انجام که به امداد جيوش
 تأييدات ملک علام و به یمن استمداد جنود مجده ارواح حضرت ائمه
 هدى عليهم الصلوة والسلام اكثربقاع و قلاع ممالک کفرستان کرناتک
 به حوزه تصرف اين نيازمند درگاه الهی در آمده، اعلام اسلام در ديار
 کفار ضلالت فرجام ارتفاع یافت و خورشید جهانتاب دین مبين

سید المرسلین صلواة الله عليه الى یوم الدین از افق مساعی مجاهدان
 فیروزی شعار و غازیان نصرت آثار بر ساحت ممالک کفره تافت و
 مساکن و مراکز اصنام اشقای لثام معابد و مساجد اسلام و ایمان گردیده
 رواج دین مطهر و ملت از هر درین کفرآباد انتشار پذیرفت، سه قطعه
 دیبه را مسمی (.....) از جمله ولایات متصرفه که در تحت (.....)
 ولایت واقع است به صیغه صحیحه شرعیه وقف سکنه و مجاورین
 مؤمنین کربلای معلی و نجف اشرف علی ساکنها الف التحیة والثنا
 فرمودیم و چون تسخیر ولایات و بقاع مذکوره از مآثر جلیله و مساعی
 جمیله و اهتمام نصرت فرجام جمله‌الملکی میر محمد سعید مع القابه که
 ذات سعیدش مهبط تأییدات آسمانی و مصدر انواع خیر و دولتخواهی
 است صورت وقوع یافته، تولیت اوقاف قرای مزبوره را با جمیع توابع و
 مزارع آنها جمله‌الملکی میر محمد سعید مع القابه معظم‌الیه داده شد
 اولاد و اعقاب ایشان بطنًا بعد بطن بر سیل استمرار و استقرار مفروض
 نمودیم که همگی محصولات محل مزبوره را اخذ نموده به سکان
 عتبات مقدسة مسطوره بر سانند، سیل اولاد کامگار و احفاد نامدار و
 اخلاف فیروزی شعار که به عنون عنایت ایزد متعال نسلًا بعد نسل سریر
 آرای دولت این سلسله علیه خواهند بود، آنکه در تشبید مبانی خیر و
 فلاح کوشیده استمرار و استقرار وقیت و تولیت را بر وجه مقرر از
 متممات جهات میراث دانسته اصلًا اختلال را در میان قواعدان راه ندهند
 و دست تغلب حکام متقلبه را کوتاه داشته از تنقیض و تصرف آن
 اجتناب و احتراز لازم نمایند.

فرمانی که از جانب سلطان عبدالله قطب شاه در باب تعیین
 دوازده تومان تبریزی وظیفه به جهت میرزا رضی دانش
 تخلص مشروط آنکه در آستانه مقدسه امام ثامن ضامن
 علیه التحیة والثناء به نیابت اشرف اعلیٰ صبح
 و شام زیارت می‌کرده باشند

شکر و سپاس قدسی اساس معبدی را که قبة عرش رضا و ارادتش
 مطاف قدسیان ملاع اعلیٰ است و بقعة عرش و قضا و قدرش ملتهم اخیار
 شکان خطه غبرا و دُر درود ثناوار مرقد منور مقدسه مطهر بادشاه سریر
 عرش نظیر رسالت که نائبان مشاهد مشرفه دین بینش روح آسمان
 هدایت و خلافت ازیاد و بعد بر ضمایر فیض مظاہر زائرین روضه منوره
 تأیید که در آستان ملائک پاسبان مسلط اطهر به وظیفة نقد ولای ائمه
 اثنا عشر عليهم صلواة الله الملک الاکبر موظف و علی الدوام به زیارت
 سده سنیه دین از هر مستعد و مشرفاند در پرده اتیاب و جلباب

احتجاب مختفی و محجوب نخواهد بود که چون در بد و ایجاد و فطرت ایادی یهدی الیه لنوره من یشاء شمع محبت عترت حضرت خیرالبشر و چراغ نویدی نورافزای ائمه اثنا عشر در شبستان خاطر قدسی مظاہر ما برافروخته و دست تأیید آسمانی ماهچه لوای ولای چهارده معصوم که ماه شب چهارده از آن اقتباس نور تواند کرد، در ساحت ضمیر منیر ما برافروخته، لاجرم به مقتضای آنکه در جهان ما را جناب آل حیدر التجاست همگی نیت حق طویت مصروف آنست که کافه اولاد حضرت سید المرسلین و عامة ذریة طیبۃ امیر المؤمنین امام المتقین صلواة الله علیهم الى یوم الدین در همه دیار و بلاد خاصه در اماکن مشرفه علی ساکنهم الّف التحیة والثناء به فراغ بال و رفاه حال به و ظایف طاعت و عبادت قیام و اقدام می نموده باشند، بنابرین درین هنگام خجسته فرجام که طایف مطاف سیادت و نقابت و زایر سده سنیه سعادت و نجابت، مجاور بقعه متبرکه سخن طرازی، معتکف صومعه قدسیه نکته پردازی، مالک اطوار رضیه پیش میرزا رضی دانش بهشمول عواطف خسر و انه سرفراز شده به وساطت مقریان بارگاه سلطنت ابد پیوند معروض داشت که دیرگاه است که تمّنای حصول این سعادت در روضه خاطر هدایت مآثر او مجاور است که به بدرقه تأیید الهی به تقبیل آستان عرش نشان ملائک پاسبان مشهد منور سلطان سریر ارتضا بادشاه کشور اجتبایا محروم سرادق اسرار مبداء و معاد کاشف غوامض آثار تکوین و ایجاد سرور سنیه رسول، چراغ دیده بتول، زیده عترت خیرالبشر، شمع عالم افروز شبستان شبیر و شبر، امامی که رویند خاک درش را خلائق به مژگان ملک به شهر حجه الوری استعاد یافته، در آن عتبه مقدسه مطهره که رفت و روی غبار

فرش عرش مرتبه اش را جاروب شعاع خورشید انور درخور است
 معتکف گشته، بقیه عمر را به اقدام مراسم زیارات و سایر عبادات
 مصروف دارد و در ایام متبرکه مظان اجابت دعوات صدق آیات است،
 به دعای از دیاد عمر و دولت ابد طراز اشتعال نموده هر صبح و شام که
 هنگام ورود متکثین اراییک قدس است، در آن مکان مقدس به نیابت
 اشرف اقدس به وظایف زیارت که در میزان اعمال موازنۀ حج اکبر است،
 قیام می‌نموده باشدند، بناءً علی هذا از موقف عنایت بیدریغ حکم
 لازم الاتّباع بارقة صدور یافت که مبلغ دوازده تومان تبریزی رایج
 ممالک محروسه ایران فردوس نشان از ابتدای سنّة ۱۱۸۲ هجری
 مقدسه در وجه وظیفة سیادت و نجابت پناه مشارّالیه مقرر داشته و کلامی
 سرکار فیض آثار معدلت مدار به طریق استمرار از خزانه عامره
 دارالسلطنه حیدرآباد سال به سال در آن مکان عرش مثال باد می‌رسانیده
 باشند تا به فراغ بال و رفاه حال به وظایف دعا و زیارات اقدام نماید.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه در باب وکالت
 میر سید میر بحرانی که از طرف نواب میرزا نظام الدین
 احمد داماد سلطان مذکور وکیل ضبط املاک ایشان شده

وکیل حقیقی که نظام دین احمدی را به کفالت کفیل اسرار مبدأ و
 معاد وکیل کارخانه تکوین و ایجاد سیدنا محمد صلی الله علیه و آله
 منوط ساخته و وراثت رسول را صلوة الله علیهم بهذوات کامله علمای
 دین و عالمان معالم صدق و یقین مخصوص گردانید، ذات قدسی
 صفات نواب مستطاب خلیفة انور راء العظام سلطان العلماء الكرام مع
 سایر القابه را که با آن استحقاق مالک ازمه حصول مقاصد و مرام
 خواص و عوام و وسیله جلیله انتظام مهام کافه انام اند پیوسته بر مسند
 دولت و کامرانی متمكن دارد بر رأی مملکت آرائی که نایب مناب وحی
 و قائم مقام الهام است نیز این معنی بارقه ظهور خواهد داشت که
 اخلاص موروثی و اختصاص وهبی که اراد تمندان دولتخانه را با سلسله

علیه عالیحضرت خاقانی سلیمان مکانی از مبادی طلوع صبح عالم افروز خلافت و جهانبانی متحقق است، اقتضاه آن دارد که سرابستان موالت معنوی و بهارستان مضامفات باطنی از چشمہ سار متعارفات صوری و انوم و عادات ظاهری که خلاصه آن ارسال رسیل و رسایل است همواره سبز و شاداب باشد، لاجرم با وجود چندین موائع و عوایق که حقیقت آن در نظر حق بین آن نسخه جامعه دانش و بینش از شرح و بیان مستغنى است خاطر حق اندیش پیوسته جویان آنست که به تصرفات شایسته که رفع توهمندی و بدمعنگیهای بهانه جویان قوی دست تواند بود، طریق طریقه وداد جبلی و اتحاد فطری به قدم ارادت مسلوک شده منصوبکده رسوم اختصاص را فتح البابی پدید آید، بنابراین چون درین هنگام خبر رسید که عمدة سادات عظام، قدوة نقیبای کرام میرمعزالدین محمد از این منزل ذلت به عزتگاه قدس و روضه رضوان انتقال نموده و به غیر از حطیم کعبه سعادت، چراغ حریم هدایت، نتیجه مشیمه عظمت و برتری، گوهر معدن حشمت و نیک اختری، سلاله خاندان مكرمت و اجلال، خلاصه دودمان افاضت و افضال، نظام بخش مدارج علم و عرفان، رونق افروز معارج فضل و ایقان، مشمول تأییدات نامتاها، منظور الطاف بی منتهای الهی، غرّه ناصیه صلاح و سداد، بقیه سلسله فیض و رشاد، مطعم انتظار عواطف سرمدی، فرزند سعادت پیوند میرزا نظام الدین احمد که متکفل تولیت اوقاف و مرتكب ضبط متخلfan مرحومی تواند شد ندارد و تمامت املاک و موقوفات و متروکات مرحومی معطل و موقوف آند، صورت معنی در آئینه حق نمای خاطر اشرف جلوه ظهور نمود که به این مقرب یکی از محramان محفل قرب و منزلت را به صفت

صلاح و سداد و به یمن فضل و رشاد موسوم و موصوف باشد به درگاه خلائق پناه فرستاده درین ضمن هنگامه افزای بزم یکجهتی که از جهات مشتّی مشتر توجهات عالیحضرت سلیمان منزلت تواند شود که از این جهت نقاوه سادات عظام، خلاصه فضلای کرام، مشرق الشمسین فضل و عرفان، مجمع البحرين علم و ایقان، موجه بحر افادت و افاضت، مبلغ گوهر سعادت و هدایت، کاشف رمز آسمانی، واقف علوم ربانی، سید محمد بحرانی را که به تموج بحار فتون علم و تهییج اصناف آداب و رسوم از سایر محترمان حضور اشرف سمت تفوق و تقدم داده و طبع همایون را در دارالعلم صحبت فیاضیش بهره تمام حاصل بود به علاقه دوام استفاده و استلذاز روحانی تصور دوری ایشان از حضور انور به هیچ وجه کرد سراپرده خاطر قدرشناسی راه نداشت و تجویز جدائیها از هیچ راه در پیشگاه ضمیر حق پذیر مجال عبور نمی یافت، نائب مناب فرزند ارجمند نموده برای بند و بست این کار تعیین فرمودیم تا هم به ظاهر در ضبط و ربط اوقاف و املاک مدرسه و سایر مستروکات مرحومی چنانچه لازمه دریافت دانایان معامله فهم است شرایط سعی و اهتمام به ظهور آورد و هم به باطن رونق افروز مراسم علیای اتحاد و زینت‌اندوز مراتب والای اختصاص و وداد بوده در تشبیه مبانی ارادت مساعی جمیله به جای می آورده باشد، اکنون از آن اعتضاد خلافت عظمی توقع داریم که حقیقت این مراتب را بروجهی ملايم طور عقیدت و مناسب مدارج اخلاص تواند بود به عرض اشرف اقدس رسانیده و در انتظام آن چنان توجه نمایند که فرمان معلی شرف صدور یابد که میراث مرحومی از اوقات و املاک و غیره‌ها چه آنچه در دارالفیض و توابع آن

و چه آنچه در مواضع دیگر واقع است تمامت را به تصرف سیادت و افاضت پناه که به موجب وکالت نامه شرعی وکیل مستقل صاحب اختیار فرزند ارجمند است دهنده همگی امناء و مستأجران که بعضی از ایشان متقلب‌اند بی‌دخل نمایند و چون به حسب اشتراط وقف تولیت اوقاف منحصر در فرزندیست، به اقتضای اختیار سیادت و نقابت پناه تولیت موقوفات و مدرسه را به نام فرزند سعادت پیوند با فرزندان ایشان که در مکهٔ معظمهٔ توطن دارند مقرر دارند، به این وسیلهٔ توطن قدیم خود آمده در معموری و محافظت املاک توانند کوشید و هرگونه کار و مهمی که سیادت و افادت پناه را از روی کفايت و صرفه در باب املاک و اوقات متملکات مرحومی با مواد دیگر به حسب اقتضای وقت رو دهد در انجاج آن نهایت سعی مبذول خواهند داشت و چون بر عالمیان واضح و هویداست که همگی خاطر فیض مظاهر آن مظهر قدردانی که به دیده تحقیق معیار جوهر فضل و محک نقد افضال است به اعتلای شأن ارباب علم و اصحاب مجد خاصه خاصان محفل عز و اعزاز که احترام ایشان مثمر انبساط خاطرهای تواند شد مصروف است، اگر در باب سیادت و افاضت پناه بطور رسمیات روزگار حرفی به زبان قلم جاری سازیم از قبل تحصیل حاصل خواهد بود، حاصل از همهٔ جهت توجهات آن مجدد جهات نیک‌اندیش را عمدۀ وسائل نظم و نسق این معامله دانسته، سیادت پناه و افاضت دستگاه مومنی‌الیه را روانهٔ درگاه خلافت پناه نمودیم.

جواب سلطان عبدالله قطب شاه به نواب شایسته خان به جهت بقایای پیشکش حیدرآباد

بادشاه حقیقی که نعم مراحم بی دریغ شایسته خوان احسان او در کیفیات افعال و اعمال متفق و مختلف کتاب براهین رواق معدلت راسخالبینان اوست پیوسته ممالک وفاق و ولاد آفاق موالات و صفا را به ذات قدسی صفات نواب مستطاب الملکی مع القابه معمور داشته بر مسند دولت و کامرانی و وساد حشمت و شادمانی کامیاب مطالب دو جهانی گرداناد. بعد از اهدای دعائی که به اهتمام ضوابط جهتمندی نقد اخلاصش به خزانه اجابت رسیده شایسته قبول خادمان بارگاه قدس تواند بود، مشهود ضمیر خورشید نظیر و مکشوف خاطرا اکسیر تأثیر که مخزن نقود نیکاندیشی و صداقت‌کیشی است می‌گرداند که مفاوضه خلت فرجام و مراسله صداقت انجام که دُرر نصایح ارجمند و زیور مواعظ سعادت پیوندیش آویزه‌گوش هوش هوشمندان عاقبت‌بین و معتقدان

اخلاص گزین تواند شد، در ساعتی خجسته فیض وصول که وصول باقیات خرسندی و بهجهت را بهترین وسیله بود ارزانی داشت و آنچه در مطاوی آن سجل لطف و مكرمت رقم زده کلک اشفاق و الطاف شده بود، به سمع عقیدت اصفا نمود، از آنجاکه همگی نیت حق طویت آن واسطه انتظام مهام انام به مقتضای سوابق اتحاد و لواحق عطوفت و وداد که موروثی خاندان آن قدوه اعظم والابنیان است در ترفیه حال و خیریت مآل معتقدان مصروفست از روی نصیحت در باب رسانیدن بقایای پیشکش که هر آئینه موجب خرسندی و خوشنودی باریافتگان سده خلافت و سد ابواب معاندت و اصحاب مکیدت خواهد بود، مبالغه فرمودند، بر رأی عالم آرای آن مفتاح خزانین دولت و کامگاری پوشیده نیست که از شرایف موهب الهی که به بدرقه آگاهی نصیب این مرید اخلاص سرشت شده آنست که سعادت رضا جویی و دولت فرمانبرداری عتبه بوسان بارگاه خلائق پناه را در مکافن خدایع اریاب خلاصه وسائل رستگاری می‌شمرد و درین صورت صوری اهمال و مساهله در اقدام خدامان و به تخصیص در ارسال پیشکش چگونه در مرآت عقیدت و ارادتمندان چهره‌نما تواند شد، به میامن توجهات آن کافل مصالح جمهور خلائق تا حال دو سه لک هون از جمله بقایای پیشکش به خزانه عامره رسانیده، الحال هم دو لک هون فرستاده شد، باقی هم به عنایت ایزد تعالی و همت توجهات آن ممالک آرا عنقریب عاید خزانه عامره خواهد شد و آنچه از کیفیت التماس عدالت پناه از باریافتگان و نگاه خلافت و معدلت مرقوم خامه اتحاد و دوستی شده بود بر آن مظهر حقیقت و حقیقت ظاهر است که عناد و فساد عدالت پناه

نسبت به ارادت کیشان امروزی نیست و تیره دلان فتنه جو را مصباح
صلاح روزی نی از آن بار که این عاقبت بین را در مواضعه مخالفت
موافق ندید، بساط عناد و فساد فرو چید و هر وقت از نهال پی بر خلاف
که در جویبار خاطرش سرکشیده ثمری می چید.

از جانب سلطان عبدالله قطب شاه به نجابت خان از نبائو
شاه نعمت الله ولی

دادار جهان و دارنده جهانیان که صوبه مملکت ایجاد و قدرت به نظم و نسق حکمت کامله اش معمور است، همواره دارای نیکوی صفات خجسته همای نواب مستطاب، والا جناب امارت و ایالت پناه، نجابت و جلالت دستگاه، گرامی خلف خانواده دولت و اقبال، شرف دودمان والا بنیان عظمت و اجلال، شهرخ حشمت، ابراهیم وقار، سلیمان قدر عالی تبار، سلاله سلسله ابہت و نامداری، ریاض سعادت و کامگاری، رکن رفیع القدر سموات مکان، مطرح انتظار عاطفت، خلیفة زمان، واسطة انتظام مهام حدود و ثغور مملکت، دلگشای صداقت و دوستی ساخته، کامیاب دولت نشاتین و کامروای سعادت دارین کناد. بعد از اهدای هدیه دعوات محبت آیات مرفوع رأی خلت اقتضا می گرداند که چون به نظر تحقیق از عطا بیایی جزیله حق عز و جل و عنایات جلیله واهب موahب

دین و دول آنست که سرحد اقلیم خواطر جهانیان به آثار مضیه نیک‌منشان روزگار و اطوار قدسیه سعادت‌کیشان عالی تبار زیب و زینت یابد، لاجرم آرایش یافتن این قرب و جوار به زیور مقدم شریف آن خلاصه والانزدان کامگار که در حقیقت از عطا‌یای مجده الهی است فراوان انبساط و ابتهاج قرین خاطر قدرشناسان اقلیم موذت گردید و موجب ادای سپاس واهب العطا‌یا شد، مأمور چنان و برجو آنکه همواره بر مدارج علیای ترقیات صاعد و تأییدات دارین دولت و اقبالش را مساعد باد، رجاء واثق است که مراسم محموده همسایگی که مراءات آن از اجل جلایل انتظام احوال ملک و ملل است، چنان بر فراز ظهور آید که به وساطت نیک‌منش و شمایل مرضیه آن گرامی خلف خانواده مکرمت و احتشام حقیقت فدویت مریدان راسخة الاعتقاد به قرار واقع معروض مقریان بارگاه خلافت شود و ابواب مصادقت و موابطت نوعی مفتوح گردد که بی‌شاینه یگانگی لوازم شود، همسایگی به ظهور رسد.

از جانب سلطان عبدالله قطب‌شاه به میرزا کافی

کافی المهمات آن سزاوار نوازش شاهنشاهی، چاشنی بخش خان ایوان، نعمت الهی قدس اصابت و اقبال اصیل خانواده حشمت و اجلال، نجیب‌الطرفین دودمان شوکت و احتشام، فروغ آسمان مجد و احترام نواب نوازش خان را پیوسته در سایه تربیت و عاطفت اعلیحضرت ظل سبحانی خلیفة الرحمانی، کامیاب مطالب دو جهانی و آزاد و طراز نده سریر نه پایه افلاک که رسالت کامله مسند آرایی تخت لولاک را واسطه انتظام احوال جمهور انانم ساخته اسلامیان را به سعادت اطاعت از سایر برگزید، سایه بلند پایه هدایت و ارشاد بر مفارق آفاق ظلیل گستر گرداناد، گلدسته بهارستان صداقت معنوی که طراز مرابطة صوری را شایسته و در خور توانست، مصحوب عزت دستگاه یادگار بیگ در بهترین وقت مشام موالات را معطر ساخت از آنجاکه نسبت مصادقت و مرابطت سلسله جلیل آن نهال برومند، ریاض نجابت و نامداری موروثی

است، چشم داشت چنانست که چنانچه شمه رضیه و خصلت مرضیه نجای عالی تبار را سزد، احیای سنت سنیه اجداد عظام را وجه سجیه ستوده ساخته، همواره به رشحات کلک صداقت‌نگار گلزار دوستیها را سرسیز داشته باشد و به اقتضای آثار جميله آبای کرام و درگاه خلافت پناه سررسته مراسم حفظ الغیب را از دست ندهند و در نگاهداشت قواعد متین دوستی فروگذاشت نکنند، همیشه به شمول عواطف بی‌دریغ شاهنشاهی مسرور و مبتهج بوده شادکام باشند.

فرمان که به جهت سیادت پناه میر محمد علی در وقت روانه شدن مکه معظمه

فرمان جهان مطاع خورشید شعاع لازم الاتباع از دیوان همایون
 خلافت مشحون، سعادت مقرن، چنان بارقه صدور و شعشه ظهور
 یافت که عامه مستحفظان طرق متجزان آگاه و نگهبانان راه و عاملان و
 متصدیان و مباشران مهمات بندر مبارک مجهلی پتن به شمال عواطف
 خسر وانه عز اختصاص یافته، بدانند که چون قافله سالار منازل دلگشای
 تکوین و ایجاد همیشه زمام ناقه اقبال لا یزال ما را به صوب قبله تأیید و
 کعبه توفیق معطوف و مصروف دارد لاجرم همگی نیت خیر طویت ما
 که در مشعر ضمیر انور از محرمان میقات توفیقات ازلی است متوجه
 آنست که بیون را بر آن حریم دین حضرت سید المرسلین و طائفان
 مطاف مآثر حضرت ائمه معصومین صلواة الله عليهم اجمعین به
 تخصیص طبقه جلیله سادات که حظیم کعبه رسالت و محراب قبله

امامت اند استطاعت طاعت و مکنت عبادت یافته به زیارت حرمین توفیق و تأیید تزايد و موفق باشند، بنابراین چون سیادت پناه هدایت دستگاه سردفتر جریده اخلاص جلی قدیم الخدمت میر محمد علی که چندین سال به تفویض خدمت سردفتری که از عمدۀ خدمات سرکار فلک اقتدار است سرفراز و به حسن بصیرت و کفایت بین الاقران متفرد و ممتاز بود به راهنمای بد رقه مراحل امن و «لله علی الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلاً» احرام زیارت حرمین شرفین زاده‌ها الله شرفاً و تعظیماً بسته، التماس رخصت از درگاه آسمان‌جاه نمود و نیز چون مطلب اصلی او آنست که بعد از ادای مناسک حج و تمنع یافتن از ادراک باقی افعال و ارکان طواف بیت الله الحرام و زیارت آستان عرش‌سای روضه متوره حضرت سید الانام در عتبه سدره مرتبه نجف اشرف و سایر مشاهد مشرفه و اماکن مقدسه علی ساکنها الف الف تحیة اختيار مجاوری نموده، خلاصه بقیه عمر را در هر صبح و شام صرف دعای از دیاد عمر و دولت ابد پیوند نماید، او را از حضور انور مرخص ساختیم، باید که میر مشاّرالیه را با اهل و عیال و سایر وابستگان از غلام و کنیز که خُرد و بزرگ مجموع سی و شش نفراند و تنصب بسته از متاع و باقی احتمال و انجفال و اثاث‌البيت که همراه دارد به علت زکوه و عشور مزاحم نشده از جمیع تکالیف معمولة بندر مذکور معاف و مسلم دارند و در هر باب نوعی امداد و اعانت نمایند که مرفه‌الحال و فارغ‌البال به جهاز سوار شده در نهایت آسودگی با منسویان خود روانه این مقصد زودی و مطلب اعلی شود، درین باب قدغن عظیم دانسته از فرموده تخلف و انحراف نورزنند.

نمايه

- بندر مچہلی پتن، ۱۳۴، ۱۱۱، ۶۹
 بھلول خان، ۱۱۱
 بیجاپور، ۷، ۱۱، ۶۰، ۶۳، ۵۳
 بیدر، ۱۱، ۲۲، ۳۶، ۱۰۸، ۱۲۲

 تنجاور، ۳۰
 تنجیور، ۹۳

 جملة الملکی، ۱۱۹

 چنچی، ۳۱، ۳۰
 چهارده معصوم، ۱۲۱

 حاجی محمد شفیع، ۱۰۸
 حاجی نصیرا حاجب، ۶۰، ۹۵، ۹۷، ۱۰۰، ۹۷

 حبشی، ۹۹، ۹۸
 حجابت، ۸۹
 حکیم ابوالقاسم، ۷۱
 حکیم کریما، ۱۰۸
 حکیم محمد تقی، ۷۰

 ائمه اثناعشر، ۲، ۱۲۰، ۱۲۱
 ائمه معصومین، ۷، ۱۳۴
 ائمه هدی، ۲، ۷، ۱۱۸
 ابو شجاع، ۸۹
 احمد خان، ۶۱
 احمد بیگ، ۴۶
 اخلاص خان، ۳۱، ۹۴
 اسلام خان، ۹، ۱۰
 اصفهان، ۷۱
 افاغنه، ۶
 افضل خان، ۶۴
 امام ثامن، ۱۲۰
 انگریز، ۶۶
 اورنگ زیب، ۵، ۶، ۷، ۴۸، ۵۲، ۵۵، ۵۵
 اهل الیت، ۷
 ایران، ۲، ۶۵، ۶۸، ۷۰، ۱۰۸، ۱۲۲
 برہان پور، ۵۱
 بری صاحب، ۶۳
 بندر عباسی، ۶۹

شاه عباس، ۳	جنگبی، ۹۴، ۹۳
شاه عباس ثانی، ۱	حیدرآباد، ۱، ۲، ۴، ۵، ۷، ۶۶، ۱۱۵
شاه عباس دوم صفوی، ۲	۱۲۷، ۱۲۲
شاه عباس صفوی، ۶۶	
شاه نعمت‌الله ولی، ۱۳۰	خان محمد، ۶۱، ۹۵
شایسته خان، ۸۰	خواجہ محمد یوسف، ۲۶
شیخ عبدالنبی النجفی، ۱۱۶	دکن / دکهن، ۱، ۷، ۲۸، ۵۲، ۵۳، ۶۶
شیخ محمد خاتون، ۶۹	
شیرازی، ۶۷	۹۲، ۸۰
عادل شاه، علی، ۴، ۶۰، ۹۵	رایل، ۱۰، ۱۱، ۸۵
عبدالرحیم خان، ۱۱۱	روضۃ الصفا، ۸۸
عبدالصمد دبیرالملک، ۷۹	
عبدالله، ۱۱۸	زکوہ، ۱۰۶، ۱۳۵
عشور، ۱۳۵	زمینداران، ۹، ۱۰، ۱۱، ۹۴، ۹۳، ۸۵، ۳۰، ۱۱
علی وَلی اللہ، ۷	
علی وَلی اللہ، ۱۱۸	سادات، ۶، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۳۴
غازی علی، ۱۰	ساہو بھوسلہ، ۱۰
غربت‌آباد، ۴	سدی جوہر، ۹۷، ۹۸
فتح‌الله‌بیگ، ۱۱۱	سرحد، ۸، ۱۱، ۱۳۱
قلعة رامگیر، ۲۳	سعدالله خان، ۷۹
قلعة محمدنگر، ۵	
قلعة ملک رامگیر، ۱۴	سلطان ابراهیم قطب شاه، ۱۱۵
قندھار، ۸	سلطان خرم، ۴، ۵، ۶، ۷
کابل، ۱۰	سلطان عبدالله قطب شاه، ۱۱۸
کاکاجی هرکاره، ۶۰	سیدزاده‌ها، ۶
	سید محمد بحرانی، ۱۲۳، ۱۲۵
	شاہ جہان، ۳، ۴، ۲، ۹، ۱۶، ۳۹، ۵۷، ۶۶
	شاہ صفی، ۶۶

میرزا ابوالحسن، ۱۱۳	۱۱۵	کربلا، ۶
میرزا ابوالقاسم شیرازی، ۷۱	۵، ۶	کرناتک، ۲۳
میرزا رضی دانش، ۱۲۰	۱۴، ۱۱، ۱۰، ۹	۱۱۹
میرزا عبدالصمد ہے مولانا عبدالصمد	۱۰۴، ۱۰۳، ۱۰۲	کرناتک، ۸۵
دیبرالملک	۸۱	کشمیر، ۷۶
میرزا فتح اللہ، ۷۶	۱۱۸، ۱۱	کفار، ۶
میرزا کافی، ۱۳۲	۱۰	کندیکوتہ، ۷۷
میرزا محمد مؤمن، ۱۰۷	۱۱۸	کومال، ۹۹
میرزا نظام الدین احمد، ۱۱۶، ۱۲۳، ۱۲۴	۱۱۶	کلکنڈہ، ۵
میر سید حسن حاجب، ۱۰۵	۱	lahor، ۷۶
میر فصیح الدین، ۵۱، ۸۹، ۹۱	۹۲	محمد داراشکوہ، ۱۲
میر محمد سعید، ۴	۳۹	۳۹، ۳۵، ۳۲
میر محمد طاهر، ۱۶، ۱۹، ۹۳، ۹۴	۱۳۵	۳۹
میر محمد علی، ۱۳۴	۱۳۵	۴۲
میر معزالدین محمد، ۱۲۴	۱۲۴	محمد صالح بیگ، ۳۶
میر نعمت اللہ، ۷۰	۷۰	محمد سعید ہے میر محمد سعید
نجابت خان، ۱۳۰	۱۳۰	مصطفی خان، ۳۱
نجف اشرف، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۳۵	۱۱۸	۳۰
نریدا، ۵۰	۱۱۹	۹۴
نوازش خان، ۱۳۲	۱۳۲	مغلولیہ، ۴
ولنده، ۶۶	۶۶	مکہ معظمہ، ۱۲۶
ونکت ریدی، ۹۸	۹۸	ملا عبد الصمد ہے مولانا عبدالصمد
هرکارہ، ۶۱	۶۱	دیبرالملک
ہند، ۴	۴	ملا فرج اللہ، ۵۳
ہند / ہندوستان، ۳، ۴، ۲، ۱، ۵۷	۳	ملک کرناتک، ۶
میر ابوالقاسم، ۹۱	۵۷، ۹، ۴، ۲، ۱	مولانا عبدالصمد دیبرالملک، ۴۰
میران جی، ۸	۷۳	۳۹
میر جملہ، ۶، ۱۰، ۳۱	۷۳	۱۱۵، ۸۸، ۸۷
میر جعلی، ۹۴	۶۶	۷۶، ۷۹
یادگار بیگ، ۱۳۲	۱۳۲	۸۴